

ÎMPREUNĂ CU TOȚII PUTEM PREVENI AGRESIUNEA ONLINE MANUAL PENTRU PROFESORI

KA2 Erasmus+ Parteneriat strategic Digital Education Readiness
2020-1-RO01-KA226-SCH-095269

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

Titlu: ÎMPREUNĂ CU TOȚII PUTEM PREVENI AGRESIUNEA ONLINE Manual pentru profesori

Proiect Erasmus+: TECPC - Together Everyone can Prevent Cyberbullying

Număr acord de finanțare: 2020-1-RO01-KA226-SCH-095269

Autori:

UNIVERSITATEA DE MEDICINA SI FARMACIE GRIGORE T POPA DIN IASI, Romania - www.umfiasi.ro

Scoala Primara EuroEd, Romania – www.euroed.ro

Colegiul Economic "Virgil Madgearu" Bucuresti, Romania - www.madgearu.ro

K MILIOS AND SIA OE, Greece – www.dian.gr

Cukurova Ilce Milli Egitim Mudurlugu, Turkey - www.cukurova.meb.gov.tr

SOROS INTERNATIONAL HOUSE, Lithuania – www.sih.lt

PIXEL - ASSOCIAZIONE CULTURALE, Italy - www.pixel-online.net

MAKE IT PEDAGOGICAL, Portugal - mail@make-it.pt

©Copyright: Consorțiu proiectului Erasmus+ TECPC - Together Everyone can Prevent Cyberbullying

Această lucrare este licențiată sub o licență internațională Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

The European Commission support for the production of this publication does not constitute an endorsement of the contents which reflects the views only of the authors, and the Commission cannot be held responsible for any use which may be made of the information contained therein.

Cuprins

Introducere	3
Despre Manual.....	3
Capitolul I. Înțelegerea Agresiunii pe Internet (cyberbullying).....	7
I.1 Fenomenul Agresiunii pe Internet: înțelegere și acoperire	7
I.2 Tipuri de agresiune pe internet	12
I.3 Motive pentru cyberbullying și canale.....	13
I.4 Actori principali - Profilurile actorilor: cyberbully, victimă și spectator	17
Capitolul II. Identificarea agresiunii pe internet	19
II.1 Semne de agresiune online: atunci când un student este agresat cibernetic	20
II.2 Diferențe în ceea ce privește hărțuirea cibernetică în funcție de vârstă (școală primară, gimnazială) și categorii de gen	21
II.3 Factori de risc pentru a fi un agresor/victimă/spectator	23
Capitolul III. Strategii de intervenție pentru prevenirea/oprirea hărțuirii cibernetice	28
III.1 Strategii de intervenție	29
III.2 Politica școlară împotriva hărțuirii cibernetice - Pași de urmat	35
III.3 – Crearea unei culturi anti-cyberbullying. Dezvoltarea unor relații pozitive profesor/elevi (cunoaștere, feedback, respect). Promovarea și încurajarea comportamentului prosocial.	39
III.4 – Actori responsabili pentru o cultură anti-cyberbullying (profesori, părinți, elevi).	45
Raportarea situațiilor de hărțuire cibernetică.	45
Capitolul IV. Cyberbullying în era digitală	49
IV.1 Politica școlii privind siguranța online și alfabetizarea digital	50
IV.2 Amenințări digitale și abilități de siguranță online (setare de confidențialitate/Raport asupra conținutului ilegal/știri false)	52
IV.3 Cum puteți obține o etichetă eSafety pentru școala dvs?.....	54
Capitolul V. Resurse educative pe tema hărțuirii pe internet	61
V. 1 Recomandări pentru profesori privind integrarea în curriculumul școlar a activităților menite să sensibilizeze pe tema hărțuirii pe internet (inclusiv activități/planuri de lecție pentru elev/părinte)...	62
V.2 Chestionare ce pot identifica agresiunea pe internet	68
V.3 Fișe de lucru/fișe de conștientizare privind hărțuirea online.....	71
V.4 Fișe de lucru privind comunicarea cu victima, agresorul cibernetic, martorul, părinții.....	83
Link-uri și resurse suport.....	88

Introducere

Despre Manual

De la pandemia de COVID-19, școlile din întreaga lume, profesorii și studenții au folosit rețelele sociale și aplicațiile mai des decât în trecut. Cu toate acestea, deși există o mulțime de beneficii atașate acestor noi tendințe online, acestea nu sunt lipsite de riscuri. Prezentul manual este elaborat în cadrul proiectului TECPC (Together Everyone Can Prevent Cyberbullying), care trage un semnal de alarmă cu privire la provocările online existente, deoarece educatorii sunt prea concentrați pe platformele de predare hibride și digitale, ignorând riscurile cu care se confruntă elevii: mai mult timp online creează mai multe oportunități de hărțuire. Manualul proiectului TECPC analizează fenomenul actual de hărțuire cibernetică și provocările sale generate și cauzate de recenta trecere bruscă la învățământul online și la distanță.

Grupurile țintă ale manualului TECPC

Manualul TECPC se adresează educatorilor, consilierilor, părinților, elevilor, de la nivelul primar până la gimnaziu; le conferă cunoștințe despre cum să prevină și să răspundă la hărțuirea cibernetică în era digitală, oferind îndrumări și formare specializate. Acesta implică în mod proactiv toți actorii (profesori, părinți și elevi) în jocuri și activități educaționale pentru a afla despre semnele de hărțuire cibernetică și abordări ale diverselor situații de hărțuire cibernetică..

Obiectivele manualului TECPC

Scopul acestui produs intelectual este de a oferi educatorilor acces gratuit și ușor pentru a-și forma cunoștințele și competențele privind abordarea pedagogică de prevenire a hărțuirii cibernetică în rândul studenților.

Manualul TECPC analizează fenomenul actual de hărțuire cibernetică și provocările sale generate și cauzate de recenta trecere bruscă la învățământul online și la distanță. Manualul TECPC își propune să ajute și să instruiască educatorii cu privire la următoarele aspecte:

- integrarea activităților de conștientizare a cyberbullying-ului în educația digitală; curriculumul școlar; activități cursant-părinte;
- modul de recunoaștere a semnelor de cyberbullying în rândul elevilor: motive pentru cyberbullying – canale, categorii de vârstă; gravitatea consecințelor psihologice; strategii de intervenții; instrumente psihologice și interviuri;
- îmbunătățirea înțelegerii conceptuale a cyberbullying-ului: Cyberbullying în societatea modernă – Amenințări digitale și abilități TIC: Impactul cyberbullying – practici și standarde de siguranță (acasă, la școală și în zone publice); Competențe digitale privind modul de monitorizare a interacțiunilor online; Impactul social, psihologic al hărțuirii cibernetică;
- să ofere sprijin profesorilor pentru a recunoaște și a răspunde în mod corespunzător la violența online;
- creșterea capacității consilierilor școlari de a aborda probleme precum hărțuirea, discriminarea, violența;
- crearea unui sistem de suport pentru elevii afectați ca conținut inovator, abordând prevenirea cyberbullying din punct de vedere psihologic-medical

Structura manualului TECPC

Manualul este structurat în cinci capitole, fiecare capitol prezentând subiecte de interes:

- Înțelegerea cyberbullying-ului/ Familiarizarea cu cyberbullying-ul
- Motive pentru cyberbullying

- Unde apare cyberbullying
- Profilurile victimei și ale agresorului
- Semne pe categorii de vârstă (școală primară, gimnazială)
- Gravitatea consecințelor psihologice
- Integrarea cyberbullying-ului în programa școlară
- Strategii de intervenție
- Instrumente psihologice
- Cyberbullying în era digitală
- Amenințări digitale și abilități TIC
- Practici și standarde de siguranță (acasă, la școală și în zone publice)

Fiecare capitol include atât conținut teoretic, cât și practic, explorând scenarii (cazuri celebre, situații școlare/colecție de cazuri etc.) și soluții care vor fi utilizate la clasă. O activitate de încălzire este concepută pentru a stabili contextul subiectului (citat sau întrebare de discuție) și/sau pentru a testa cunoștințele anterioare ale educatorilor pe acel subiect anume. Conținutul principal al subiectului este prezentat prin citirea de paragrafe, diagrame și ilustrații. Întrebările de înțelegere și reflecție sunt încorporate în text și la sfârșitul fiecărui subcapitol. În cele din urmă, fiecare subiect oferă educatorilor de adulți link-uri către materiale, resurse și videoclipuri suplimentare care ar putea fi utilizate în funcție de nevoile educatorilor de adulți. La sfârșitul unității, educatorii pot completa un formular de autoevaluare pentru a reflecta asupra progresului lor și asupra înțelegerii materialului din capitol.

Rezumat al capitolului I. Înțelegerea cyberbullying-ului

Acest capitol își propune să introducă fenomenul de cyberbullying, să clarifice definiția acestuia și să analizeze tipurile acestuia. De asemenea, analizează principalele motive pentru hărțuirea cibernetică și canalele sale. Capitolul prezintă profilurile actorilor principali implicați: agresorul cibernetic, victima și observatorul. Se concentrează asupra consecințelor hărțuirii cibernetice, deoarece hărțuirea cibernetică afectează nu doar victimele tinere, ci și familiile victimelor, agresorul și pe cei care sunt martori la cazuri de hărțuire cibernetică. Toate resursele sunt însoțite de activități de înțelegere și Reflecție/Gândește și discută. O activitate de încălzire este concepută pentru a stabili contextul subiectului (un studiu de caz). Conținutul principal al subiectului este prezentat prin citirea de paragrafe, diagrame și ilustrații. Întrebările de înțelegere și reflecție sunt încorporate în text și la sfârșitul fiecărui subcapitol. În cele din urmă, fiecare subiect oferă educatorilor de adulți link-uri către materiale, resurse și videoclipuri suplimentare care ar putea fi utilizate în funcție de nevoile educatorilor de adulți. La sfârșitul unității, educatorii pot completa un formular de autoevaluare pentru a reflecta asupra progresului lor și asupra înțelegerii materialului din capitol.

Rezumat al capitolului II. Identificarea hărțuirii cibernetice

Acest capitol își propune să familiarizeze educatorii cu o serie de semne de hărțuire cibernetică, permițându-le să identifice pe oricine expus riscului. De asemenea, se concentrează pe diferențele de hărțuire cibernetică pe categorii de vârstă (școală primară, gimnazială) și de gen. Secțiunea finală a capitolului oferă educatorilor informații utile despre factorii de risc pentru a fi un agresor cibernetic, o victimă sau un spectator. Toate resursele sunt însoțite de activități de înțelegere și Reflecție/Gândește și discută. O activitate de încălzire este concepută pentru a stabili contextul subiectului (un studiu de caz). Conținutul principal al subiectului este prezentat prin citirea de paragrafe, diagrame și ilustrații. Întrebările de înțelegere și reflecție sunt încorporate în text și la sfârșitul fiecărui subcapitol. În cele din urmă, fiecare

subiect oferă educatorilor de adulți link-uri către materiale, resurse și videoclipuri suplimentare care ar putea fi utilizate în funcție de nevoile educatorilor de adulți.
La sfârșitul unității, educatorii pot completa un formular de autoevaluare pentru a reflecta asupra progresului lor și asupra înțelegerii materialului din capitol.

Rezumat al capitolului III. Strategii de intervenție pentru prevenirea/oprirea hărțuirii cibernetice

Acest capitol își propune să familiarizeze educatorii cu o serie de semne de hărțuire cibernetică, permițându-le să identifice pe oricine expus riscului. De asemenea, se concentrează pe diferențele de hărțuire cibernetică pe categorii de vârstă (școală primară, gimnazială) și de gen. Secțiunea finală a capitolului oferă educatorilor informații utile despre factorii de risc pentru a fi un agresor cibernetic, o victimă sau un spectator. Toate resursele sunt însoțite de activități de înțelegere și Reflecție/Gândește și discută. O activitate de încălzire este concepută pentru a stabili contextul subiectului (un studiu de caz). Conținutul principal al subiectului este prezentat prin citirea de paragrafe, diagrame și ilustrații. Întrebările de înțelegere și reflecție sunt încorporate în text și la sfârșitul fiecărui subcapitol. În cele din urmă, fiecare subiect oferă educatorilor de adulți link-uri către materiale, resurse și videoclipuri suplimentare care ar putea fi utilizate în funcție de nevoile educatorilor de adulți.
La sfârșitul unității, educatorii pot completa un formular de autoevaluare pentru a reflecta asupra progresului lor și asupra înțelegerii materialului din capitol.

Rezumat al capitolului IV. Hărțuirea cibernetică în era digitală

Creșterea exponențială a utilizării, atât pe plan personal, cât și profesional, a internetului a făcut ca problemele legate de utilizarea greșită a tehnologiei să aibă și o creștere exponențială. Astfel, acest capitol este legat de cyberbullying în era digitală, deoarece aceasta va fi, fără îndoială, o problemă pentru care societatea va trebui să fie conștientă și pregătită. Literatura de specialitate ne arată importanța unei politici școlare clare și structurate ca unul dintre cele mai importante instrumente în lupta împotriva cyberbullying-ului. Este esențial ca profesorii să cunoască teoriile și tehnicile legate de combaterea efectelor hărțuirii cibernetice, pentru că numai atunci vor putea interveni rapid și sensibiliza elevii. În consecință, acest program de prevenire a cyberbullying-ului trebuie să fie aliniat cu toate politicile școlare și cu programele de formare a profesorilor.

Capitolul abordează, de asemenea, nevoia de a-i învăța pe copii comportamente online adecvate și acceptabile, ceea ce implică învățarea copiilor cum să folosească Internetul într-un mod pozitiv și sigur. Această perspectivă ne aduce ideea că școlile trebuie să dezvolte gândirea critică pentru a dezvolta, la elevi, perspective și instrumente de chestionare și validare a informațiilor. De asemenea, abordăm cele mai comune amenințări digitale, astfel încât școlile să își poată dezvolta planurile instituțiilor de securitate cibernetică.

Rezumat al capitolului V. Resurse educaționale anti-cyberbullying

Acest capitol își propune să familiarizeze educatorii cu o serie de resurse educaționale împotriva hărțuirii cibernetice, astfel încât să le folosească și să le aplice cu succes în contextul lor. Capitolul analizează materiale practice, și anume sfaturi despre integrarea activităților de sensibilizare cu privire la hărțuirea cibernetică în programa școlară (inclusiv activități pentru cursanți/părinți), chestionare de identificare a hărțuirii cibernetice, fișe de lucru pentru creșterea gradului de conștientizare (vorbind despre hărțuirea cibernetică înainte de a avea loc, sentimente și emoții, modele pozitive etc.) și fișe de lucru privind

comunicarea (ce să spun și ce să facă) cu victima, agresiunea cibernetică, spectatorul, părinții. Toate resursele sunt însoțite de activități de înțelegere și Reflecție/Gândește și discută. O activitate de încălzire este concepută pentru a stabili contextul subiectului (citată sau întrebare de discuție) și/sau pentru a testa cunoștințele anterioare ale educatorilor pe acel subiect anume. Conținutul principal al subiectului este prezentat prin citirea de paragrafe, diagrame și ilustrații. Întrebările de înțelegere și reflecție sunt încorporate în text și la sfârșitul fiecărui subcapitol. În cele din urmă, fiecare subiect oferă educatorilor de adulți link-uri către materiale, resurse și videoclipuri suplimentare care ar putea fi utilizate în funcție de nevoile educatorilor de adulți.

La sfârșitul unității, educatorii pot completa un formular de autoevaluare pentru a reflecta asupra progresului lor și asupra înțelegerii materialului din capitol.

Rezumat al Link-urilor și resurselor de asistență

Fiecare subiect dezvoltat într-un capitol oferă educatorilor materiale, resurse și videoclipuri suplimentare care ar putea fi utilizate și aplicate în funcție de nevoile cursanților.

Link-urile din capitolul 1 oferă cititorilor informații despre fenomenul Cyberbullying. Aceștia se concentrează pe definițiile sale, diferențele dintre hărțuire și hărțuire cibernetică, tipuri de hărțuire cibernetică, principalele motive pentru care copiii și adolescenții agrează cibernetic, actorii principali - profilurile unui agresor cibernetic, victime și spectatori și consecințele acesteia.

Link-urile din capitolul 2 oferă educatorilor detalii suplimentare despre semnele de hărțuire cibernetică, permițându-le să identifice pe oricine expus riscului, diferențele de hărțuire cibernetică în funcție de vârstă (școală primară, gimnazială) și categorii de gen, precum și informații utile despre factorii de risc pentru a fi un agresor cibernetic, o victimă sau un spectator.

Link-urile către capitolul 3 se bazează pe articole și clipuri video menite să familiarizeze educatorii cu o serie de strategii de intervenție văzute din mai multe perspective (elevilor, părinților, educatorilor, consilierilor, mass-media etc.) și studii de caz pentru prevenirea și oprirea hărțuirii cibernetică. Ei prezintă, de asemenea, cele mai bune practici ale politicii școlare anti-bullying cibernetic și ale culturii anti-cyberbullying și oferă educatorilor sfaturi utile despre cum să le elaboreze și să le implementeze în școlile lor.

Link-urile către capitolul 4 oferă educatorilor informații utile despre cum să dezvolte și să-și îmbunătățească politica școlară privind siguranța online și alfabetizarea digitală. De asemenea, materialele îi avertizează pe educatori despre amenințările digitale și abilitățile de siguranță online (setarea confidențialității/raportul privind conținutul ilegal/știrile false) și le oferă informații despre cum să obțină o etichetă eSafety pentru școala lor.

Link-urile către capitolul 5 duc la materiale practice, și anume sfaturi despre integrarea activităților de sensibilizare cu privire la hărțuirea cibernetică în programa școlară (inclusiv activități pentru cursanți/părinți), chestionare de identificare a hărțuirii cibernetică, planuri de lecție privind hărțuirea cibernetică, fișe de lucru privind creșterea gradului de conștientizare (vorbind despre hărțuirea cibernetică). Înainte de a avea loc, sentimente și emoții, modele pozitive etc.) și fișe de lucru privind comunicarea (ce să spun și ce să facă) cu victima, agresorul cibernetic, spectatorul, părinții.

Capitolul I. Înțelegerea Agresiunii pe Internet (cyberbullying)

Acest capitol își propune să introducă fenomenul de cyberbullying, să clarifice definiția acestuia și să analizeze tipurile acestuia. De asemenea, analizează principalele motive pentru hărțuirea cibernetică și canalele sale. Capitolul prezintă profilurile actorilor principali implicați: agresorul cibernetic, victima și spectatorul. Se concentrează asupra consecințelor hărțuirii cibernetice, deoarece hărțuirea cibernetică afectează nu doar victimele tinere, ci și familiile victimelor, agresorul și pe cei care sunt martori la cazuri de hărțuire cibernetică. Toate resursele sunt însoțite de activități de înțelegere și Reflecție/Gândește și discută. O activitate de încălzire este concepută pentru a stabili contextul subiectului (un studiu de caz). Conținutul principal al subiectului este prezentat prin citirea de paragrafe, diagrame și ilustrații. Întrebările de înțelegere și reflecție sunt încorporate în text și la sfârșitul fiecărui subcapitol. În cele din urmă, fiecare subiect oferă educatorilor de adulți link-uri către materiale, resurse și videoclipuri suplimentare care ar putea fi utilizate în funcție de nevoile educatorilor de adulți.

La sfârșitul unității, educatorii pot completa un formular de autoevaluare pentru a reflecta asupra progresului lor și asupra înțelegerii materialului din capitol.

Activitate de încălzire

Este vorba de Cyberbullying?

Întrebați-vă cursanții: Există diferențe între glumă, a fi rău și hărțuire? Ce sunt ei? Împărtășiți-vă pe rând ideea cu partenerul dvs.

Invitați cursanții să răspundă și să surprindă exemple oferite de cursanți în cele trei coloane:

A glumi	A fi rău	A hărțui

Arată videoclipul [Ce este Cyberbullying-ul?](#) și întreabă: Pe baza acestui videoclip, ce crezi că înseamnă termenul „cyberbullying”? Invitați cursanții să răspundă. Îndrumați cursanții să definească hărțuirea cibernetică ca utilizarea de dispozitive, site-uri și aplicații digitale pentru a intimida, răni și supăra pe cineva.

I.1 Fenomenul Agresiunii pe Internet: înțelegere și acoperire

Învăță

Utilizarea tehnologiei în comunicare este un fapt foarte des întâlnit în viața noastră de zi cu zi. Indiferent de vârstă, nivel de educație, profesie sau stare de sănătate, comunicarea prin tehnologie nu mai poate fi evitată.

Oamenii folosesc tehnologia pentru a comunica, având diverse motive: socializare, căutarea de informații, redactarea sarcinilor de lucru/școală/academice/de cercetare, participarea în echipe de lucru cu oameni din alte țări, petrecerea timpului liber, automonitorizarea echipamentelor medicale prin consultarea online cu diverși specialiști (știință, medicină, psihologie etc.). Nimeni nu poate nega importanța utilizării tehnologiei în comunicarea interpersonală, în ciuda tuturor deficiențelor acesteia. De exemplu, pot exista neînțelegeri din cauza diferențelor culturale și lingvistice, comunicarea trebuie să fie într-o limbă comună, mesajul poate fi încărcat cu simboluri/abrevieri/imagini care nu pot fi întotdeauna ușor decodificate, iar informațiile pot fi schimbate/în diferite etape ale ziua fiecărui comunicator (în funcție de fusul orar) etc. Prin urmare, impactul pozitiv al utilizării tehnologiei în comunicare nu poate fi ignorat, așa că trebuie să acordăm mai multă atenție tuturor factorilor care i-ar putea diminua importanța, fără a dori acest lucru. A fi mereu atent la ceea ce transmitem folosind tehnologia ne face să devenim din ce în ce mai buni cetățeni digitali. Prin urmare, utilizarea tehnologiei în comunicare este o abilitate pe care o putem dobândi învățând despre ea și exersând-o.

Exista însă situații în care folosirea tehnologiei pentru a comunica un mesaj se face cu intenția de a jigni, umili sau întrista o persoană..

Bullying	Cyberbullying
Bullying direct	Bullying direct
Fizic (de exemplu lovire):	Fizic:
<ul style="list-style-type: none"> • Proprietate (de exemplu, deteriorarea bunurilor personale ale cuiva) • Verbal (de exemplu, a înjura pe cineva) • Non-verbal (de exemplu, a face gesturi obscene) • Social (de exemplu, excluderea pe cineva dintr-un grup) 	<ul style="list-style-type: none"> • Proprietate (de exemplu, trimiterea intenționată a unui fișier infectat cu virus) • Verbal (de exemplu, folosirea internetului sau a telefonului mobil pentru a insulta sau a amenința) • Non-verbal (de exemplu, trimiterea de imagini sau ilustrații amenințătoare sau obscene) • Social (de exemplu, excluderea cuiva dintr-un grup online)
Bullying indirect (de exemplu răspândind zvonuri false)	Bullying indirect <ul style="list-style-type: none"> • „leșire” a informațiilor încredințate prin e-mail Masquerading, de ex. a înșela pe cineva prefăcându-se că este altcineva • Răspândirea bârfelor prin telefonul mobil, e-mail sau chat • Participarea la vot pe un site web de sondaj defăimător

DEFINIȚII

- Agresiunea pe internet reprezintă acte intenționate, repetate, de a trimite mesaje agresive sau dăunătoare online unei victime, cu intenția de a hărțui, ridiculiza sau maltrata ținta (Callaghan et

al., 2015; Fousiani, Dimitropoulou, Michaelides, & Petegem, 2016; Mehari & Farrell, 2018; Patchin 2016; Purdy și McGuckin 2015; Waasdorp și Bradshaw, 2015; Zaborskis, Ilionsky, Tesler și Heinz, 2018).

- Cyberbullying-ul este similar bullying-ului tradițional cu dimensiunea adăugată a tehnologiilor informaționale; caracteristicile agresiunilor cibernetice se suprapun cu cele ale agresorilor tradiționali (Mehari & Farrell, 2018; Waller și colab., 2018).
- Hărțuirea cibernetică se referă la comportamentele de agresiune facilitate prin tehnologiile informaționale care oferă agresorilor un anumit nivel de anonimat. Acest anonimat îi poate face pe agresorii mai îndrăzneți în ceea ce spun atunci când construiesc mesaje rănitore (Patchin, 2016; Tanrikulu, 2018; Waller și colab., 2018).
- Cyberbullying-ul are loc de obicei online prin diverse căi de comunicare electronică, cum ar fi mesaje instantanee, e-mailuri, bloguri, pagini de rețele sociale, jocuri online, forumuri de internet și camere de chat (Waller et al., 2018).
- Hărțuirea cibernetică este descrisă ca „a fi crud cu ceilalți prin trimiterea sau postarea de materiale dăunătoare sau angajarea în alte forme de agresiune socială folosind internetul sau alte tehnologii digitale” Willard (2007)
- Cyberbullying-ul este abuzul/hărțuirea prin tachinare sau insultă, forma corpului victimei, intelectul, mediul familial, simțul vestimentației, limba maternă, locul de origine, atitudine, rasă, castă, clasă, nume, folosirea rețelelor moderne de telecomunicații precum telefoanele mobile (SMS/MMS) și Internet (săli de chat, e-mailuri, notificări și grupuri). (Jaishankar, 2008)

UNICEF emite o alertă cu privire la efectele cyberbullying-ului asupra sănătății fizice, mentale și sociale a copiilor și adolescenților, deoarece copiii și adolescenții sunt cei mai expuși la aceasta și nu au încă puterea de a-i face față. Drept urmare, UNICEF a redefinit conceptul care cuprinde toate cele trei pericole, recunoscând că hărțuirea cibernetică este hărțuire care are loc prin utilizarea tehnologiei digitale. Se poate întâmpla pe rețelele sociale, sistemele de mesagerie, platformele de jocuri și telefoanele mobile, printre altele. Este un comportament repetat, care are ca scop speriatul, mânia sau rușinea pe cei vizați. Exemplele includ:

- răspândirea de minciuni despre sau postarea de fotografii penibile cu cineva pe rețelele de socializare,
- trimiterea de mesaje dăunătoare sau amenințări prin intermediul platformelor de mesagerie,
- uzurparea identității cuiva și trimiterea de mesaje răutăcioase altora în numele lor.

UNICEF menționează că hărțuirea față în față și hărțuirea cibernetică pot avea loc adesea una alături de cealaltă. Cu toate acestea, hărțuirea cibernetică lasă o amprentă digitală – o înregistrare care se poate dovedi utilă și poate oferi dovezi pentru a ajuta la stoparea abuzului.

CELE MAI FRECVENTE LOCURI UNDE ARE LOC AGRESIUNEA ONLINE

- Social media, cum ar fi Facebook, Instagram, Snapchat și TikTok
- Mesagerie text și aplicații de mesagerie pe dispozitive mobile sau tablete
- Mesagerie instantanee, mesagerie directă și chat online pe internet
- Forumuri online, camere de chat și panouri de mesaje, cum ar fi Reddit

- E-mail
- Comunități de jocuri online

[The StopBullying.gov](https://www.stopbullying.gov) - platforma oferă o definiție mai specifică, afirmând că „bullying-ul cibernetic este hărțuirea care are loc pe dispozitive digitale, cum ar fi telefoanele mobile, laptopurile și tabletele”. Hărțuirea cibernetică poate avea loc prin SMS și aplicații, precum și online în locuri precum rețelele sociale, forumurile și jocurile unde oamenii pot viziona, participa și schimba conținut. Trimiterea, încărcarea sau răspândirea de conținut neplăcut, dăunător, înșelător sau urât despre altcineva este considerată hărțuire cibernetică. Poate presupune dezvăluirea de informații personale sau private despre o altă persoană pentru a-i rușina sau umili. Hărțuirea cibernetică poate deseori să treacă linia în acțiuni ilegale sau criminale.

EXEMPLE

- Postarea de comentarii sau zvonuri despre cineva online care sunt răutăcioase, rănesc sau jenante
- Amenințarea cuiva să rănească sau spunându-i să se sinucidă
- Postarea unei imagini sau un videoclip răutăcios sau rănitor
- Pretinderea a fi altcineva online pentru a solicita sau a posta informații personale sau false despre altcineva
- Postarea online de nume, comentarii sau conținut răutăcios sau plin de ură despre orice rasă, religie, etnie sau alte caracteristici personale
- Crearea unei pagini web răutăcioase sau rănitoare despre cineva
- Doxing, o formă prescurtată a cuvântului documente, este o formă de hărțuire online folosită pentru a se răzbuna și pentru a amenința și distruge viața privată a persoanelor, făcând publice informațiile lor personale, inclusiv adrese, securitate socială, card de credit și numere de telefon, link-uri către conturile de rețele sociale și alte date private.

Hărțuirea cibernetică este unică pentru alte forme mai tradiționale de agresiune din cauza anonimatului făptuitorului, a capacității de a-și hărțui victima 24 de ore pe zi și se întâmplă adesea în afara școlii.

Criteria de definire a agresiunii online

- **Intenție** - făptuitorul trebuie să aibă intenția de a face rău unei alte persoane pentru a defini acest comportament ca fiind cyberbullying.
- **Repetiție** - în context virtual, un singur act agresiv poate duce la un număr imens de repetări ale victimizării, fără ca contribuția făptuitorului să conducă la întrebarea dacă utilizarea repetiției poate fi mai puțin de încredere ca criteriu de cyberbullying.
- **Dezechilibrul puterii** - cineva care este mai puternic într-un fel vizează o persoană cu mai puțină putere. Dezechilibrul puterii provoacă un sentiment de neputință pentru victimă și, de asemenea, îngreunează apărarea.
- **Anonimitate** - Posibilul anonim al făptuitorului este o caracteristică unică a hărțuirii cibernetică și poate intensifica sentimentele negative ale victimei, cum ar fi neputința.

- **Public versus privat** - Tinerii consideră atacul ca fiind mai grav atunci când există un public numeros.

Conflict versus bullying

Când știi că este vorba despre bullying?

Toată lumea face glume cu prietenii lor, dar poate fi dificil să detectezi dacă cineva glumește sau încearcă să te rănească, mai ales online. Ocazional, vor râde cu un răspuns „Glumesc” sau „Nu o lua așa în serios”. Cu toate acestea, dacă ești jignit sau crezi că alții râd de tine mai degrabă decât de tine, gluma a mers prea departe. Dacă persistă după ce i-ai cerut persoanei să se oprească și ești încă nemulțumit, este posibil să fii hărțuit.

CONFLICT	BULLYING/CYBERBULLYING
<ul style="list-style-type: none"> • Putere egală sau prieteni • Se întâmplă ocazional • Accidental • Reacție emoțională egală • Nu caută putere • Simte remușcări; își asumă responsabilitatea • Face eforturi pentru a rezolva problema 	<ul style="list-style-type: none"> • Dezechilibrul puterii • Se întâmplă în mod repetat • Intenționat • Reacție emoțională puternică din partea victimei; puțin sau deloc de la agresor • Căutarea puterii și controlului • Fără remușcări; dă vina pe victimă • Nici un efort pentru a rezolva problema

Conflict vs. Bullying - What's the difference?

<p style="text-align: center; font-weight: bold; margin: 0;">Conflict</p> <ul style="list-style-type: none"> • Disagreement or argument in which both sides express their views • Equal power between those involved • Generally stop and change behavior when they realize it is hurting someone 	<p style="text-align: center; font-weight: bold; margin: 0;">Bullying</p> <ul style="list-style-type: none"> • Goal is to hurt, harm, or humiliate • Person bullying has more power* • Continue behavior when they realize it is hurting someone. <p style="font-size: small; margin-top: 10px;">* "Power" can mean the person bullying is older, bigger, stronger, or more popular.</p>
--	---

Reflectează

1. Cum definiți agresiunea online?
2. Cu ce este diferit de hărțuirea tradițională?

I.2 Tipuri de agresiune pe internet

Învăță

Există 12 tipuri diferite de hărțuire cibernetică:

1. **Flaming:** schimburi online de mesaje electronice cu limbaj furios și vulgar.
2. **Hărțuire:** trimiterea în mod repetat de mesaje urâte, răutăcioase și jignitoare.
3. **Denigrarea cuiva online.** Trimiterea sau postarea de bârfe sau zvonuri despre o persoană pentru a-i afecta reputația sau prietenii.
4. **Uzurparea identității:** Pretinderea a fi altcineva și trimiterea sau postarea de materiale pentru a pune persoana respectivă în neazuri sau în pericol sau pentru a deteriora reputația sau prietenii acelei persoane.
5. **Ieșire:** Ieșirea este atunci când agresorul distribuie public mesaje private, imagini sau alte informații despre victimă pe internet. Acest lucru se face fără știrea sau consimțământul victimei și este menit să o facă de rușine, rușine sau umilire. Informațiile pot fi banale sau mai private și serioase, dar în orice caz, este o formă de ieșire
6. **Înșelătorie:** convinge pe cineva să dezvăluie secrete sau informații sau imagini jenante online.
7. **Excluderea:** excluderea intenționată și crudă a unei persoane dintr-un grup online; blocarea unei persoane din listele de prieteni și eliminarea forțată dintr-un grup.
8. **Cyberstalking:** hărțuire și denigrare intensă, repetată, care include amenințări sau creează teamă semnificativă.
9. **Masquerading** apare atunci când agresorul, sau eventual chiar agresorii, își asumă o altă identitate pentru a hărțui în mod anonim victima. Ei pot fie să se uzurpe pe altcineva, să folosească contul sau numărul de telefon al unei persoane reale, fie să creeze o identitate complet falsă. Adesea, agresorul va cunoaște bine victima dacă simte nevoia să-și ascundă identitatea. Agresorul poate hărțui sau urmări cibernetică victima. Acest lucru se face de obicei în încercarea de a se distra sau de a umili victima.
10. **Fraping** este actul de a te conecta la profilul de social media al cuiva și de a posta conținut neadecvat sub numele acesteia. În timp ce mulți oameni consideră că aceasta este o glumă amuzantă, fraping-ul poate răni reputația cuiva, îi poate pune în neazuri cu familia sau îi poate stânjeni sau dăuna în alt mod.
11. **Trolling** este atunci când un agresor caută să-i supere pe alții în mod intenționat, postând comentarii inflamatorii online. Trollingul poate să nu fie întotdeauna o formă de hărțuire cibernetică, dar poate fi folosit ca instrument de agresiune cibernetică atunci când este făcut cu intenții rău intenționate și dăunătoare. Acești agresori tind să fie mai detașați de victimele lor și nu au o relație personală.

12. **Sexting** este preluarea, diseminarea, transferul sau partajarea de imagini obscene, pornografice, obscene sau nud, fotografii sau videoclipuri ale unei persoane. Sextingul între minori constituie pornografie infantilă și este împotriva politicii școlilor publice Paterson. Sextingul între studenți este considerată o infracțiune de Categoria II în conformitate cu Codul de conduită al studenților PPS din Statele Unite ale Americii. Atunci când trimiteți fotografii sau imagini personale unei alte persoane, expeditorul trebuie să știe că fotografia nu va fi niciodată returnată.

O imagine trimisă pe un site de socializare va fi accesibilă pe termen nelimitat. Același lucru se întâmplă atunci când imaginile sunt transmise unui partener. Este destul de obișnuit ca o relație să aibă suișuri și coborâșuri în timpul adolescenței. Când relațiile se rup, unul sau ambii tineri vor încerca adesea să-și rănească fostul. Mulți tineri vor folosi aceste sexturi (mesaje, imagini și videoclipuri de natură sexuală) care au fost trimise în timp ce lucrurile erau bune pentru a se răzbuna unul pe celălalt. Aceste fotografii și mesaje grafice sexual pot fi trimise colegilor sau postate pe internet de către adolescenți. Mulți tineri nu înțeleg că odată ce ceva este pe internet, aceste imagini sunt acolo pentru totdeauna; informația de pe internet este acolo pentru totdeauna.

Reflectează

1. Numiți cel puțin cinci tipuri de hărțuire cibernetică.
2. Care sunt câteva motive pentru care „sexting” nu este o idee bună?

I.3 Motive pentru cyberbullying și canale

Reflectează

De ce oamenii fac cyberbullying?

Au existat întotdeauna oameni care aleg să se comporte ca un agresor și cei care sunt ținte nefericite. Dar ce anume îl face pe cineva să nu aleagă doar să agreseze un altul online, ci să se implice în acțiune într-o manieră atât de necruțătoare și crudă?

O teorie este că agresorii ciberneticii le este greu să empatizeze cu ceilalți. Utilizarea sporită a tehnologiei și mai puțină conexiune socială în lumea reală au fost legate de empatie scăzută. Cu toate acestea, aceasta este doar o parte a problemei hărțuirii ciberneticice.

Un agresor se poate simți, de asemenea, mai puternic ca urmare a hărțuirii ciberneticice. Un cyberbully poate dezlănțui simplu și eficient un torent de angoasă în orice moment, totul din siguranța și confortul propriei case, cu puțină teamă de repercusiuni. Lipsa monitorizării parentale este un alt factor care contribuie, la fel ca și dorința de a obține popularitate prin acte pe care le simt că rezonază bine cu colegii și asociații lor.

Unii cercetători clasifică factorii de influență ai cyberbullying în patru niveluri:

- 1) **Nivel personal**, inclusiv sex, vârstă, trăsături de personalitate, bunăstare, empatie, durata sau frecvența utilizării internetului, tipul de comportament social și cetățenia digitală;
- 2) **Nivelul familiei**, inclusiv relația dintre membrii familiei, sprijinul parental, statutul socio-economic al familiei și supravegherea părintească;
- 3) **Nivelul școlii**, inclusiv tipul școlii și calitatea predării, managementul școlii, relația profesor-elev, climatul școlar și mediul școlar, cultura școlară, siguranța și supravegherea școlii, precum și educația și formarea în domeniul sănătății mintale și al securității pe internet;
- 4) **Nivelul social și de mediu**, inclusiv sistemul național de educație, normele culturale, influența comunității (mentalitatea turmei), diferențele culturale, relația interpersonală (de egali), presiunea muncii și caracteristicile internetului.

Hărțuirea cibernetică are loc din multe dintre aceleași motive ca orice alt tip de hărțuire, dar poate fi și mai atrăgătoare, deoarece poate fi făcută în mod anonim. În general, comportamentul agresorilor provine de obicei din propriile lor probleme. Mai multe cercetări arată că agresorii tind să aibă părinți mai puțin implicați, să fie mai puțin entuziasmați de școală și să fie deprimați sau anxioși. De multe ori au probleme în a-și controla emoțiile și impulsurile și le este greu să respecte regulile.

Iată câteva cauze generale pentru care copiii/tinerii își pot face bullying online:

Cauza 1 – utilizarea Internetului

Utilizarea internetului și a rețelelor sociale a crescut considerabil în ultimul deceniu. Diferite studii sugerează că utilizarea internetului de către studenții de licență este mai semnificativă și mai frecventă decât orice alt grup demografic.

Aproape 95% dintre tineri dețin sau au acces la un telefon smart (Aizenkot și Kashy-Rosenbaum, 2018, Aizenkot și Kashy-Rosenbaum, 2019, Anderson și Jiang, 2018) și 45% dintre tineri raportează că sunt online aproape constant (Anderson și Jiang, 2018, Ansary, 2020).

Un sondaj din 2014 pe 1006 participanți din SUA, realizat de Centrul de Cercetare Pew, a arătat că 97% dintre adulții tineri cu vârsta cuprinsă între 18 și 29 de ani folosesc internetul, e-mailul sau accesează internetul printr-un dispozitiv mobil. Dintre aceștia, 91% erau studenți și 64% dintre victimele agresate cibernetic știu cine le este făptuitorul.

De asemenea, postarea de fotografii și dezvăluirea informațiilor personale, cum ar fi parolele și numele de utilizator, cresc riscul de a deveni o victimă.

Un mediu anonim activat de tehnologie oferă o mulțime de oportunități pentru criminalitate (Lowry et al. 2019). Percepția anonimatului poate fi mai pronunțată, deoarece agresorul nu trebuie să aibă o relație cu victima sau nu este la fel de identificabilă ca și hărțuirea tradițională, iar anonimatul perceput de agresor crește, de asemenea, motivația infractorului pentru hărțuirea cibernetică (Barlett et al., 2016).

Cauza 2 – Relația dintre părinți

Conflictul familial este un alt factor de risc pentru hărțuirea cibernetică, împreună cu alte comportamente antisociale sau deviante mai târziu în viață (Hemphill, Kotevski, & Heerde, 2015). Persoanele care provin din familii disfuncționale caracterizate prin relații abuzive din partea părinților prezintă un risc mai mare de a fi agresori, abuz de substanțe, depresie auto-vătămată și o serie de alte rezultate adverse care sunt legate de severitatea din casă (Hemphill et al., 2015; Waller et al., 2018).

- Expunerea la violența fizică inter parentală și agresiunea directă au fost asociate în mod semnificativ, în special pentru fete:
- Fetele expuse la violența tatălui împotriva mamei și cele expuse la violența mamei împotriva tatălui au fost printre cele mai predispuse să-i agreseze direct pe alții, comparativ cu fetele care nu au fost expuse la violență inter parentală.
- Analizele ierarhice de regresie multiplă au arătat că bullying-ul și victimizarea au fost prezise de expunerea la violența inter parentală, în special la violența de la mamă la tată, peste vârsta, sexul și abuzul asupra copilului de către tată. (Baldry, A.C., 2003.)

Cauza 3 – Relația copil-părinți

Waller și colab. (2018), relațiile slabe părinte-copil sunt asociate cu un risc crescut de comportamente de hărțuire cibernetică; deloc surprinzător, relațiile sărace părinte-copil sunt, de asemenea, strâns legate de comportamente agresive și de delincvență.

S-a constatat că stilurile parentale autoritare cresc riscul de hărțuire și victimizare cibernetică, în timp ce stilurile parentale autoritare/flexibile scad riscul de hărțuire și victimizare cibernetică (Waller et al., 2018).

Această observație sugerează că practicile parentale cu autoritate sunt mai eficiente decât primele în reducerea cu succes a riscului ca adolescentul să fie victimă a cyberbullying-ului sau să fie un cyberbully (Waller et al., 2018).

După cum au descoperit Barlett & Fennel, părinții tind să subestimeze cât timp petrec copiii lor pe internet, precum și perpetuarea hărțuirii cibernetice. Barlett și Fennel (2018) au sugerat că ignoranța părinților a prezis pozitiv comportamentele de hărțuire cibernetică.

Părinții au responsabilitatea de a înțelege riscurile internetului și de a se familiariza cu utilizarea tehnologiei mai noi pentru a oferi sprijin copiilor lor. După cum sugerează Beyazir, Simsek și Ayhan, (2017), părinții care nu înțeleg internetul și tehnologiile informaționale nu pot preveni hărțuirea cibernetică la fel de eficient ca cei care înțeleg. Cercetătorii se întrebă dacă părinții permit hărțuirea cibernetică în rândul studenților mai tineri, permițându-le libertatea de a avea un cont Facebook, Twitter sau alte rețele sociale la o vârstă fragedă (Young et al., 2017).

Cauza 4 – Probleme socio-demografice, legate de sănătate, psihologice sau relaționale și „stil de viață”

- problemă fizică
- probleme medicale (obezitate, depresie, boli cronice, ochelari de vedere, anorexie, înălțime mică)
- rezultate academice medii spre scăzute și/sau copii supradotați
- cauze socio-demografice precum sărăcia
- având o familie vulnerabilă (părinte singur, nivel financiar slab etc.)
- hărțuirea sexuală/orientarea de gen
- convingerile religioase
- „stil de viață” – modă, gadget-uri, pub-uri, grupuri sociale
- utilizarea rețelelor sociale
- auto dezvăluirea online către alte persoane
- gelozie
- ura
- aspect slab și haine sărace

- invidie – notele academice ca predictor ai victimizării hărțuirii cibernetice în rândul copiilor și tinerilor.

Cauza 5 – Regulile școlare și Codul Etic

Codul etic este oglinda principiilor școlii și a nivelului de educație

- climate școlare pozitive
- promovarea valorilor morale
- manifestarea respectului față de oameni – integritate fizică și intelectuală
- învățarea elevilor cum să rezolve problemele arătând cum
- dezvoltarea abilităților sociale – integrare și toleranță
- prevenirea problemelor psihologice și a dramelor
- Preocupările privind raportarea hărțuirii au mediat asocierea dintre climatul școlar perceput și victimizarea agresiunii, precum și comportamentul agresiv pentru elevii de sex masculin, dar nu pentru femei.
- importanța consolidării climatului școlar anti-bullying pentru a-i ajuta pe elevi să depășească preocupările privind raportarea hărțuirii pentru a obține rezultate eficiente.
- diferența de gen a asociierilor dintre climatul școlar și preocupările privind raportarea hărțuirii poate reflecta variația tipurilor de hărțuire experimentate de elevi și elevi;

NO BULLYING ALLOWED

CONSEQUENCES:

- *The Bully will call their parents and tell them what he/she is doing.*
- *The bully and his/her parents will meet with the principal and teacher*
- *The bully will apologize to the victim*
- *The bully will lose school privileges*
- *The bully may be suspended or expelled from school*

Cauza 6 – Victima devine un agresor

Descoperirile lui Patchin și Hinduja (2015) speculează că victimele hărțuirii cibernetice au de aproximativ 12 ori mai multe șanse de a fi ei înșiși agresori cibernetici..

Cauza 7 – Auto-dezvăluire

Auto dezvăluirea se referă astfel la orice informație despre sine pe care o persoană o comunică altora (Wheless&Grotz, 1976) postând fotografiile și informații private în contul său SNS. În comparație cu mediul off-line, auto dezvăluirea online s-a dovedit a fi mai profundă și apar mai repede decât auto dezvăluirea off-line (Barak și Bloch, 2006, McCoyd și Kerson, 2006).

Această diferență este atribuită efectului de dezinhibare online (Lapidot-Lefler, 2009), termen folosit pentru a descrie scăderea constrângerilor psihologice, care servesc adesea la reglarea comportamentelor în mediul social online.

FACTORI DE PROTECȚIE

- conexiunea școlară
- parenting restrictiv
- sprijinul parental
- satisfacția vieții
- dieta bună și cinele în familie sunt protectoare, datorită faptului că cinele cu membrii familiei cresc dorința de a împărtăși celorlalți informații despre școală, colegi și prieteni, cresc coeziunea și stimulează nevoia de a căuta sprijin.

Reflectează

1. De ce oamenii fac cyberbullying? Numiți cel puțin 5 motive.
2. Care sunt factorii de protecție?

I.4 Actori principali - Profilurile actorilor: cyberbully, victimă și spectator

Învăță

Autorul de cyberbullying: Persoană care comite un sau mai multe acte de violență îndreptate către o altă persoană, prin persecuție, intimidare, hărțuire, ridiculizarea altora folosind internetul și instrumente electronice precum: SMS, e-mail, site-uri web, forumuri de discuții pe internet, rețelele sociale și altele. Dacă lucrează, reduc stima de sine a victimei și suferința și încălcarea demnității lor.

Martor al cyberbullying (spectator): Persoană care nu face bullying cibernetic, dar are contact cu acesta (prin observație, primirea de mesaje etc.). Privitorul poate lua diferite atitudini față de hărțuirea cibernetică - o reacție împotriva făptuitorului, protecția victimei sau alăturarea făptuitorilor (angajarea activă în violență sau acțiuni pasive, de exemplu, prin trimiterea/deschiderea unui mesaj).

Victima a cyberbullying-ului: o persoană care se confruntă cu atacuri împotriva unor grupuri de făptași prin deține, de exemplu, e-mailuri negative sau mesaje text. Victimele violenței virtuale simt de obicei rușine puternică și umilință, disperare, gânduri negative despre ei înșiși și despre lume

STATISTICI

- Dintre elevii cu vârsta cuprinsă între 12-18 ani care au raportat că au fost hărțuiți la școală în timpul anului școlar, 16% au fost hărțuiți online sau prin text (Centrul Național pentru Statistică Educațională și Biroul de Justiție),
- 15,7% dintre elevii de liceu au fost hărțuiți electronic în cele 12 luni (Center for Disease Control and Prevention),
- Peste 40% dintre copii au fost hărțuiți online și 90% dintre adolescenții care au fost martori ai bullying-ului pe rețelele de socializare spun că au ignorat-o,
- Academia Americană de Pediatrie în 2017 a raportat că elevii din clasele 3-5 care dețin telefoane mobile erau „semnificativ mai predispuși să declare că sunt victime ale hărțuirii cibernetice,
- Cele mai recente statistici ale Ministerului Securității Publice din Israel au dezvăluit că 45% dintre copii și adolescenți au fost implicați în bullying online, fie ca victime, fie ca făptuitori, iar 41% au spus că au suferit de mai multe ori cyberbullying, sau „rușine”. Dintre aceștia, 18% nu au raportat incidentul.
- Potrivit organizației sigure, peste 50% dintre tinerii americani s-au confruntat cu hărțuirea cibernetică, iar peste 50% au fost participanți activi. Doar 10% dintre victimele cibernetice le spun părinților despre incident (Dvorin, 2016)
- Douăzeci și cinci la sută dintre victime susțin că nu au făcut nimic ca răspuns la atacurile online (Patchin&Hinduja, 2006).

- Mai mult de jumătate dintre victimele hărțuirii cibernetice nu raportează incidentele unui părinte sau unei persoane de autoritate, invocând ca motive un sentiment de neputință, umilință și teama de respingere.
- 60% dintre tinerii chinezi au declarat că au fost hărțuiți cibernetic,
- 67% dintre elevii japonezi de școală gimnazială au suferit victimizare prin hărțuire cibernetică,
- 0,3% dintre copiii și adolescenții coreeni s-au confruntat cu hărțuirea cibernetică.

Bullying și delincvența

În articolul lor, Baldry & Farrington (2000) au identificat că:

- bullying și delincvența sunt **mai comune la băieți comparative cu fetele**.
- bullying nu variază semnificativ cu vârsta, da **delincvența crește cu vârsta**.

- bullying iar delincvența erau legate mai ales de băieți și de studenții mai mari.
- numai agresorii erau mai tineri, în timp ce doar delincvenții erau mai în vârstă, ceea ce sugerează că bullying-ul ar putea fi un stadiu incipient al unei secvențe de dezvoltare care duce la delincvență.
- numai agresorii și doar delincvenții aveau corelații parentale diferite; numai agresorii aveau părinți autoritari și nu erau de acord cu părinții lor, în timp ce numai delincvenții aveau părinți conflictuali și cu sprijin scăzut.

Rolul Trecătorilor

- Mai mult de 40% dintre copii au fost hărțuiți online și 90% dintre adolescenții care au fost martori ai bullying-ului pe rețelele de socializare spun că l-au ignorat.
- Mai mult de jumătate dintre victimele hărțuirii cibernetice nu raportează incidentele unui părinte sau unei persoane de autoritate, invocând sentimentul de neputință, umilință și teama de respingere drept motive..

Efectul spectatorului este o teorie psihologică socială care susține că un spectator este mai puțin probabil să acorde ajutor atunci când el sau ea se află în prezența reală sau imaginară a altora decât atunci când este singur. Termenul „efect de spectator” se referă la fenomenele în care cu cât mulțimea este mai mare, cu atât este mai puțin probabil ca oamenii să asiste o persoană în dificultate. Dacă există puțini sau nu există alți martori la un scenariu de urgență, observatorii sunt mai înclinați să acționeze.

Teoria este explicată și din punct de vedere social: atunci când cineva are intenția de a interveni, spectatorul analizează situația și efectele intervenției. Potrivit lui Latané și Darley, înainte de a ajuta pe altul, un spectator progresează printr-un proces de luare a deciziilor în cinci pași. Un spectator trebuie să analizeze situația, să observe ceva în neregulă, să clasifice situația ca o urgență sau un scenariu care necesită asistență, să stabilească dacă el sau ea este personal responsabil să intervină, să decidă cum să ajute și, în cele din urmă, să pună în practică comportamentul de ajutor ales. . Când un spectator nu reușește să observe, să definească, să determine, să aleagă și să pună în aplicare, el sau ea nu se va implica într-un comportament util.

Cu toate acestea, observatorii sunt adesea raportați a fi indiferenți, invocând motive precum teama de răzbunare (Macháčková et al 2013), simțul scăzut al responsabilității sau preocupările civice (Runions&Bak, 2015) și preocupările empatică reduse (Van Cleemput et al, 2014).

Reflectează

1. Ce este un spectator cibernetic?
2. Care este efectul de observator al hărțuirii cibernetică?
3. Care sunt caracteristicile unui cyberbully tipic?

Capitolul II. Identificarea agresiunii pe internet

Acest capitol își propune să familiarizeze educatorii cu o serie de semne de hărțuire cibernetică, permițându-le să identifice pe oricine expus riscului. De asemenea, se concentrează pe diferențele de hărțuire cibernetică pe categorii de vârstă (școală primară, gimnazială) și de gen. Secțiunea finală a capitolului oferă educatorilor informații utile despre factorii de risc pentru a fi un agresor cibernetic, o victimă sau un spectator. Toate resursele sunt însoțite de activități de înțelegere și Reflecție/Gândește și discută. O activitate de încălzire este concepută pentru a stabili contextul subiectului (un studiu de caz). Conținutul principal al subiectului este prezentat prin citirea de paragrafe, diagrame și ilustrații. Întrebările de înțelegere și reflecție sunt încorporate în text și la sfârșitul fiecărui subcapitol. În cele din urmă, fiecare subiect oferă educatorilor de adulți link-uri către materiale, resurse și videoclipuri suplimentare care ar putea fi utilizate în funcție de nevoile educatorilor de adulți. La sfârșitul unității, educatorii pot completa un formular de autoevaluare pentru a reflecta asupra progresului lor și asupra înțelegerii materialului din capitol.

Activitate de încălzire

Priviți imaginea care arată o fată anxioasă ținând telefonul mobil și un părinte sau un profesor interpretând greșit scena.

- Ce este în neregulă cu imaginea?
- Știm cu adevărat ce își spun copiii unii altora?

II.1 Semne de agresiune online: atunci când un student este agresat cibernetic

Indivizii cu autocontrol scăzut au avut mai multe șanse să se implice în comportament antisocial atunci când colegii lor sunt implicați în comportamente antisociale (Kuhn și Laird, 2013). În mod similar, Kowalski și colab. (2019) au arătat că, dacă colegii se angajează în comportamente de hărțuire cibernetică, este mai probabil să participe cu acte de hărțuire cibernetică, iar acest lucru a fost studiat de la școala elementară până la studenți.

Guo (2016) a confirmat, de asemenea, că a avea relații slabe între egali cu un colegi vulnerabil la deviații sau violenti va crește șansele de a fi un cyberbully.

Poate fi dificil să observi semnele de hărțuire cibernetică, deoarece actul în sine poate să nu fie vizibil pentru tine din cauza tehnologiei implicate. Există câteva semne comportamentale comune la care ar trebui să fii atent și, dacă le observi, încearcă să inițiezi un dialog cu copilul tău pentru a te asigura că este în regulă. Dacă copilul:

- pare supărat după ce intră online,
- pare brusc deprimat,
- pare să se izoleze de prieteni sau familie,
- este secret în legătură cu utilizarea telefonului sau a internetului,
- este neliniștit să meargă la școală sau la situații sociale,
- se plânge de dureri de cap, dureri de stomac sau are o schimbare a apetitului,
- are probleme cu somnul noaptea,
- și-a pierdut interesul pentru hobby-urile preferate,
- încearcă să stea acasă de la școală sau activități extra curriculare,
- face comentarii despre autovătămare sau tentative de sinucidere.

Bandura (1978) a arătat că oamenii pot observa comportamentele altora și pot reproduce același comportament. Prin urmare, comportamentele din trecut, cum ar fi săvârșirea și victimizarea de hărțuire cibernetică sau tradițională, cresc, de asemenea, motivația infractorului pentru comiterea de hărțuire cibernetică prin învățarea și reproducerea comportamentelor altora.

Semne de avertizare că un copil îi agrează pe alții cibernetic

- Schimbă rapid ecranele sau ascunde dispozitivul atunci când ești în apropiere
- își folosește dispozitivul(ele) la toate orele din noapte
- Se supără neobișnuit dacă nu își pot folosi dispozitivul (dispozitivele)
- Râde excesiv în timp ce își folosește dispozitivul (dispozitivele) și nu vă va arăta ce este atât de amuzant
- Evită discuțiile despre ceea ce fac online
- Se pare că folosește mai multe conturi online sau un cont care nu este al lor,
- Se confruntă cu probleme de comportament crescute la școală sau în altă parte
- Pare prea preocupat de popularitate sau de prezența într-un anumit cerc social
- Demonstrează o insensibilitate sau insensibilitate crescândă față de alți adolescenți
- Începe să stea cu mulțimea „greșită”.
- Demonstrează tendințe violente

- Pare prea îngâmfat în ceea ce privește abilitățile și abilitățile lor tehnologice
- Este din ce în ce mai retras sau izolat de familie
- Pare a fi respins sau izolat de unele grupuri de prieteni/colegi/colegi
- Individul are atitudini degradante față de victime, crește probabilitatea de agresiune cibernetică.

Reflectează

1. De unde știi că un copil îi agrează pe alții?
2. De unde știi că un copil este agresat cibernetic alții?

II.2 Diferențe în ceea ce privește hărțuirea cibernetică în funcție de vârstă (școală primară, gimnazială) și categorii de gen

Învăță

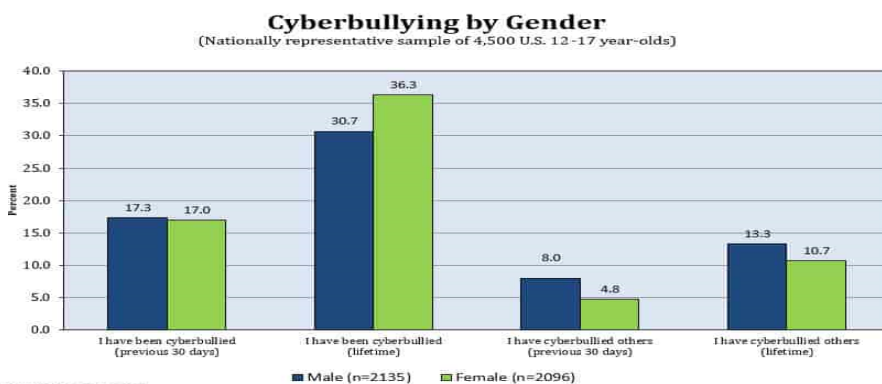
Vârstă

Comparațiile între prevalența hărțuirii tradiționale și a hărțuirii cibernetică indică faptul că tinerii au încă mult mai multă experiență cu formele tradiționale de hărțuire. Până în 2008, 93% dintre tinerii cu vârste cuprinse între 12 și 17 ani erau online. De fapt, tinerii petrec mai mult timp cu mass-media decât orice altă activitate în afară de dormit

- Copii – bullying
- Adolescenți – cyberbullying

Blomqvist și colab. (2020) susțin că adolescenții mai în vârstă pot fi mai puțin probabil să devină victime în comparație cu adolescenții mai tineri din cauza nevoii lor de autonomie sporită. Percepțiile despre utilitate în urma unei dezvoltări a victimizării cibernetică pot varia în funcție de ținta dezvoltării, deoarece, în timpul adolescenței, prietenii și colegii devin surse mai importante de sprijin (Nickerson și Nagle, 2005), dar colegii nu sunt întotdeauna considerați surse eficiente de sprijin pentru gestionarea hărțuirii cibernetică. (Holfeld&Grabe, 2012).

Gen

Studiile demonstrează că atunci când vine vorba de bullying, băieții sunt mai predispuși să devină victime. Dar rapoartele științifice au arătat că genul nu are nicio importanță în statisticile cazurilor de hărțuire cibernetică, dar unele studii au dovedit că cel puțin 60% dacă agresorii sunt fete.

Dintre elevii de gimnaziu și liceu, 21% dintre fete spun că au fost hărțuite online sau prin mesaje text, comparativ cu mai puțin de 7% dintre băieți.

Fetele raportează de 3 ori mai mult hărțuire cibernetică decât băieții, potrivit unui nou raport (National Crime Victimization Survey).

- Băieți – mai predispuși să fie făptuitori – agresiune (fizică)
- Fete – mai predispușe să fie vinovate – cyberbullying

În funcție de dispozitiv sau de tipurile de rețele sociale, lista articolelor analizate a arătat că fetele s-au confruntat cu hărțuirea cibernetică prin e-mail, mesaje pe internet și mesaje text, iar băieții erau mai susceptibili de a fi hărțuiți prin jocuri online.

Nivel școlar

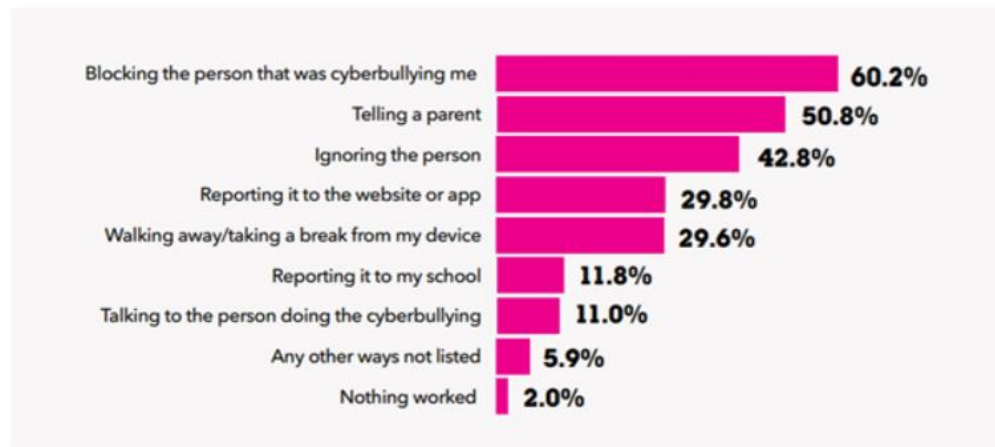
Studiile dezvăluie că există o mare diferență între numărul de studenți care au raportat victimizarea prin hărțuire cibernetică:

- școli primare (33%)
- gimnaziu (24%)
- licee (18%)

Fetele și cele din clasele a 7-a până la a 10-a sunt cele mai expuse riscului de victimizare cibernetică (Kowalski et al., 2014).

STOPPING CYBERBULLYING

PERCENT OF 9- TO 12-YEAR-OLDS WHO WERE CYBERBULLIED (n=150) WHO SAY THEY STOPPED CYBERBULLYING BY:

(Chart taken from *Tween cyberbullying in 2020*)

Reflectează

1. Ce statistici te-au surprins cel mai mult? De ce?
2. Ce poți spune despre diferențele de cyberbullying în funcție de vârstă (școală primară, gimnazială) și de gen, în funcție de experiența ta?

II.3 Factori de risc pentru a fi un agresor/victimă/spectator

Hărțuirea cibernetică este o problemă foarte gravă care afectează nu doar victimele tinere, ci și familiile victimelor, agresorul și cei care sunt martori la cazuri de hărțuire cibernetică. Cu toate acestea, efectul hărțuirii cibernetică poate fi cel mai dăunător pentru victimă, desigur, deoarece aceasta se poate confrunta cu o serie de probleme emoționale care le afectează performanța socială și academică, precum și sănătatea mintală generală.

În calitate de profesori și părinți din ziua de azi, este posibil să nu fi experimentat niciodată bullying-ul cibernetic. Poate fi greu de înțeles cum unele cuvinte de text de pe ecranul unui computer pot duce la o astfel de traumă. La urma urmei, bullying-ul a fost întotdeauna o fațetă a școlii și a locului de joacă. Poate ați văzut sau ați experimentat bullying când erați la școală. Poate simți că bullying-ul este doar o parte normală a vieții școlare.

De asemenea, ați putea crede că hărțuirea față în față este mult mai gravă decât hărțuirea cibernetică, deoarece victimele agresiunii din lumea reală au mai multe dificultăți să scape de chinătorii lor, în timp ce o victimă a hărțuirii cibernetică poate pur și simplu să închidă computerul sau să blocheze un agresor pe o rețea de socializare. platformă.

Din păcate, nu este atât de simplu. Și, în timp ce efectele comportamentului de hărțuire din lumea reală nu trebuie respinse, efectele hărțuirii cibernetică pot fi de fapt mult mai grave.

Impactul asupra vieții

Când bullying-ul are loc online, se poate simți ca și cum ai fi atacat peste tot, chiar și în casa ta. Poate părea că nu există scăpare. Efectele pot dura mult timp și pot afecta o persoană în mai multe moduri:

- Din punct de vedere mental - senzație de supărare, jenă, prost, chiar furios
- Din punct de vedere emoțional – vă simțiți rușinat sau vă pierdeți interesul pentru lucrurile pe care le iubiți
- Din punct de vedere fizic - obosit (pierderea somnului) sau experimentați simptome precum dureri de stomac și dureri de cap

Sentimentul de a fi râs sau hărțuit de alții poate împiedica oamenii să vorbească sau să încerce să rezolve problema. S-ar putea ca modificările să nu fie vizibile la început, dar pe măsură ce trece timpul, este posibil să observați una sau mai multe dintre următoarele modificări comportamentale care pot fi indicatori puternici ai hărțuirii cibernetică:

- depresie minoră/majoră,
- probleme de conduită,
- agresiune cibernetică,
- comportament suicidal,
- satisfacția de viață scăzută, (Geel, Vedder, & Tanilon, 2014; Mehari & Farrell, 2018; Zaborskis și colab., 2018).
- sănătate precară și satisfacție scăzută cu viața (Callaghan et al. 2015),
- probleme de dezvoltare a relațiilor sociale,
- stima de sine scăzută,
- anxietate mare,

- nivel ridicat de singurătate,
- exprimarea fizică (sau corporală) a stresului și a emoțiilor prin conexiunea minte-corp),
- tristețe,
- frica,
- rezultate academice slabe,
- nivel ridicat de stres,
- tulburare de stres post traumatic (PTSD).
- în cazuri extreme, cyberbullying poate duce chiar la sinucidere.

Legătura dintre agresiune și sinucidere este bine stabilită. Bullying-ul poate să nu fie întotdeauna principala sursă a unei probleme. Din cauza provocărilor de acasă sau a antecedentelor de traumă, copilul poate suferi deja de disperare sau anxietate. Pe de altă parte, victimele hărțuirii cibernetice au de două ori mai multe șanse de a încerca să se sinucidă sau să se auto-vătămăze, potrivit unui studiu recent. Mai mult, conform cifrelor recente, 59% dintre adolescenții americani au fost hărțuiți sau hărțuiți online, iar peste 90% cred că este o mare problemă pentru copiii de vârsta lor. Și mai îngrijorător, dovezile indică faptul că încercările de sinucidere ale adolescenților s-au dublat practic din 2008.

Risc de autovătămare

- Riscul de autovătămare a fost de șase ori mai mare pentru „victimele-bully”, de cinci ori mai mare pentru cei hărțuiți și de trei ori mai mare pentru agresori, comparativ cu „nici bullied, nici agresari”.
- Riscul de auto-vătămare în fața agresiunii a fost semnificativ mai mare pentru fete decât pentru băieți.
- Depresia, anxietatea și conflictul parental au explicat o parte din asocierea dintre a fi hărțuit și auto-vătămare și dintre victimele agresor și autovătămare.
- Problemele de comportament din școală au explicat o parte din asocierea dintre agresori și autovătămare și victima agresor și autovătămare.
- Relația dintre persoane agresate și autovătămare a fost moderată semnificativ de sprijinul părinților și bunăstarea școlii, în timp ce relația dintre „victimele-bully” și autovătămare a fost moderată de bunăstarea școlii. Desigur, nu toți adolescenții care se confruntă cu hărțuirea cibernetică își fac singuri rău.

Efectele cyberbullying-ului includ, de asemenea, probleme de sănătate mintală, stres și anxietate crescute, depresie, acțiune violentă și stima de sine scăzută. Cyberbullying-ul poate avea, de asemenea, efecte emoționale de lungă durată, chiar dacă bullying-ul a încetat.

Aceste efecte ale cyberbullying-ului pot duce la sentimente durabile de jenă. Bullying-ul online se simte mai permanent, mai ales atunci când este realizat prin postări pe rețelele sociale care nu dispar imediat. Poate duce la sentimente coplesitoare de expunere și suferință.

Schimbările comportamentale și mentale nu sunt singurele efecte ale hărțuirii cibernetice. Pot exista și efecte fizice. Sentimentele intense de stres și anxietate din cauza hărțuirii cibernetice pot duce la probleme fizice, cum ar fi insomnie, probleme gastrointestinale și modele de alimentație dăunătoare.

Un alt efect secundar al cyberbullying-ului este că victimele pot fi excluse de alții cărora le este frică de cyberbullying, dacă continuă să rămână prieteni cu victima. Acest lucru face ca victima să devină izolată și ostracizată, fără să apeleze la nimeni la școală sau acasă.

Nu este surprinzător că unul dintre efectele hărțuirii cibernetice este și furia. Gama de emoții pe care o victimă le poate simți se transformă adesea în furie. Unii copii pot începe chiar să completeze scheme de

răzbunare, așa cum a fost dovedit în incidentele de împușcături în școli și alte acte de agresiune efectuate de victimele agresiunii care nu au mai suportat.

Actul de răzbunare apare și ca o modalitate prin care un copil își recâștigă un sentiment de putere, deoarece victimele agresiunii cibernetice se simt adesea neputincioase să oprească ceea ce se întâmplă.

De ce victimele evită să dezvăluie experiența de cyberbullying?

Dezvăluirea nu este echivalentă cu căutarea ajutorului, deoarece unii copii și adolescenți pot dezvălui experiențe, dar nu caută ajutor.

Adolescenții care se confruntă cu victimizarea cibernetică pot evalua cât de utile vor fi potențialele ținte dacă dezvăluie experiențele de victimizare cibernetică.

Blomqvist et al. (2020), Buhrmester și Prager (1995) susțin că este important să se ia în considerare ținta dezvăluirilor și utilitatea percepută a acestora din trei motive. În primul rând, nivelul de sprijin social și prevederile care pot fi oferite pot varia în funcție de țintă și, ca atare, acest lucru poate influența judecățile cu privire la cine poate oferi cel mai bine sprijin. În al doilea rând, există norme în jurul oportunităților de dezvăluire, astfel încât există așteptări normative cu privire la caracterul adecvat al dezvăluirilor către diferite ținte. În al treilea rând, experiențele anterioare cu ținta oferă informații despre modul în care va fi primită dezvăluirea. În mod similar, Matsunaga (2010) susține că este necesar să se ia în considerare ținta unei dezvăluiri din cauza dinamicii relațiilor unice, cu dezvăluirile către colegi care pot fi diferite în ceea ce privește preocuparea interpersonală în comparație cu dezvăluirea către părinți sau profesori.

De ce adolescenții nu reușesc să dezvăluie?

1. Adolescenții pot încerca să se autogestioneze în cyberbullying
2. Preocupare față de reacțiile adulților la dezvăluire
3. Adolescenții ar putea să nu dezvăluie experiențele de victimizare cibernetică din cauza autoprotecției și a celorlalți (teama că odată ce își vor dezvălui experiențele, informațiile vor fi incontrollable),
4. Este posibil ca adolescenții să nu dezvăluie experiențele de victimizare cibernetică deoarece percep un astfel de comportament ca fiind normativ și, ca atare, nu trebuie să fie informați pe alții cu privire la situație.

Există **patru motive potențiale** pentru această disparitate legate de motivul pentru care cei care au suferit anterior victimizării cibernetice ar putea să nu-și dezvăluie experiențele.

În **primul** rând, asemănător hărțuirii față în față (deLara, 2012), adolescenții pot încerca să se autogestioneze hărțuirea cibernetică. Un exemplu de încercare de auto-gestionare a hărțuirii cibernetice este acei adolescenți care îndeplinesc simultan rolul de agresor/victimă ar putea fi mai puțin probabil să dezvăluie victimizarea cibernetică, deoarece se implică potențial în hărțuirea cibernetică pentru a riposta experiențele lor (König, Gollwitzer și Steffgen, 2010).

În **al doilea** rând, bazându-se pe cercetări care se concentrează pe motivele pentru care nu dezvăluie bullying-ul, un motiv potențial este îngrijorarea cu privire la reacțiile adulților la dezvăluire (deLara, 2012). Când este aplicat victimizării cibernetice, acest lucru se poate traduce în preocupări cu privire la menținerea accesului la tehnologia digitală. De exemplu, adolescenții care petrec o perioadă semnificativă de timp interacționând cu tehnologia digitală s-ar putea teme să-și piardă accesul la tehnologie dacă dezvăluie hărțuirea cibernetică (Mishna, Saini și Solomon, 2009).

În **al treilea** rând, adolescenții ar putea să nu dezvăluie experiențele de victimizare cibernetică din cauza protecției proprii și a altora. Concentrându-se pe autoprotecție, dezvăluirea poate să nu fie făcută deoarece adolescenții se tem că odată ce își vor dezvălui experiențele, informațiile vor fi incontroleabile sau că, în urma unei dezvăluiri, identitatea lor socială ca cineva care își poate satisface singur nevoile va fi modificată (Matsunaga , 2010). Având în vedere o altă protecție, este posibil ca adolescenții să nu-și dezvăluie experiențele din cauza îngrijorării cu privire la impactul pe care dezvăluirea l-ar avea asupra altora (Matsunaga, 2010).

În **cele din urmă**, bazându-se pe cercetările care explorează dezvăluirea în urma hărțuirii față în față (deLara, 2012), este posibil ca adolescenții să nu dezvăluie experiențele de victimizare cibernetică deoarece percep un astfel de comportament ca fiind normativ și, ca atare, alții nu trebuie să fie conștienți de situație.

(Betts LR, Spenser KA, Baguley T. Descrierea dezvăluirii victimizării cibernetică la adolescenții din Regatul Unit: rolul vârstei, genului, implicarea în hărțuirea cibernetică și timpul petrecut online. Jurnalul de psihologie genetică. 2022 ianuarie 183(1):40-53)

PROFESORI

În cercetarea efectuată de Jacobs et al. (2015), victimele care au participat la **șase focus grupuri diferite și-au abordat profesorii, dar ei au indicat că astfel de abordări nu sunt utile, deoarece profesorii nu au făcut nimic ca răspuns, ceea ce a determinat agresorul să aibă și mai multă putere asupra victimei lor.**

CE SĂ FAC? DEZVĂLUIRE!

MUTE - eliminarea Tweet-urilor unui cont din cronologia dvs. fără a anula urmărirea sau blocarea contului respectiv

BLOCARE - restricționând anumite conturi să vă contacteze, să vă vadă Tweet-urile și să vă urmărească

REPORT - depunerea unui raport despre comportamentul abuziv

În septembrie 2016, guvernul israelian a lansat un program de combatere a hărțuirii cibernetică pentru a proteja tinerii israelieni de hărțuirea online și alte infracțiuni cibernetică (inclusiv hacking, furtul de identitate etc.). Inițiativa este condusă de Ministerul Securității Interne și operează, de asemenea, un centru de urgență 24/7 și include unități de poliție dedicate și un buget anual specificat (Eichner, 2016) Programele educaționale ale Ministerului israelian al Educației care le permit educatorilor să facă față agresiunii cibernetică recomandă ajutorarea victimei cibernetică, și anume, să nu stea deoparte, ci mai degrabă să raporteze și să împărtășească cu ceilalți experiența negativă.

Adolescenții și-au descris teama de a raporta părinților și altor adulți incidente de hărțuire cibernetică; ei au susținut că ar prefera să-și abordeze prietenii, pentru că a fost mai ușor să discute despre aceste probleme cu ei.

În funcție de gravitatea situației, există mai multe moduri în care putem ajuta un copil să navigheze într-o situație dificilă și incomodă online cu agresori.:

- 1 • **Adresați-vă părinților.** Este posibil să nu fie conștienți de ceea ce face copilul lor și vă pot ajuta să rezolvați situația.
- 2 • **Informați profesorul;** profesorul copilului dumneavoastră ar putea fi o resursă neprețuită în a vă ajuta pe dumneavoastră și pe copilul dumneavoastră.
- 3 • **Contactați consilierul de orientare și/sau administrația școlii**

Deși Boulton și colab. (2011) susțin dezvăluirea experiențelor de agresiune, cercetări recente sugerează că este important să se ia în considerare cui dezvăluiri sunt făcute..

Deși dezvăluirea experiențelor de hărțuire este considerată o strategie de a face față eficientă (Matsunaga, 2010), cercetările au identificat un model mixt de rezultate cu privire la implicarea anterioară în hărțuirea cibernetică și tendința de a dezvălui viitoare victimizare cibernetică. De exemplu, pe de o parte, unele cercetări sugerează că experiența victimei cibernetice reduce tendința de a dezvălui victimizarea cibernetică (Gustainiene & Valiune, 2015), în timp ce alte studii au raportat că victimizarea cibernetică repetată prezice dezvăluirea (Addington, 2013). Cercetările care se concentrează pe hărțuirea față în față au raportat că copiii care se confruntă cu victimizarea față în față și care și-au dezvăluit experiențele au raportat că dezvăluirea a fost cea mai potrivită strategie pentru a reduce hărțuirea (Hunter, Boyle și Warden, 2004) și o mod de a te simți mai bine și de a riposta împotriva agresorului (Dowling & Carey, 2013).

Intervențiile împotriva cyberbullying trebuie să se concentreze pe:

- 1 • **Cetățenie digitală**
- 2 • **Abilități de a face față**
- 3 • **Educație, comunicare și abilități sociale**
- 4 • **Empatie**

Adolescenții care nu ar dezvălui victimizarea cibernetică pentru a sugera auto-gestionarea ca mecanism de abordare a victimizării cibernetice, practicienii trebuie, de asemenea, să-i sprijine pe adolescenți în dobândirea abilităților de auto-gestionare.

Luarea în considerare a succesului relativ al dezvăluirilor anterioare este importantă deoarece sprijinul primit de la profesori în urma dezvăluirii bullying-ului a prezis dezvăluirea viitoare (Boulton et al., 2012)

Reflectează

1. Care sunt efectele cyberbullying?
2. Care sunt cele patru motive potențiale pentru care cei care s-au confruntat cu victimizarea cibernetică ar putea să nu-și dezvăluie experiențele?

Capitolul III. Strategii de intervenție pentru prevenirea/oprirea hărțurii cibernetică

Acest capitol își propune să familiarizeze educatorii cu o serie de strategii de intervenție pentru prevenirea și oprirea hărțurii cibernetică. De asemenea, se concentrează asupra modului de elaborare a unei politici școlare împotriva hărțurii cibernetică și a pașilor de implementare a acesteia, oferind educatorilor mostre de cele mai bune practici. Secțiunea finală a capitolului oferă educatorilor informații utile despre cum să creeze o cultură împotriva hărțurii cibernetică în școli prin dezvoltarea relațiilor pozitive dintre profesor/elevi (a cunoaște/feedback/respect) și prin promovarea și încurajarea comportamentului prosocial. Toate resursele sunt însoțite de activități de înțelegere și Reflecție/Gândește și discută. O activitate de încălzire este concepută pentru a stabili contextul subiectului (un studiu de caz). Conținutul principal al subiectului este prezentat prin citirea de paragrafe, diagrame și ilustrații. Întrebările de înțelegere și reflecție sunt încorporate în text și la sfârșitul fiecărui subcapitol. În cele din urmă, fiecare subiect oferă educatorilor de adulți link-uri către materiale, resurse și videoclipuri suplimentare care ar putea fi utilizate în funcție de nevoile educatorilor de adulți. La sfârșitul unității, educatorii pot completa un formular de autoevaluare pentru a reflecta asupra progresului lor și asupra înțelegerii materialului din capitol.

Activitate de încălzire

Zara are 11 ani. Îi place să petreacă timpul pe site-urile de socializare. Într-o zi, în timp ce navighează pe site-urile de rețele sociale, ea primește un mesaj. Mesajul a fost „Bună draga mea. Sunt prietena mamei tale, mătușă Mary. Mi-e atât de dor de mama ta. Nu ne-am mai văzut de mult. Poți te rog să-mi dai adresa ta de acasă și numărul de telefon al mamei tale?”

Întrebare: Cum ar fi putut reacționa Ellie la această situație?

Întrebare: Cum poate Ellie să iasă din această situație dificilă dacă nu a observat-o?

Întrebare: Dacă Ellie este conștientă de problema ei, cum și-ar putea spune familiei?

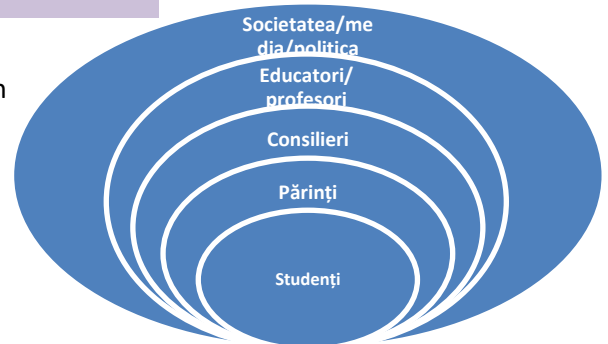
Întrebare: Ce ar trebui să facă familia în astfel de situații?

Întrebare: Dacă Ellie nu poate explica acest lucru familiei ei și le împărtășește doar profesorului ei, cum ar trebui să reacționeze profesorul?

III.1 Strategii de intervenție

Ce se poate face pentru a reduce și a preveni cyberbullying în mediile educaționale a fost discutat conform abordării sistemului ecologic într-un cadru larg, pornind de la studenți și ajungând la dimensiunea mass-media și a societății. Intervențiile care pot fi făcute sau măsurile care pot fi luate sunt evaluate în 5 subtitluri.

Ce pot face elevii?

a. măsuri tehnologice; sfătuiți elevii să folosească măsuri tehnologice:

- Să nu împărtășească numărul lor de telefon/informațiile personale cu persoane necunoscute
- Să nu-și partajeze nimănui parolele
- Schimbați-le numerele de telefon, parolele, profilurile și numele de utilizator atunci când este necesar
- Blocați apelurile telefonice și mesajele de la deranjarea persoanelor, ștergeți-le numerele de telefon sau nu le urmăriți profilurile
- Nu răspunde la mesajele de amenințare și păstrează acele mesaje drept dovezi
- Nu discutați cu persoane necunoscute online, nu adăugați astfel de persoane pe lista de prietenie

b. răspunsuri de confruntare; sfătuiți studenții să nu se implice în hărțuirea cibernetică, fie față în față, fie online.

Uneori, elevii pot să nu realizeze că comportamentul lor este ofensator și vătămător pentru cealaltă parte. Metoda recomandată cel mai frecvent este de a împărtăși experiențele cu un adult de încredere, cum ar fi o mamă și un tată, un profesor, și de a cere sprijinul acestui adult (Topçu, Erdur-Baker și Çapa-Aydin, 2008). Pentru a oferi asistență de la egal la egal, poate fi necesară consolidarea relațiilor dintre elevi la școală.

O altă metodă pe care elevii o pot folosi pentru a face față hărțuirii cibernetice este **aceea de a rămâne indiferenți și de a-și controla emoțiile** (Perren et al., 2012). Cel mai frecvent recomandat comportament de coping este să nu se concentreze asupra comportamentului real de hărțuire cibernetică și să ignore comportamentul de hărțuire cibernetică. În cele mai multe cazuri, când comportamentului de hărțuire cibernetică nu i se acordă atenție, agresorul cibernetic poate fi descurajat să-și continue comportamentul și poate renunța la comportament (Machackova și colab., 2013). Sfătuiți-i pe elevi să gândească mai întâi și apoi să decidă cum să acționeze atunci când sunt agresați cibernetic. Nu ar trebui să acționeze cu un sentiment de răzbunare și nu ar trebui să răspundă la mesajele primite.

Ce pot face părinții?

Unele dintre incidentele de hărțuire cibernetică au loc în afara orelor de școală, mai ales când copiii sunt acasă sub supravegherea părinților lor. (Kowalski, Limber și Agaston, 2008; Tanrikulu și Campbell, 2015). În acest sens, părinții au o mare responsabilitate în procesul de reducere și prevenire a cyberbullying-ului. Astfel, nevoia de informații despre ce este cyberbullying-ul și cum își pot proteja copiii de cyberbullying este de o importanță vitală. Părinții trebuie să dobândească abilități de alfabetizare tehnologică și cum să-și protejeze copiii împotriva riscurilor din lumea digitală. (Basturk -Akca, Sayimer, Balaban-Marti și Ergun-Basak, 2014)

Pentru a reduce disparitatea dintre generații, părinții ar trebui să învețe despre hărțuirea cibernetică și să-și dezvolte abilitățile de alfabetizare tehnologică.

Espelage și Hong (2017) au afirmat că părinții ar trebui:

- să determine timpul în care copiii lor folosesc tehnologia (calculator, telefon inteligent etc.) pentru a-și proteja copiii de hărțuirea cibernetică,
- să monitorizeze modul în care copiii lor folosesc tehnologia
- să vorbească cu copiii lor despre siguranța și confidențialitatea pe internet
- să discute cu copiii despre cyberbullying, despre tipurile sale și despre cum să se protejeze împotriva acestuia.

Școlile trebuie să organizeze programe de formare și seminarii pentru părinți pentru a dezvolta o metodă eficientă de a face față agresiunii cibernetice. Programele de instruire organizate pentru părinți despre hărțuirea cibernetică sporesc conștientizarea părinților cu privire la această problemă și mențin participarea lor activă la proces, ducând la o scădere a incidentelor de hărțuire cibernetică și victimizare (Farrington și Tfofi, 2009). Dacă părinții doresc să învețe despre subiect, aceștia pot contacta administratorii, profesorii și consilierii școlari din școlile în care frecventează copiii lor și pot solicita instruire. Uneori, universități, direcții provinciale sau raionale de educație națională sau organizații neguvernamentale, instruirii sau seminarii sunt organizate de organizații comunitare. Ar putea fi benefic să urmați astfel de cursuri de formare și să participați la astfel de instruirii.

În afară de acestea, pentru a ajunge direct la informație, aceștia pot examina manualele/ghidurile întocmite pe subiect sau pot face cercetări pe resursele de pe internet.

Nu va fi suficient să monitorizeze singur utilizarea tehnologiei de către copiii lor (Liau, Khoo și Ang, 2008). În acest sens, un alt punct pe care părinții ar trebui să ia în considerare este modul în care interacționează cu copiii lor. Părinții trebuie să construiască relații de calitate bazate pe încredere cu copiii lor; copiii au nevoie să se simtă auziți, înțeleși și îngrijiți.

Când părinții învață că copiii lor sunt expuși la hărțuirea cibernetică, aceștia ar trebui să aibă o abordare antrenantă și de sprijin față de copiii lor. Experiențele și sentimentele copiilor ar trebui să fie empatizate cu; ar trebui să se simtă înțeleși și implicați în deciziile care caută soluții.

În plus, părinții ar trebui să împărtășească ceea ce sa întâmplat cu școala și să obțină sprijin din partea școlii cu privire la ceea ce se poate face. (Beale și Hall, 2007):

- să le spună că au observat că se simt sau se comportă diferit și că ar dori să ajute. Să spună că nu vor fi supărat pe ei sau nu le vor interzice dispozitivele lor (interzicerea îi poate face mai singuri, izolați și respinși).
- să le spună că nu ar trebui să se confrunte singuri cu probleme dificile și că este bine să vorbească cu cineva în loc de ei.
- să asculte fără a judeca când vorbesc copiii; să întrebe cum se simt și să spună că pot înțelege că ceea ce se petrece este supărător.
- să anunțe că există modalități de a face față hărțuirii cibernetică.
- să ajute să raporteze.
- să ajute să actualizeze setările și conturile, astfel încât să poată controla persoanele care îi pot contacta sau să vadă ce fac.
- Să îi încurajeze să vorbească cu un consilier sau chiar cu un medic.

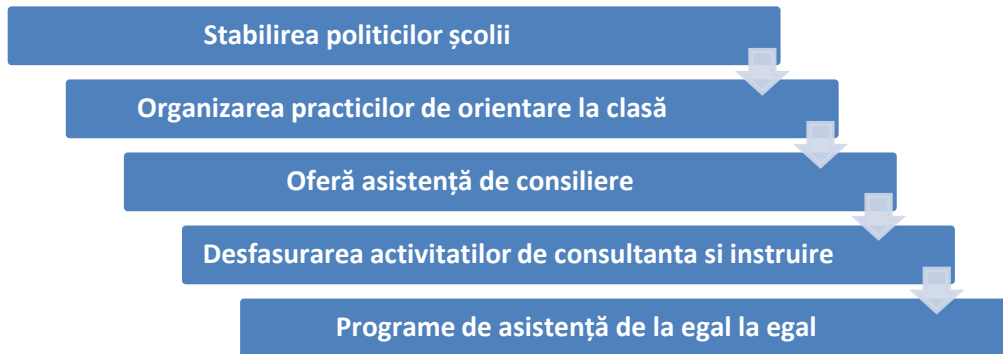
Ce pot face consilierii școlari?

Consilierii școlii joacă un rol mai activ decât profesorii în furnizarea de intervenții pentru reducerea și eliminarea proceselor care dăunează dezvoltării elevilor, cum ar fi hărțuirea cibernetică (Bauman, Rigby și Hoppa 2008).

Prin programe cuprinzătoare de orientare pentru dezvoltare, ei pot ajuta elevii să conștientizeze fenomenul și să învețe cum să facă față hărțuirii cibernetică:

- în cadrul programelor cuprinzătoare de orientare pentru dezvoltare,
- aplicații pentru programul de orientare (activități de orientare la clasă și activități școlare)
- servicii individuale de planificare și intervenție
- consiliere psihologică individuală/de grup
- studii psihoeducative,
- programe de asistență de la egal la egal,
- studii de consultare,
- servicii de orientare etc.

Strategiile pe care consilierii școlari le urmăresc implementarea Programelor Comprehensive de Orientare pentru Dezvoltare și pot fi considerate în 5 dimensiuni:

Ce pot face educatorii?

- **stabilirea unor reguli clare** privind hărțuirea cibernetică Printre principalele îndatoriri și responsabilități ale educatorilor se numără asigurarea unui mediu educațional sigur și protecția copiilor împotriva tuturor formelor de violență. În ceea ce privește hărțuirea cibernetică, educatorii trebuie mai întâi să se asigure că elevii folosesc tehnologia atât la școală, cât și acasă, într-un mod sigur și care nu dăunează altora.
- **crearea unui climat școlar pozitiv** Potrivit Sheras și Bradshaw (2016), metodele de creare a unui climat școlar pozitiv ar trebui să fie preferate mai degrabă decât abordările punitive în mediile educaționale. Cu toate acestea, în unele cazuri, evenimentele de hărțuire cibernetică se pot transforma într-un element criminal și necesită cooperare cu forțele de securitate. (Hinduja și Patchin, 2014)
- **să participe la cursuri de instruire** privind hărțuirea cibernetică și utilizarea în siguranță a tehnologiei și cum să le discutăm cu studenții și să le gestionezi. Acesta este motivul pentru care administratorii școlilor și profesorii ar trebui să primească instruire privind hărțuirea cibernetică și utilizarea în siguranță a tehnologiei, precum și despre utilizarea în siguranță a tehnologiei și comunicarea eficientă cu elevii. Educatorii pot fi sprijiniți cu diverse materiale vizuale (cum ar fi imagini, filme) și scrise (cum ar fi broșuri, articole). (Jager și colab., 2010). O altă problemă pe care educatorii ar trebui să ia în considerare este aceea de a încuraja studenții să raporteze experiențele sau evenimentele de cyberbullying lor, părinților sau adulților în care au încredere (Kowalski et al., 2008). Ar trebui să țină cont de faptul că elevii ar putea dori să acorde prioritate părinților lor în împărtășire. Educatorii ar trebui să aibă o abordare de sprijin și de ajutor față de elevi.
- **să implice elevii** în eforturile lor de a reduce și de a preveni hărțuirea cibernetică. În special, studenții pot fi instruiți prin consiliere de la egal la egal sau prin programe de educație. Astfel de programe de formare pot fi pregătite și realizate de consilierii școlari. Consilierii sau educatorii de la egal la egal pot informa elevii despre hărțuirea cibernetică și despre modalitățile de a utiliza tehnologia în mod responsabil și conștient. Aceste studii ar trebui să sublinieze că hărțuirea cibernetică nu este un comportament adecvat și nu va fi niciodată tolerată (Hinduja & Patchin, 2014). Aceștia pot crește gradul de conștientizare a studenților cu privire la fenomen prin consiliere de la egal la egal sau cursuri de formare/tutoriale, videoclipuri, postere, cluburi sociale sau activități de teatru.

Ce pot face societatea, mass-media și factorii de decizie politică?

Deși incidentele de hărțuire cibernetică sunt o problemă care afectează elevii, părinții, educatorii și consilierii școlari, societatea, mass-media și factorii de decizie politică au responsabilități importante în reducerea și prevenirea unor astfel de incidente (Topçu-Uzer& Tanrikulu, 2018). În primul rând, este necesar să se întărească percepția cetățeniei digitale față de utilizarea sigură, conștientă și eficientă a internetului și să se educe societatea în această problemă (Çubukçu&Bayzan, 2013). Activitățile solide de instruire și informare pot crește conștientizarea socială cu privire la hărțuirea cibernetică și pot dezvolta sensibilitatea socială față de această problemă.

O societate conștientă și sensibilă va încuraja o participare mai activă la procesul de reducere și prevenire a hărțuirii cibernetică în mediile educaționale și va ghida factorii de decizie în luarea măsurilor legale și de protecție.

Este important modul în care este tratată cyberbullying-ul în presă și mass-media și modul în care societatea este informată cu privire la această problemă. Ar trebui oferite informații corecte despre subiect, subliniind faptul că cyberbullying-ul este o problemă multidimensională și, prin urmare, ar trebui utilizată o abordare holistică în abordarea cyberbullying-ului.

O altă responsabilitate pe care ar trebui să o asume mass-media este să sprijine educația societății și a indivizilor în domeniul tehnologiei și al alfabetizării media. Conținutului educațional și informativ legat de aceasta li se poate acorda mai mult spațiu în mass-media. În plus, conținutul din mediile vizuale, audio și scrise ar trebui evaluat din punct de vedere pedagogic. Din păcate, agresivitatea și violența sunt incluse prea mult în aceste conținuturi.

Studiu de caz

Titlu	Jack
Actori	Un băiat și părinții lui
Brief description of the case	Jack is 12 years old. He enjoys spending time with virtual reality glasses. One day while surfing the Internet he saw that the price of the VR glasses he liked was very reasonable. He immediately wrote in the messaging section of the site that he wanted to buy the Virtual Reality Glasses. The response to his message asked him to share his parents' credit card and address information, which he didn't. He immediately turned off the computer. He talked about this incident with his uncle, who advised him to speak with his class teacher at school.
Questions	Question: What did Jack do in this situation? Question: What could have happened to Jack if he hadn't realized that this was an attempt at cyberbullying? Question: Role play the situation.
Intervention	Talk with students about what they share online. Many online services require users to provide some personal information in order to use their service. Prior to

	<p>providing personal information, they should think about what can be done with their personal information and assess whether they are still happy to pass on these details. Ask them to reflect on what might happen if they share their personal information online. Spam, scams, identity theft and fraud are just some of the more serious issues they might face if they share personal information online. Ask them to consider how they can protect their personal information and if they can disclose financial information at their age. Ask them to reflect on what they would do if they are contacted online by a person they don't know:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Talk to your parents or a trusted adult and decide what to do next. • Report the messages to the social media service, game or app.
--	--

Case study	Helen
Actors involved	A student, parents, teachers
Brief description of the case	I was a victim of cyber bullying. There were four children who sent me angry messages in a chat. They started name calling and letting me know nobody liked me. It obviously was very hurtful. I immediately talked with my mother. We copied the conversation, and brought this conversation to school. They acted quickly; they talked with us about the cyberbullying phenomenon and its consequences. My teacher also told us what to do under these circumstances. She insisted that we should tell an adult about any online incidents.
Questions	Question: What did Helen do in this situation? Was it OK? Question: Role play the situation.
Intervention	Class had a discussion on cyberbullying, types of cyberbullying and how to protect themselves and how to react in such cases. Talk with children what they should do: <ul style="list-style-type: none"> • Don't fight back! • Don't post abusive messages. • Report it and collect the evidence. • Learn how to block the person who is bullying. • Talk to someone you trust.

Case study	Mary
Actors involved	A girl, peers and teachers
Brief description of the case	I saw something online I didn't like. I didn't feel comfortable at all. Immediately I turned off the screen but I felt very guilty about it. The next day I talked with my friend about it and we both talked with our teacher. She said that it was not my fault and what I did was the right thing to do: turn off the screen and tell an adult. We talked about this incident in class.
Questions	Question: What did Mary do in this situation? Question: Why did she feel guilty?
Intervention	The teachers wanted to know more about how students used social media. One of the teachers mentored a student research group which wrote a research paper on the topic: they did a survey among all students and found out what social media students used. They also talked about types of cyberbullying and how to protect

	<p>themselves and how to react in such cases. Tell them to reflect on such incidents (when they are feeling upset with something they have seen online). It's important to find a someone who will listen to how they feel:</p> <ul style="list-style-type: none"> • a family member, like a parent, an aunty or uncle, or an older brother or sister • a sports coach or music teacher • a friend's mum • a favourite teacher at school • a neighbour. <p><i>Role play the situation.</i></p>
--	---

Reflect

1. What can schools/teachers do if they are confronted with such incidents?
2. Have you ever been as a teacher in cyberbullying situations? Share your experience with your colleagues.

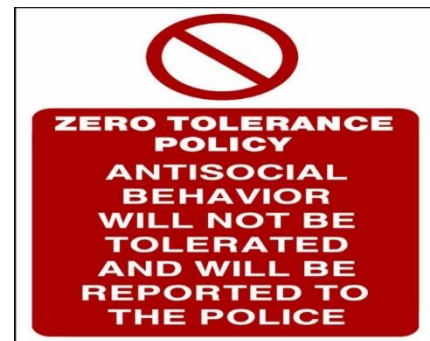
III.2 Politica școlară împotriva hărțuirii cibernetice - Pași de urmat la școală pentru a preveni hărțuirea cibernetică

Învățați

Dezvoltarea unei politici anti-bullying în școală

O politică împotriva hărțuirii puternică este construită pe o strategie a întregii școli, în care problema este scoasă la lumină, iar școala oferă îndrumări clare cu privire la modul de abordare a comportamentului de hărțuire cibernetică, indiferent dacă este online sau offline. Implicarea întregii comunități școlare în dezvoltarea și revizuirea politicii creează un sentiment de proprietate, sporind conștientizarea rolului fiecăruia în menținerea unui mediu sigur. Copiii ar trebui consultați printr-o varietate de canale, cum ar fi Consiliul Elevilor din școală.

O politică școlară împotriva hărțuirii cibernetice ar trebui să includă următoarele elemente cheie:

- declarație împotriva hărțuirii cibernetice – legată de valorile școlii.
- definiție a hărțuirii cibernetice – o înțelegere comună a ceea ce constituie comportamentul de hărțuire cibernetică – această declarație ar trebui convenită de către elevi, personal, părinți și îngrijitori și ar trebui să fie în concordanță cu Abordarea Națională. Aceasta este o componentă crucială a unui efort anti-bullying de succes, deoarece asigură că întreaga școală este de acord.

- Sisteme pentru a se asigura că întreg personalul, părinții și studenții sunt informați cu privire la politici și proceduri, precum și pentru a oferi șanse întregului personal, părinților și studenților de a obține o înțelegere aprofundată a provocărilor de hărțuire cibernetică.
- Informațiile despre hărțuirea cibernetică ar trebui să fie puse la dispoziția elevilor în formate adecvate vârstei și într-o serie de limbi.
- Responsabilitățile personalului și ale părinților/îngrijitorilor sunt clar conturate.
- Includeți strategii care contribuie la crearea unui mediu/ethos pozitiv și legături cu politicile de comportament pozitiv.
- Folosiți curriculumul pentru a încuraja dezvoltarea personală și realizările personale pentru a extinde experiența și a dezvolta cele patru capacități - cursanți de succes, persoane încrezătoare, cetățeni responsabili și contribuitori eficienți.
- Politica școlii ar trebui să clarifice modul de raportare a incidentelor și să ofere linii directe clare privind procedurile de trimitere, metodele de raportare și înregistrare pentru personalul didactic/suport, elevi și părinți/îngrijitori.
- Politica școlii ar trebui să includă o abordare agreată pentru tratarea incidentelor clar declarate, inclusiv linii directe pentru ascultarea copiilor care se confruntă cu un comportament de hărțuire cibernetică, a martorilor și a celor care manifestă un comportament de agresiune.
- Politica școlii trebuie să asigure copiilor cunoașterea procedurilor pentru a obține ajutor și sprijin.
- Politica școlii ar trebui să implice părinții – să fie clar cum/când vor fi contactați.
- Înregistrare/Monitorizare - identificați membrul personalului responsabil cu monitorizarea incidentelor și coordonarea politicii (inclusiv revizuirea politicii).

Ar trebui să existe **o politică care să protejeze personalul și copiii de hărțuirea și abuzul** care pot apărea atunci când o astfel de tehnologie este utilizată abuziv. Reglementările privind „utilizarea acceptabilă” s-au concentrat întotdeauna pe gestionarea și controlul comportamentului online. În ultimul timp, în lumea digitală, a existat o mișcare de promovare a interacțiunilor și a comportamentului pozitiv. Această mișcare recunoaște rolul cheie al educatorilor în a-i învăța pe tineri să fie „cetățeni digitali”.

Principiile cheie ale cetățeniei digitale care au un impact asupra utilizării dispozitivelor mobile în școală includ:

- Eticheta digitală (standarde de conduită la utilizarea dispozitivelor mobile);
- Drepturi și responsabilități digitale (ce pot face oamenii dacă nu se simt confortabil cu comunicarea digitală și cum raportează utilizarea abuzivă);
- Securitate digitală (măsuri de precauție care pot fi luate pentru a asigura siguranța digitală)

Subiectele cheie care pot forma un cadru pentru discuția și includerea întregii comunități școlare în cadrul unei politici includ:

- Instrucțiuni privind limitarea utilizării telefoanelor mobile personale pe terenul școlii pe tot parcursul zilei de școală, în timpul evenimentelor sociale și la ieșirile școlare, de exemplu, telefoanele mobile ar trebui să fie închise și să nu fie vizibile în timpul orei.
- Reguli clare privind utilizarea adecvată a dispozitivelor mobile pentru învățare și predare
- Accentuarea pe nevoia copiilor și a personalului de a utiliza dispozitivele mobile în siguranță și responsabil în afara învățării și predării oficiale.

- Orientări clare cu privire la importanța menținerii confidențialității, inclusiv instrucțiuni conform cărora funcțiile camerei și video nu trebuie utilizate fără acordul subiecților (copii/personal) și permisiunea specială din partea administrației școlii.
- Instrucțiuni clare conform cărora imaginile sau înregistrările obținute prin utilizarea telefoanelor mobile nu trebuie încărcate pe rețelele de socializare sau alte site-uri web fără permisiunea expresă a subiecților.
- Consecințele convenite pentru utilizarea abuzivă a telefonului mobil, care sunt încorporate în politicile și procedurile actuale ale școlii pentru gestionarea relațiilor și a comportamentului.
- Procedurile de confiscare și returnare a dispozitivelor mobile sunt clare.
- Proceduri clar definite de raportare a abuzurilor în interiorul școlii, precum și sprijinul disponibil în școală pentru personalul și elevii care sunt hărțuiți.
- Luați în considerare circumstanțele în care copiii cu nevoi speciale ar putea folosi telefoanele mobile, cum ar fi un tânăr îngrijitor preocupat de sănătatea părinților lor.
- Responsabilitatea/răspunderea clar declarată pentru dispozitivele mobile personale în caz de furt, pierdere sau deteriorare
- Gama de metode prin care politica va fi comunicată elevilor, părinților și personalului, cum ar fi un manual școlar sau un site web al școlii.

Politicile trebuie evaluate în mod regulat pentru a se asigura că noii angajați, părinții și copiii se angajează să respecte politica și să țină pasul cu progresele tehnologice.

Exemple de bune practici

Titlul practicii	Politica de agresiune cibernetică - Colegiul Çag (școala a fost distinsă cu eticheta eSafety)
Țară	Turcia
Actori implicați	elevi, personalul școlii și părinții
Link	http://www.cag.k12.tr/tr/kolejde-yasam-eguenlik
Scurtă descriere a cazului de bună practică	Politica de hărțuire cibernetică sugerează o politică de hărțuire cibernetică care este aplicată cu succes într-o școală din Turcia. Manualul precizează clar ce urmărește politica e-Security: creșterea standardelor educaționale, protejarea elevilor, părinților, profesorilor și a altor angajați în domeniul eSafety și dezvoltarea în siguranță a cunoștințelor și abilităților secolului 21. Descrie responsabilitățile profesorilor, elevilor și părinților legate de problemă. De asemenea, prevede măsurile luate pentru o comunicare online sigură și utilizarea dispozitivelor personale la școală. De asemenea, se precizează că elevii, profesorii și părinții sunt obligați să participe la seminarele de „cyberbullying”, care sunt actualizate și organizate de departamentul PDR în fiecare an.
De ce este o intervenție de succes?	Prezintă un cadru concret și util al politicii școlare de agresiune cibernetică.

Titlul practicii	Politica de agresiune cibernetică - Saint John's College
Țară	Regatul unit al Marii Britanii
Actori implicați	elevi, personalul școlii și părinții
Link	https://www.sjcs.co.uk/sites/default/files/styles/Policies/SJCS%20Cyberbullying%20Policy.pdf
Scurtă descriere a cazului de bună practică	Politica de intimidare cibernetică sugerează o politică de hărțuire cibernetică care este aplicată cu succes într-o școală din Regatul Unit. Manualul prezintă clar definiția și tipurile de hărțuire cibernetică. De asemenea, menționează misiunea școlii privind hărțuirea cibernetică: hărțuirea cibernetică nu este niciodată acceptabilă, iar școala își recunoaște pe deplin datoria de a-și proteja toți membrii și de a oferi un mediu sigur și sănătos pentru toată lumea. Descrie rolurile și responsabilitățile actorilor principali.
De ce este o intervenție de succes?	Oferă îndrumări concrete și utile pentru personal, copii și părinți.
Titlul practicii	Politica anti-bullying și anti-cyberbullying - Bedford School
Țară	Regatul unit al Marii Britanii
Actori implicați	parents, teachers and specialists
Link	https://www.bedfordschool.org.uk/wp-content/uploads/2021/03/BS014-10a-Anti-Bullying-and-Anti-Cyberbullying-Policy.pdf
Scurtă descriere a cazului de bună practică	Manualul prezintă clar definiția și tipurile de hărțuire cibernetică. Descrie rolurile și responsabilitățile, oferă îndrumări concrete și utile pentru personal, copii și părinți și prezintă Procedurile școlare în astfel de circumstanțe.
De ce este o intervenție de succes?	Oferă studenților sfaturi utile, consiliere și sprijin.

Reflectează

1. De ce ar trebui să se implice întreaga comunitate școlară în elaborarea și revizuirea politicii anti-cyberbullying?
2. Școala dumneavoastră are o politică școlară împotriva hărțuirii cibernetice? Cine a elaborat-o? Cum v-a ajutat să creați un mediu școlar pozitiv?

III.3 – Crearea unei culturi anti-cyberbullying. Dezvoltarea unor relații pozitive profesor/elevi (cunoaștere, feedback, respect). Promovarea și încurajarea comportamentului prosocial.

Activitate de încălzire

Uită-te la aceste citate. În ce măsură sunteți de acord că este esențial să se creeze o comunitate școlară puternică ca prim pas în crearea unei culturi anti-bullying? Și cum ați răspunde la întrebarea de mai jos?

*How can we create a culture of respect
in a cyber world?*

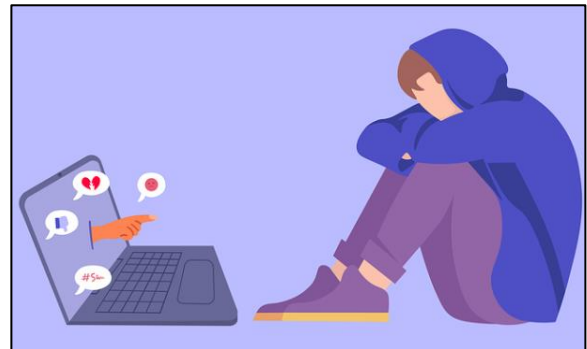
*The key to preventing and dealing with bullying
– as well as protecting victims from self-exclusion –
is having a strong school community*

Învățați

Singura metodă de a depăși cultura (cyber)bullying-ului este adoptarea și implementarea riguroasă a unei culturi anti-bullying. Cu toate acestea, înainte ca o cultură anti-(cyber)bullying să poată apărea, trebuie să existe o conștientizare cuprinzătoare și larg răspândită cu privire la (cyber)bullying și toate ramificațiile sale.

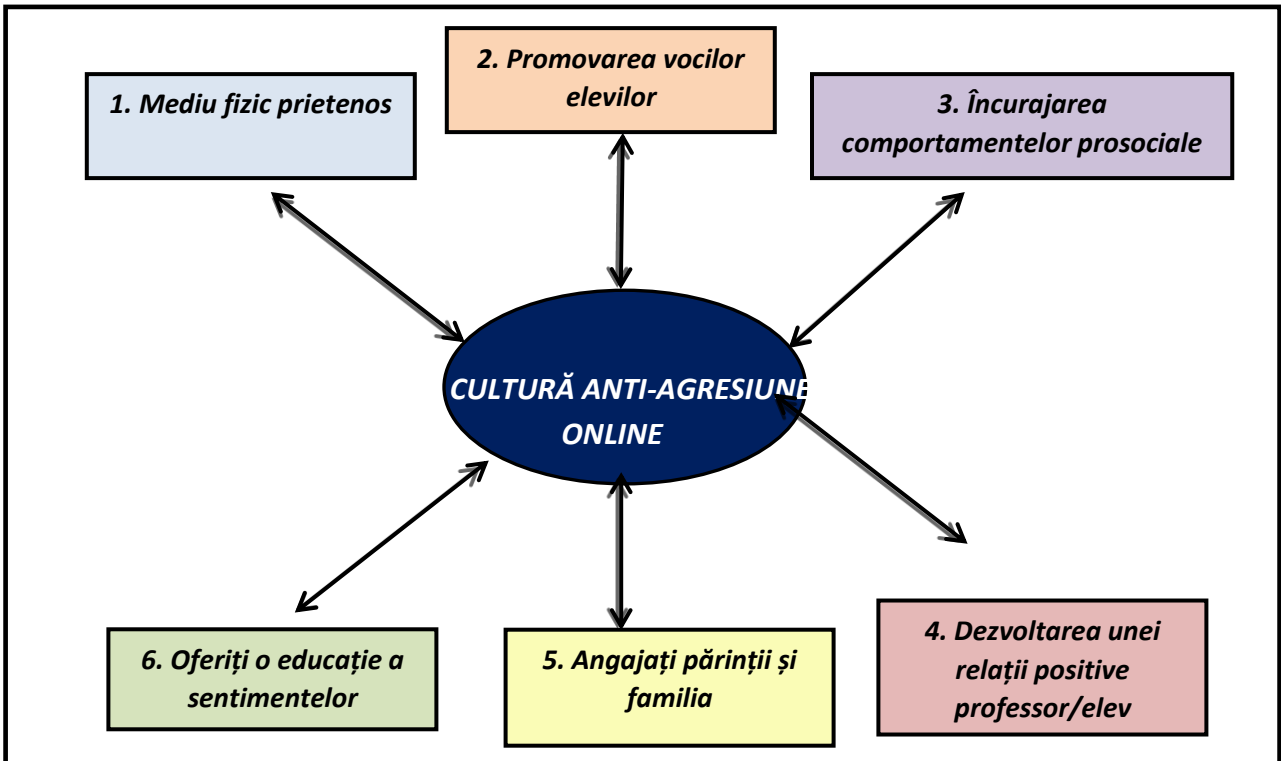
O cultură a hărțuirii (cibernetice) este definită ca acceptarea, facilitarea sau continuarea practicii dăunătoare. Cultura bullying-ului este, de asemenea, stimulată de modul în care oamenii percep hărțuirea și de modul în care reacționează la aceasta. Unii oameni, de exemplu, încă consideră că intimidarea (cibernetică) este neimportantă sau că „se întâmplă pur și simplu”. Alții fie se angajează în intimidarea pe internet, fie o văd, dar rămân tăcuți despre asta din cauza fricii sau a altor factori. Fiecare dintre percepțiile anterioare contribuie la cultura agresiunii online, indiferența fiind cel mai puternic facilitator.

În ceea ce privește hărțuirea (cibernetică), pare să existe o lumină la capătul tunelului. Un număr tot mai mare de oameni iau atitudine împotriva agresiunii și îi împing pe alții să facă același lucru.

Profesorii și personalul școlii sunt din ce în ce mai pregătiți. Lumea școlară devine conștientă de importanța dezvoltării unei relații pozitive profesor/elev, precum și de importanța promovării și încurajării comportamentului prosocial.

Este esențial să recunoaștem că tăcerea, apatia și indiferența sunt printre cei mai importanți factori care contribuie la hărțuirea de orice fel. De fiecare dată când cineva se ridică și denunță intimidarea (cibernetică), se apropie cu un pas de a o arunca în trecut.

Reflectează

Look at the headings above. Which one do you think is the most important in order to create an anti-cyberbullying culture? Why? What do your students think?

Mediul fizic prietenos

Având în vedere că mai mult de o șesime din populația europeană – inclusiv câteva milioane de copii – își petrece cea mai mare parte a timpului în școlile publice, mediul fizic în care lucrează, învață și se joacă este esențial pentru a promova o atmosferă școlară sănătoasă, care îmbunătățește învățarea și îmbunătățește sănătatea. Copiii și tinerii de vârstă școlară sunt afectați de mediul lor. Ar trebui să ne asigurăm că toate spațiile de învățare pentru copiii de vârstă școlară îi fac să se simtă bineveniți, în siguranță și gata să învețe. Cercetările sugerează că un mediu de înaltă calitate poate îmbunătăți abilitățile sociale ale copiilor, motivația de învățare, rezultatele academice și chiar niveluri mai scăzute de obezitate. Din aceste motive, școlile ar trebui să investească în facilități școlare de ultimă generație și să facă mediul cât mai prietenos și primitiv posibil.

Promovarea vocilor studenților

Un climat școlar pozitiv încurajează elevii să preia inițiativa, promovează autonomia și le permite elevilor să participe la procesele esențiale de luare a deciziilor. Pentru a dezvolta în mod eficient un mediu școlar sănătos, sunt necesare încercări consecvente și intenționate de a implica tinerii în alegerea și modelarea a ceea ce ar trebui să fie școala lor. Permitearea elevilor să participe la deciziile la nivelul școlii promovează stima de sine și abilitățile de conducere, crescând totodată probabilitatea adoptării politicii și succesul

general. Încorporarea vocii elevilor în luarea deciziilor poate începe de la sălile de clasă și apoi la școli. Educatorii ar trebui să ofere mai multe modalități de a crea oportunități pentru vocea elevilor: formulare de feedback, sondaje, grupuri de discuții, fotografii, cluburi/grupuri etc. și, de asemenea, diverse forme de participare cu mai multe moduri prin care elevii își pot împărtăși experiențele; acestea pot include solicitarea elevilor să facă fotografii și să organizeze expoziții, să scrie povestiri/poezii, să creeze și să prezinte rezultatele proiectului și să lucreze, să vorbească în public (membrilor consiliului școlar), să participe la dezbateri din clasă/școală/regional, să ofere feedback cu privire la politicile școlare /strategii etc.

Încurajează comportamentele prosoziale

Comportamentele prosoziale, cum ar fi rostirea unui cuvânt bun unui coleg de clasă, respectarea sentimentelor altor elevi, împărtășirea cărților și oferirea de sfaturi și protejarea unei victime a agresiunii sunt doar câteva exemple de comportamente prosoziale care pot îmbunătăți viața socială și academică a elevilor la școală. Deoarece copiii nu învață idealurile sociale într-un vid, educatorii, politicienii și cercetătorii subliniază tot mai mult rolul școlii în a-i ajuta să dezvolte abilități prosoziale. Activitățile pozitive care îi beneficiază pe ceilalți, motivate de empatie, principii morale și simțul responsabilității personale, mai degrabă decât o dorință de câștig de sine, sunt denumite „comportament prosocial”. Conform cercetărilor privind dezvoltarea copilului, programele la nivel de școală menite să educe și să modeleze abilitățile sociale sunt una dintre cele mai de succes strategii pentru școli pentru a încuraja comportamentul prosocial.

Dezvoltarea unor relații pozitive între profesori și studenți

Angajând elevii, formând relații, controlând sala de clasă, servind drept modele pozitive pentru comportamentele prosoziale și impunând regulile școlare, profesorii joacă un rol vital în crearea unei atmosfere de susținere. Profesorii stabilesc tonul sălii de clasă, iar profesorii, mai mult decât elevii înșiși, sunt cea mai importantă resursă a școlii în lupta împotriva cyberbullying-ului. Atunci când profesorii sunt capabili să formeze relații puternice cu elevii care sunt dificil de educat și au probleme de comportament, acei elevi sunt mai predispuși să se implice în școală și să aibă mai puține comportamente agresive.

Implicarea părinților și a familiei

Dezvoltarea unei culturi puternice împotriva hărțuirii cibernetice depășește sala de clasă. Implicarea părinților și a familiilor în școli are un impact semnificativ asupra succesului social, de sănătate și școlar al elevilor. Absentismul redus, mai puține acțiuni disciplinare și abilitățile sociale îmbunătățite pot rezulta din implicarea eficientă a părinților și a familiilor în viața școlară a copiilor lor.

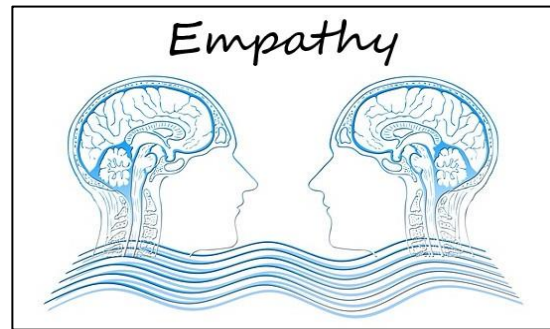
Oferiți o educație sentimentelor

Includerea în școli a unui curriculum care vizează dezvoltarea conștientizării emoționale a elevilor este crucială din mai multe motive. În primul rând, cunoașterea și gestionarea experiențelor emoționale sunt cruciale pentru echilibru și bunăstarea psihofizică.

Dezvoltarea capacității empatice ar putea crește și stimula manifestarea comportamentelor pro-sociale și ajutorul din dezvoltarea abilităților empatice ar putea

crește și stimula manifestarea comportamentelor pro-sociale din grup către colegii „mai slabi”, promovând integrarea și bunăstarea psihologică. fiind.

Educația pentru sentimente este, așadar, o cale semnificativă pentru a se înțelege mai bine pe ei înșiși și pe ceilalți și poate fi integrată cu căile jocului de rol, care oferă o reflecție atât asupra emoțiilor resimțite de bătauși, victime sau cei care sunt martorii agresiunii, cât și asupra motivele și consecințele pe care le implică aceste comportamente.

„De fiecare dată când individul devine conștient de starea sa interioară, se cunoaște mai bine pe sine, din moment ce are posibilitatea de a intra în contact cu cea mai intimă parte a lui însuși. Reflecția asupra stărilor sufletești proprii și ale altora permite și creșterea capacității empatice, ceea ce presupune preluarea perspectivei emoționale a celuilalt, adică capacitatea de a împărtăși aceleași emoții” (Bonino S., Lo Coco A., Tani F., 1998)

Un Exemplu de Bune Practici

Am ales să prezentăm un exemplu de bune practici care raportează o inițiativă realizată de o școală gimnazială italiană. Poate fi considerat un exemplu de bună practică pentru tema abordată în acest capitol, atât pentru metodologia eficientă adoptată, cât și pentru obiectivele pe care și-au propus să le atingă, evidențind importanța dezvoltării unei relații pozitive între profesori și elevi și a unei „educații pentru sentimente”, „capabil să sporească empatia tinerilor și abilitățile pro-sociale, astfel încât să prevină episoadele de bullying și cyberbullying.

Exemplu de caz de bună practică	ITIS/LS „G. Giorgi” Proiect: Prevenirea și contrastul între Bullying și Cyberbullying
Țară	Italia
Grupuri țintă	Elevii din clasele primare și gimnaziale, cadrele didactice, părinții, personalul educațional
Data de început a proiectului	Anul școlar 2016/2017
Descrierea studiului de caz	În scopul prevenirii și combaterii bullying-ului și cyberbullying-ului, școala a dorit să cunoască răspândirea acestor fenomene, făcându-i pe elevi și profesori să completeze chestionare specifice.

	<p>Următorul pas a fost crearea de echipe identificate în mediul școlar – trei profesori și doi elevi – definite ca referenți ai proiectului „Bullying și Cyberbullying”. Odată ce au dobândit cunoștințele și abilitățile corespunzătoare, au format reprezentanți ai personalului didactic, părinților și elevilor pentru fiecare clasă a institutului.</p> <p>Necesitatea acestei pregătiri a apărut din necesitatea de a avea mai mulți reprezentanți în fiecare clasă, în roluri diferite – părinte, profesor și elev – care să poată observa viața de zi cu zi din diferite puncte de vedere și să relateze, eventual, episoade care ar putea evoca acte de cyberbullying către reprezentanții proiectului. Odată ce referenții devin conștienți de astfel de evenimente, aceștia au sarcina de a informa expertul extern (psihologul școlar) care decide și implementează cea mai adecvată intervenție care trebuie efectuată (întâlnire individuală cu victima, întâlnire individuală cu agresorul cibernetic, întâlnire la clasă, etc.), cu scopul de a promova bunăstarea în contextul școlar, dar, mai ales, de a insufla tuturor celor implicați dezvoltarea acelor abilități emoțional-relaționale care sunt esențiale pentru stabilirea și menținerea unor relații pozitive cu celălalt.</p> <p>Într-adevăr, institutul crede cu tărie că o modalitate cheie de prevenire a agresiunii și a agresiunii cibernetice este consolidarea abilităților sociale și a conștientizării emoționale ale elevilor prin sentimente serioase și educație socială.</p>
<p>Obiective</p>	<p>Scopurile proiectului sunt legate de capacitatea de a dezvolta sau de a îmbunătăți abilitățile emoționale, de comunicare și relaționale ale elevilor, de a observa dinamica elevilor la clasă și de a sprijini profesorii și familiile în momente de dificultate.</p> <p>Concret, s-au urmărit următoarele obiective:</p> <ul style="list-style-type: none"> • <i>Obiective pe termen scurt</i> Dezvoltarea în reprezentanții școlii a capacității de a: <ul style="list-style-type: none"> ○ Identifica apariției unor comportamente nedorite; ○ Formula o cerere de ajutor. • <i>Obiective pe termen mediu</i> Facilitează comunicarea profesor-elev, menține un climat bun în clasă și sporește abilitățile empatică și pro-sociale ale elevilor. • <i>Obiective pe termen lung</i> Dezvoltarea de noi abilități în școală pentru un parcurs care poate fi reprodus în timp.
<p>Methodology and Interventions</p>	<p>Abordarea metodologică este „Analiza întrebărilor”. Intervențiile care au fost efectuate presupun utilizarea următoarelor tehnici de ascultare activă și comunicare eficientă, cu acțiuni:</p> <ul style="list-style-type: none"> • In clasa; • Conversații individuale; • Discuții în grupuri mici. <p>Pentru a identifica amploarea fenomenului, elevilor li s-a cerut, în mod colectiv și anonim, să completeze un chestionar cuprinzând o secțiune despre informații generale (vârstă, sex, situație socio-familială), o secțiune</p>

	<p>despre atitudini și valori, o secțiune privind experiențele și comportamentele legate de cyberbullying (incidente observate și/sau trăite).</p> <p>Ei au completat, de asemenea, chestionarul IRI (Interpersonal Reactivity Index – https://www.eckerd.edu/psychology/iri/) elaborat de Davis (1980-1983) constând din 4 subscale (fantezie-empatie; capacitatea de a adopta punctul de vedere în funcție de viziunea celorlalți; preocupare empatică; suferință personală).</p> <p>Acest proiect a avut ca scop dezvoltarea coeziunii și cooperării comunitare. Întrucât un climat școlar caracterizat de solidaritate, participarea și respectul față de ceilalți pot acționa ca un factor semnificativ în prevenirea antisocialității și a violenței. A devenit important, așadar, să se intervină la nivelul grupei-clasă pentru a oferi o educație bazată pe emoții, o cale care să le permită elevilor să-și recunoască propriile sentimente și să le poată comunica, să stimuleze reflecția și strategii de manipulare eficientă a emoțiilor puternice, precum furia.</p> <p>Una dintre cele mai relevante activități din cadrul proiectului a fost „Lucrul cu grupul-clasă”. Întâlnirile s-au desfășurat în 20 de clase, în total 29 de întâlniri în 5 luni, care au avut ca scop conștientizarea problemelor de respect, reguli, comunicare respectuoasă și recunoaștere a celuilalt.</p> <p>S-a desfășurat activități de grup pentru consolidarea abilităților sociale și promovarea factorilor de protecție împotriva agresiunii și a hărțuirii cibernetice (cum ar fi cooperarea și solidaritatea).</p> <p>A fost creat un climat de încredere în care studenții s-au simțit în siguranță să-și aducă propriile experiențe personale și să găsească la colegi și la adulți un posibil sprijin.</p> <ul style="list-style-type: none"> •
<p>Results achieved</p>	<p>Rezultatele obținute prin acest proiect sunt următoarele:</p> <ul style="list-style-type: none"> • A oferit instrumente pentru a dezvolta un sistem de reguli, comportamente și atitudini care să vă ajute să trăiți bine cu sine și cu ceilalți; • A oferit instrumente pentru a-și recunoaște emoțiile și a le exprima în mod adecvat; • A oferit instrumente pentru a relaționa într-un mod pozitiv cu colegii; • A oferit instrumente pentru promovarea colaborării, sprijinului și intervențiilor de ajutor reciproc.

Reflectează

1. Ce activități de creare a unei culturi anti-bullying ați desfășurat? Cum au reacționat elevii la aceste activități? Cum s-au simțit?

2. Cum i-au ajutat aceste activități pe elevii tăi? Împărtășiți-vă experiența cu colegii dvs., solicitând feedback și sugestii.

III.4 – Actori responsabili pentru o cultură anti-cyberbullying (profesori, părinți, elevi).

Raportarea situațiilor de hărțuire cibernetică.

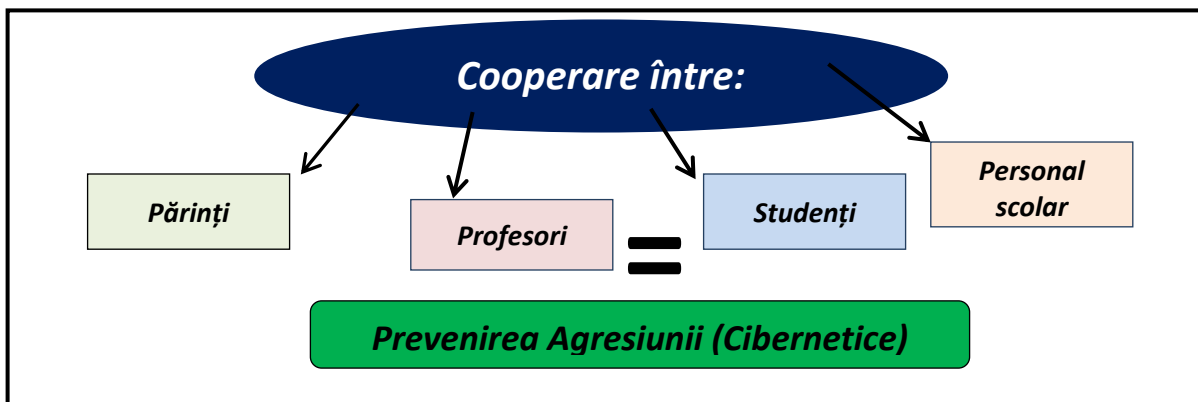

Toată lumea ar trebui să abordeze hărțuirea cibernetică în școli. Este nevoie de întreaga comunitate și școală pentru a identifica problemele, a determina cum să le rezolve și a lua măsuri pentru a le opri.

Toată lumea are un rol de jucat în protejarea sănătății și bunăstării elevilor, inclusiv în utilizarea adecvată și sigură a tehnologiei.

Dacă situația de agresiune (inclusiv hărțuirea cibernetică) apare în timpul sau după orele de școală, primul punct de apel al părintelui pentru sprijin este, în general, școala. Școlile vor trebui adesea să-și ia timp pentru a stabili o decizie corectă și măsurată, din cauza naturii complicate a evenimentelor de hărțuire cibernetică. Acest lucru poate fi neplăcut, dar este esențial să ne asigurăm că toate cazurile de hărțuire cibernetică sunt tratate corect și cu consecințele corespunzătoare.

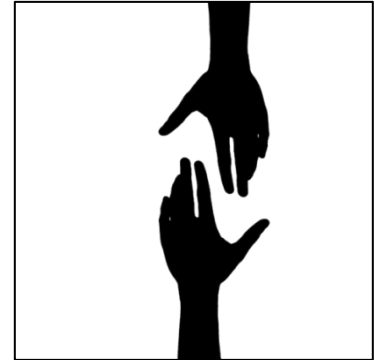
Subliniem că nu există o singură categorie care să fie responsabilă pentru prevenirea hărțuirii cibernetică. Lupta împotriva acestei probleme grave cu care se confruntă mulți studenți trece prin cooperare între grupurile sociale de care sunt înconjurați elevii noștri (la vârsta la care sunt cei mai expuși acestor situații dificile).

Rolul pe care îl joacă cooperarea între toți actorii în abordarea acestui fenomen grav este de o importanță capitală.

Mai mult, există un alt aspect care este fundamental pentru lupta împotriva cyberbullying-ului: a ajuta elevii să facă cel mai important pas atunci când au fost victime sau martori ai bullying-ului sau cyberbullying-ului: să vorbească despre asta.

Dacă personalul/profesorii/părinții școlii bine pregătiți i-ar putea face să înțeleagă cât de important este să povestească despre experiențele lor de intimidare (online) imediat după ce au fost martori sau victime ale acestuia – precum și să sublinieze că păstrarea situației secrete va exacerba doar puternic problema – cu siguranță ar avea un impact uriaș asupra bunăstării mentale și fizice a elevilor, permițându-le să treacă peste asta rapid și oferindu-le instrumente pentru a dezvolta anticorpi puternici împotriva acestor tipuri de comportamente..

Într-adevăr, în prezent, unul dintre rolurile școlilor (și instituțiilor în general) trebuie să fie acela de a sensibiliza tinerii cu privire la bullying și cyberbullying, prin activități educaționale care să le permită să învețe mai multe despre fenomen; ca al doilea pas, școlile ar trebui să încurajeze elevii să-și împărtășească experiențele fără a folosi un ton inchizitorial, deoarece acest lucru ar putea să-i sperie pe elevi și, în consecință, să piardă relația de încredere și contact care trebuie stabilită cu aceștia.

În acest sens, există și au existat numeroase proiecte cu scopul de a preveni (cyber)bullying-ul care, deși au o bază științifică foarte bună (implicând psihologi și alți experți în acest domeniu), ajung să aibă o abordare prea formală și birocratică, care în cele din urmă îndepărtează tinerii și nu îi sensibilizează la problemă.

“Care este sursa primei noastre suferințe?

Constă în faptul că am ezitat să vorbim. S-a născut în momentul în care am acumulat lucruri tăcute în noi.” (Gaton Bachelard)

“Să stai liniștit pentru a păstra pacea poate fi un lucru bun, dar dacă liniștea a fost deja tulburată, a rămâne liniștit nu va face nimic mai bun. Fă-ți curajul și vorbește când simți nevoia.” (Doe Zantamata)

A Best Practice Example

Best practice example	Eures: Ricerche Economiche e Sociali (Cercetari economice si sociale) „100 de povești despre intimidare: povestire, conștientizare, intervenție”
Country	Italia
Target Groups	Elevii din ciclul primar și gimnazial
Project Start Date	Anul școlar 2018/2019
Description of the case study	<p>În cadrul unei singure acțiuni de proiect, această lucrare a combinat o activitate extinsă de cercetare de teren, un spațiu narativ în care tinerii au putut reelabora în prima persoană experiențele de bullying și cyberbullying pe care le-au întâlnit direct în dezvoltarea lor și o intervenție de formare în școli, care a implicat încă o dată tineri, dar și profesorii lor.</p> <p>Este poate „narațiunea” cea mai originală; 100 de povești de bullying și cyberbullying au fost selectate de cercetătorii Eures (din peste 400 adunate), pentru capacitatea lor evocatoare, pentru simplitatea și profunzimea poveștilor și reflecțiilor.</p> <p>În plus, proiectul a identificat cu precizie problemele problematice, profilurile actorilor implicați, motivațiile acțiunilor acestora, precum și relația dintre alegerile lor și încrederea în lumea adulților și a instituțiilor.</p>
Objectives	<p>Obiectivul principal identificat prin această lucrare a fost acela de a sensibiliza elevii cu privire la importanța împărtășirii experiențelor lor de bullying și cyberbullying și de a nu le ține ascunse astfel încât să le atenueze disconfortul și să ceară ajutor înainte ca aceste experiențe să ducă la afecțiuni patologice.</p> <p>Obiectivele secundare (dar nu mai puțin importante) pot fi enumerate după cum urmează:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Ajute la dezvoltarea empatiei pentru cei care sunt hărțuiți sau cyberbullyed; • Reflecteze la responsabilitatea personală în probleme de respect, incluziune sau justiție; • Dialog despre responsabilitatea personală ca actori și ca spectatori în fața unor astfel de situații prin conectarea la diferitele teme; • Dezvoltați abilități de colaborare, autoafirmare și integritate.
Methodology and Interventions	<p>Proiectul a fost structurat în trei acțiuni distincte de cercetare și intervenție trecând dintr-o fază care a măsurat frecvența și intensitatea fenomenului în rândul elevilor de liceu, apoi a colectat experiențele acestora și le-a redezvoltat într-o „poveste” și, în final, furnizarea unei instruirii de conștientizare și intervenție care vizează echiparea tinerilor cu instrumente de cunoaștere, conștientizare, prevenire și combatere a hărțuirii cibernetice în diferitele sale stadii, forme și manifestări.</p> <p>În detaliu, structura proiectului a fost dezvoltată pe trei direcții:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Sondaj în rândul elevilor de liceu; • Dezvoltarea unei povestiri scurte în rândul tinerilor din clasele cele mai afectate de fenomen; • Activități de informare, instruire și conștientizare cu privire la un grup de clase cu risc „înalt sau mediu-ridicat” de agresiune.

	<p>În ceea ce privește prima acțiune, ce a constat într-un sondaj, cercetătorii au administrat un chestionar semistrukturat, completat anonim, având ca scop măsurarea prezenței și intensității fenomenului de cyberbullying în principalele contexte sociale de referință ale tinerilor. Structura și analiza datelor culese prin sondaj au permis în final, în faza de prelucrare statistică, crearea unui „indice sintetic al riscului de bullying”.</p> <p>A doua acțiune a proiectului a constat în realizarea unei nuvele de către tinerii din clasele selectate. Această poveste a fost dezvoltată pe baza unei schițe deschise prin care tinerii și-au raportat experiența ca victime, autori sau martori ai agresiunii cibernetice, reluând atât faptele, cât și metodele unor astfel de manifestări umiltoare și/sau violente și încercând să analizeze „punctul de vedere” și situația interioară (psihologică, emoțională) a celor implicați, sau încercând să explice motivul comportamentului și rolurile jucate de fiecare dintre aceștia.</p> <p>Un „comitet de redacție”, format din cercetători și psihologi, a citit, examinat și evaluat 557 de povestiri, au fost selectate cele mai semnificative 100, care au fost împărțite conceptual în trei capitole privind profilurile de „victimă”, „agresor” și „martor” al comportamentelor legate de cyberbullying; ultimul capitol a fost la rândul său împărțit în două secțiuni, distinse între martor-participant și martor-povestitor (neimplicat sau participant direct la evenimentele povestite).</p> <p>În final, al treilea act al proiectului a fost reprezentat de un training de intervenție în cadrul claselor cu cei mai mari indici de risc.</p>
--	--

Reflectează

1. Cum poate fi îmbunătățită cooperarea dintre școli și părinți pentru a preveni hărțuirea cibernetică?
2. Care credeți că este cea mai bună modalitate de a-i determina pe studenți să raporteze incidente de hărțuire cibernetică?
3. Au povestit vreodată elevii tăi despre episoade de hărțuire cibernetică? Dacă da, ce măsuri ati luat?
4. Crezi că exemplul de bune practici poate fi aplicat contextului tău? De ce? De ce nu?

Capitolul IV. Cyberbullying în era digitală

Creșterea exponențială a utilizării, atât pe plan personal, cât și profesional, a internetului a făcut ca problemele legate de utilizarea greșită a tehnologiei să aibă și o creștere exponențială. Astfel, acest capitol este legat de cyberbullying în era digitală, deoarece aceasta va fi, fără îndoială, o problemă pentru care societatea va trebui să fie conștientă și pregătită. Literatura ne arată importanța unei politici școlare clare și structurate ca unul dintre cele mai importante instrumente în lupta împotriva cyberbullying-ului. Este esențial ca profesorii să cunoască teoriile și tehnicile legate de combaterea efectelor hărțuirii cibernetice, pentru că numai atunci vor putea interveni rapid și sensibiliza elevii. În consecință, acest program de prevenire a hărțuirii cibernetice trebuie să fie aliniat cu toate politicile școlare și cu programele de formare a profesorilor.

Capitolul abordează, de asemenea, nevoia de a-i învăța pe copii comportamente online adecvate și acceptabile, ceea ce implică învățarea copiilor cum să folosească Internetul într-un mod pozitiv și sigur. Această perspectivă ne aduce ideea că școlile trebuie să dezvolte gândirea critică pentru a dezvolta în elevi perspective și instrumente de chestionare și validare a informațiilor. De asemenea, abordăm cele mai comune amenințări digitale, astfel încât școlile să își poată dezvolta planurile instituțiilor de securitate cibernetică.

Activitate de încălzire

- “Peste 4,5 miliarde de oameni folosesc internetul la începutul anului 2020, în timp ce utilizatorii rețelelor sociale au depășit pragul de 3,8 miliarde. Aproape 60% din populația lumii este deja online, iar cele mai recente tendințe sugerează că mai mult de jumătate din populația totală a lumii va folosi rețelele sociale până la jumătatea acestui an.” (We Are Social, 2020).
- Dacă credeți că sunteți o victimă a agresiunii cibernetice, Kowalski et al. (2014) au definit nouă sfaturi de intervenție pentru a răspunde la hărțuirea cibernetică:
- Salvați dovezile: imprimați copii ale mesajelor și ale site-urilor Web.
- Pentru o primă abatere, dacă este de natură minoră, ignorați, ștergeți sau blocați expeditorul.
- Raportare: dacă o față sau un profil ofensator care vizează copilul dvs. este configurat pe un site de rețea socială, raportați-l gazdei site-ului.
- Investigați: monitorizați prezența online a copilului dvs.
- Comunicați: Dacă făptuitorul este un alt elev, împărtășiți dovezi cu personalul școlii.
- Implicarea părinților: Dacă făptuitorul este cunoscut și agresiunea cibernetică continuă, contactați părinții copilului și împărtășiți dovezile dvs.
- Sfaturi juridice: dacă părintele făptuitorului nu răspunde și comportamentul continuă, contactați un avocat sau solicitați consiliere juridică.
- Aplicarea legii: Raportați agresiunea cibernetică la poliție.
- Sprijin pentru sănătatea mintală: Dacă copilul dumneavoastră exprimă suferință emoțională sau gânduri de autovătămare, solicitați imediat ajutor de la un consilier școlar sau alt profesionist în domeniul sănătății mintale

IV.1 Politica școlii privind siguranța online și alfabetizarea digitală

Potrivit lui Stevenson (2020), creșterea uriașă a utilizării tehnologiei, atât pe plan profesional, cât și social, va avea un set de efecte și consecințe la copii și adolescenți, fiind de așteptat o creștere exponențială a cazurilor de cyberbullying. Pe baza acestei presupuneri, pentru a evita daunele cyberbullying-ului și alte consecințe negative ale utilizării greșite a tehnologiei, devine imperativă o abordare holistică a problemei, potrivirea valorilor pedagogice cu dezvoltarea competențelor sociale și umane. Prin urmare, este esențial să existe o cooperare eficientă între diferite discipline și cunoștințe, astfel încât pedagogia adecvată să fie combinată cu tehnologia pentru a depăși această problemă.

Școlile sunt prima linie de apărare împotriva hărțuirii cibernetice. În acest spațiu elevii interacționează social și stabilesc legături cu semenii și adulții. În multe cazuri, profesorii vor fi singurii adulți în care copilul sau tânărul are încredere și este esențial să existe un răspuns adecvat din partea profesorului. Profesorul trebuie să fie pregătit să poată face față rapid și eficient votului de încredere al elevului (Wachs et al., 2019).

Profesorii trebuie să promoveze relații sociale pozitive și să încurajeze interacțiunile care dezvoltă abilitățile sociale la elevii lor. Ei ar trebui să predea comportamente adecvate și nepotrivite, astfel încât să fie clar din perspectiva tinerilor ce se așteaptă de la ei și care comportamente implică lipsă de respect față de colegi și care au efecte grave și negative asupra semenilor.

Copiii trebuie să învețe să interacționeze cu semenii lor, fie în interacțiuni personale sau virtuale, într-un mod în care își pot exprima opiniile și sentimentele fără a-i răni pe ceilalți. Ar fi relevant să se pregătească un manual de etichetă de net, cu contribuții din partea elevilor, astfel încât să existe întotdeauna referințe la comportament și limbaj.

Elevii care au dezvoltat abilități sociale și care au o perspectivă pozitivă despre ei înșiși și despre ceilalți (Fredkove et al. 2019), care se simt puternici, împuterniciți, cu succes la școală și acceptați social, sunt mai pregătiți să nu participe la hărțuirea cibernetică (Aliyev & Gengec, 2019).

Elevii adolescenți se află într-un stadiu în care trebuie să se simtă integrați și să găsească asemănări cu ceilalți colegi. Când un student cu profil de agresor găsește pe cineva care îndrăznește să fie diferit, el găsește aici un câmp pentru a prolifera și îi atribuie aceluia student rolul de țintă. Elevii trebuie să înțeleagă

și să învețe să respecte diferențele și acest comportament trebuie încurajat de profesori și de școală. atunci când elevii învață să respecte și să prețuiască diferența și diversitatea perspectivelor și atitudinilor, ei stabilesc căi pentru a relaționa mai bine cu ceilalți și cu ei înșiși. Încă o dată, școala și profesorii trebuie să promoveze dobândirea de abilități de a prețui diferențele și respectul față de ceilalți, deoarece elevii care se simt bine cu ei înșiși și care înțeleg și valorează diferența sunt mai puțin predispuși să practice cyberbullying.

Dar pentru ca și profesorul să se simtă încrezător în a-l putea ajuta pe elev, este necesar ca acesta să simtă că și administrația școlii este acolo pentru a-l ajuta și pentru a-i oferi sprijinul de care are nevoie.

Este astfel din ce în ce mai clar că este nevoie de o postură clară și evidentă din partea Consiliilor școlare care să transmită liniile directoare după care toți actorii comunității educaționale sunt ghidați în situațiile de cyberbullying. Pentru ca profesorii și alți membri ai personalului școlii să se simtă încrezători în metoda lor de acțiune, astfel încât să poată fi siguri că acțiunile lor sunt susținute de politica școlii și că acțiunea lor va fi susținută, conducerea școlii trebuie să explice în mod clar întreg personalul și tuturor elevilor ce comportamente sunt așteptate și ce comportamente vor avea un răspuns direct și ferm.

Evident, dacă profesorii nu se simt în siguranță în a interveni în situații de cyberbullying, va exista tendința de a ignora sau nu acționa în situații care altfel ar avea o acțiune directă și imediată. Rezultă că, dacă elevii cred că profesorii lor nu vor avea o atitudine proporțională cu situația, nu vor mai avea cui să povestească și, mai ales, se vor simți mai singuri și neînsoțiți.

Potrivit Wachs et al., (2019), este sarcina directorilor de școală să ofere angajaților,

profesorilor și personalului nedidactic o pregătire specifică și adecvată pentru a face față acestei probleme. Cu toate acestea, în multe școli este dificil pentru directori să observe, sau să acorde atenția cuvenită, hărțuirii cibernetice. Mulți directori de școli sunt în decalaj tehnologic cu elevii lor, așa că nici măcar nu sunt conștienți de dimensiunea pe care o poate avea cyberbullying-ul și nici de consecințele sale. Pe lângă aceasta, fără a stăpâni platformele sau instrumentele digitale pe care le folosesc elevii, va exista o dificultate suplimentară în a putea combate efectele negative. Este fundamental ca elevii să poată dezvolta o relație sănătoasă cu ei înșiși, cu ceilalți și cu școala. A fi capabil să dezvolte relații sociale sănătoase, semnificative și respectuoase cu semenii este o modalitate de a promova dezvoltarea integrală a elevului și de a spori succesul școlar, prin urmare, trebuie să existe o politică educațională care să includă pregătirea tuturor celor implicați în procesul școlar.

Este practic imposibil de verificat și controlat toate activitățile și interacțiunile pe care copiii și adolescenții le au între ei și atunci când vorbim despre contextul digital, problema capătă o dimensiune și mai mare. Școala nu poate avea voința de a încerca să restricționeze accesul pe care elevii îl au acasă la computere și dispozitive mobile, așa că accentul trebuie să fie pe prevenție. Copiii și tinerii trebuie să conștientizeze efectele pe care bullying-ul le are asupra celorlalți și asupra lor înșiși.

Mai mulți autori (Stewart și Fritsch (2011); Welker (2014)) susțin că cyberbullying-ul are efecte perturbatoare asupra elevilor și asupra procesului lor educațional, ducând la rezultate academice sub potențialul elevilor, deoarece îi afectează fizic și psihologic.

O definiție clară și obiectivă a ceea ce este hărțuirea, efectele negative și potențialul său, este primul pas pe care școlile îl pot face pentru a combate hărțuirea cibernetică. Abia după această fază poate fi conceput un plan strategic pentru atenuarea efectelor și reducerea cauzelor.

Potrivit Notar et al. (2013) școlile trebuie să ia următorii pași în formularea programului lor de prevenire a hărțuirii cibernetice:

- Definiți cyberbullying.
- Să aibă politici puternice (toată lumea va ști ce aplică și este foarte important din cauza proceselor).
- Instruiți personalul, studenții și părinții cu privire la politici și să fie capabili să identifice hărțuirea cibernetică atunci când o văd și
- Folosiți tehnologia de filtrare a internetului pentru a asigura aplicarea.

În același timp, pot fi luați și pași mici:

- Identificați locațiile din școala cel mai probabil pentru comportamente legate de agresiune și atenționați personalul să rămână vigilent pentru a identifica comportamentele.
- Întocmește o listă de indicatori care să permită identificarea comportamentelor asociate victimelor și agresorilor.
- Promovați grupuri de sprijin și consiliere pentru elevii care sunt victime ale agresiunii
- Crearea conștientizării elevilor care sunt observatori ai acestui tip de comportament, care trebuie să stabilească legături empatică cu victimele, acesta fiind un mod clar, dar neagresiv de a le arăta agresorilor repudierea față de ceea ce s-a întâmplat.
- Proiectarea, în colaborare între personalul școlii și elevi, a regulilor de comportament, atât în campusul școlii, cât și online, ar putea fi, de asemenea, căi pe care școala ar trebui să le urmeze.
- Stabilirea unei Etichete școlare și a unei Etichete online va permite elevilor să știe ce comportamente sunt așteptate și care sunt incorecte și, în același timp, le va crea tinerilor percepția că comportamentul lor este monitorizat și că există o preocupare față de aceste situații și probleme.

Reflectează

Școala dvs. are o politică oficială anti-bullying sau anti-cyberbullying? Este această politică clară și accesibilă tuturor părților interesate din comunitatea școlară?

IV.2 Amenințări digitale și abilități de siguranță online (setare de confidențialitate/Raport asupra conținutului ilegal/știri false)

Capacitatea de a identifica în timp util o victimă a hărțuirii cibernetice este o preocupare atât pentru părinți, cât și pentru școli. Există câteva semne care pot ajuta să recunoaștem că un copil sau un tânăr este agresat cibernetic, dar dialogul sincer și relațiile de încredere sunt pilonii oricărui dialog fructuos. Dacă un copil prezintă schimbări bruște de comportament și schimbă clar modul în care își manipulează dispozitivele mobile, acest lucru ar putea indica că există o situație de hărțuire cibernetică. Trebuie să fim atenți la:

- Dintr-o dată nu-și mai folosesc dispozitivele sau le folosesc mai mult decât în mod normal

- Pare supărat, trist după ce folosesc rețelele sociale sau jocuri online
- Comportament izolat, inclusiv încercarea de a evita evenimentele școlare sau sociale
- Evită să discute despre viața lor socială, atât online, cât și fizic
- Schimbări negative ale dispoziției, probleme la școală, depresie

Potrivit O'Neill & Dinh (2015), educația digitală implică învățarea copiilor cum să folosească internetul într-un mod pozitiv și sigur. Siguranța online este un conținut din ce în ce mai relevant care trebuie adăugat în programa școlară. Învățarea elevilor cum să interacționeze și să se comporte pe internet nu numai că adaugă cunoștințe despre securitate, ci îi învață și să fie un utilizator mai bun de internet. Inițierea unui dialog sincer cu studenții despre siguranța online și abilitățile lor digitale este o strategie care le va permite să dezvolte conștientizarea bunelor practici online. De asemenea, se consideră din ce în ce mai important ca elevii să fie capabili să dezvolte gândirea critică, pentru a putea gândi singuri și a elabora analize semnificative ale situațiilor din jur. Pentru a putea analiza situația și a gândi critic, elevii trebuie să:

- Analizeze și evalueze informațiile și argumentele
- Vadă modele și conexiuni,
- Identifice și să construiască informații semnificative
- Apoi trebuie să o aplice într-un context din lumea reală și să fie capabili să o pună în propriile cuvinte.

Este fundamental ca școala să abordeze gândirea critică. Odată cu creșterea accesului la informații și cu atât de multe informații false sau nevalide, generațiile următoare trebuie să dezvolte perspective și instrumente de chestionare și validare a informațiilor. Învățarea elevilor să ridice întrebări și să mențină o perspectivă sceptică a informațiilor găsite online este o modalitate de a îmbunătăți dezvoltarea propriei opinii și perspective argumentate. Elevii care au o gândire critică mai dezvoltată și care sunt deja capabili, cu o oarecare ușurință, să se pună în locul celuilalt, vor putea mai ușor să stabilească relații sociale stabile, care se bazează pe înțelegerea celuilalt și empatizare. Acești studenți vor fi, în opinia noastră, mai puțin susceptibili la intimidare sau cyberbullying, la a fi observatori neutri și chiar la a fi victime neajutate. Ca adulți, trebuie să ținem cont de faptul că copiii și tinerii au dreptul de a accesa medii virtuale sigure și adecvate care să le permită să se dezvolte armonios și respectuos. Conținutul online are potențialul de a dezvolta abilități de învățare și comunicare și este esențial să echipăm tinerii adulți cu instrumente care le permit să navigheze în siguranță. Ne dorim studenți responsabili și eficienți, așa că trebuie să se simtă în siguranță în anumite moduri în context virtual.

Reflectează

Siguranța online ar trebui să facă parte, în mod explicit, din programa școlară și să fie abordată transdisciplinar de diverse discipline, pentru a crește gama de proceduri de siguranță adaptate la diferite contexte. Scenariile „Ce să faci dacă...” legate de siguranța online ar fi utile în contextul școlii tale?

IV.3 Cum puteți obține o etichetă eSafety pentru școala dvs?

Introducere

În această secțiune a manualului, vom analiza procesul pe care trebuie să îl urmeze o școală pentru a obține o etichetă de siguranță electronică.

Eticheta eSafety (eSL) este un serviciu de acreditare și asistență pentru școli.

Acesta își propune să fie utilizat de școlile care doresc să integreze în experiența de predare și învățare pe care o oferă, un mediu sigur și îmbogățitor pentru acces sigur la tehnologia online, oferind în același timp un mediu și o comunitate online.

Site-ul eSafety label este o sursă excelentă pentru profesorii, directorii de școli și administratorii TIC care doresc să evalueze siguranța online a școlii lor, să acționeze pentru îmbunătățirea și consolidarea acesteia, împărtășind în același timp bunele practici cu colegii lor.

Eticheta (acreditarea) este acordată școlilor care îndeplinesc criteriile pentru nivelurile de siguranță online, în funcție de punctele forte și punctele slabe ale:

- Infrastructurii
- Politicii
- Practicii

Folosind criteriile stabilite în domeniile menționate mai sus, școlile își pot revizui propriile standarde eSafety, față de cele naționale și internaționale.

Eticheta eSafety a fost lansată în 2012 și este o inițiativă European Schoolnet care a început

cu cooperarea cu Kaspersky Lab, Liberty Global, Microsoft, Telefonica și ministerele europene ale educației din Belgia-Flandra, Italia și Portugalia. eSL este activ în prezent în 38 de țări. Informațiile de contact ale coordonatorilor naționali sunt disponibile după înregistrarea pe platformă.

În plus, proiectul eSafety Label+: „Become the next eSafety Champion”, finanțat de Erasmus+ a fost dezvoltat sub umbrela eSL. Proiectul a început în septembrie 2017 și s-a încheiat în decembrie 2019, reușind să contribuie la cultivarea unei comunități online de profesori europeni, directori de școli, consilieri IT și alți actori școlari. Comunitatea este capabilă până astăzi să susțină dezvoltarea profesională continuă a personalului școlii, oferind școlilor oportunitatea de a avea un viitor digital sigur și responsabil.

Toate sursele menționate în paginile următoare ale manualului sunt derivate de pe site-ul oficial al etichetei <https://www.esafetylabel.eu/>. Dacă aveți întrebări despre proces, puteți contacta

- <https://www.esafetylabel.eu/>, pentru comentarii sau întrebări generale

If you have any questions about the process, you can contact:

- esafetylabel@eun.org, for general comments or questions

- Coordonatorul național (după înregistrare). pentru întrebări specifice despre procesul de acreditare
- support@esafetylevel.eu pentru probleme tehnice

Pentru orice discrepanțe între această secțiune a manualului și ghidurile și informațiile oficiale ale etichetei eSafety, consultați sursa oficială.

Motive pentru ca școala să treacă prin acest proces

Mediul școlar se schimbă rapid. Nu cu mult timp în urmă, elevii și profesorii aveau un contact minim cu mașinile tehnologice interactive, cum ar fi computerele, în timp ce erau acasă sau în incinta școlii. Viața de zi cu zi s-a schimbat la fel de mult, încât majoritatea oamenilor poartă cu ei un computer mic. Școala a adoptat și va adopta mai multe TIC (Tehnologii Informaționale și Comunicare) și utilizarea Internetului în programa lor ca clase individuale și pentru a le actualiza pe cele existente. Având în vedere acestea, școala trebuie să se concentreze pe promovarea unui spațiu de învățare și predare actualizat.

Atunci când folosesc instrumentele tehnologice nou integrate, personalul școlii și elevii trebuie să fie conștienți de posibilele puncte critice cu care se confruntă. Acestea trebuie să fie echipate cu materialul necesar, în ceea ce privește Infrastructura, cu linii directoare clare, în ceea ce privește Politică și Practică. Câteva dintre multele probleme care apar sunt:

- Cyber-bullying
- Infecție cu programe malware
- Spargerea contului personal

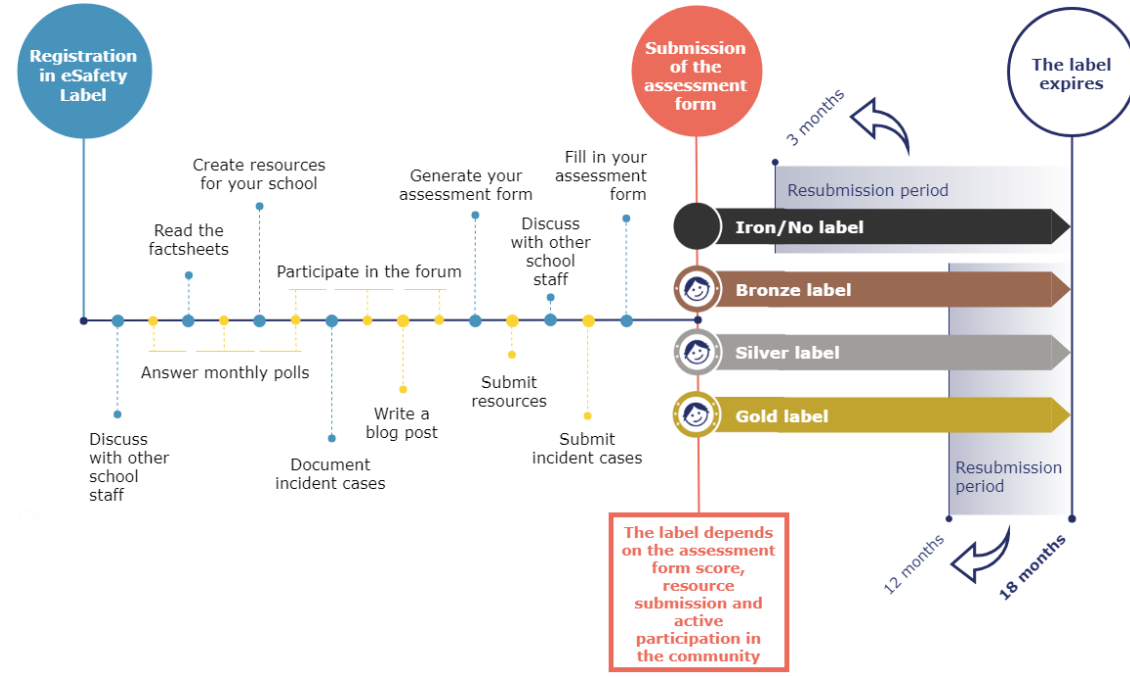
Dacă o școală decide să procedeze cu evaluarea eSafety, folosind gama largă de oportunități de învățare și de relaționare oferite de eticheta eSafety, mediul școlii poate deveni un spațiu sigur și primitiv, cu educația și pedagogia modernă în prim-plan.

Profesorii, directorii de școli și administratorii TIC pot compara și revizui, în raport cu standardele naționale și internaționale:

- Cum să ofere siguranță online pentru persoanele asociate cu școala
- Cum să evalueze siguranța online a școlii lor
- Cum să ia măsuri pentru a o îmbunătăți
- Cum abordează alți membri ai școlii situații similare

Pași

În paginile următoare veți găsi toți pașii pe care trebuie să-i facă o școală pentru eticheta eSafety.

Sursa: <https://www.esafetylevel.eu/documents/20510/22735/Timeline+eSL.png/a13b8f9e-98b4-4e48-be57-fadf62727a3f?t=1530718879730>

Graficul de mai sus indică pașii care trebuie urmați de personalul școlii pentru a se califica pentru etichetă, care sunt explicați în detaliu în paginile următoare.

Înregistrare

Procesul de înregistrare durează aproximativ 5 minute.

Pe pagina de destinație a etichetei e-safety, puteți vedea un buton care indică „Alăturați-vă nouă”

Completați spațiile cu informațiile inițiale solicitate și faceți clic pe Trimiteti

La câteva minute după trimiterea informațiilor, veți primi un e-mail de la esafetylevel@eun.org la adresa dvs. de e-mail declarată, confirmând înregistrarea. Vă sugerăm să verificați și folderul de spam.

Pe e-mailul pe care îl veți primi, veți găsi informații utile despre contul dvs. și link-uri pentru următorii pași și despre Cum să obțineți eticheta e-safety.

Cele mai multe link-uri nu vor funcționa deocamdată.

Puteți apoi să vă întoarceți la pagina de destinație și să apăsați pe Conectare în colțul din dreapta sus
Completați numele de utilizator și parola din înregistrare și apăsați pe Logare

De îndată ce vă autentificați, pagina vă va redirecționa pentru a vă configura contul.

Aceeași pagină poate fi evaluată făcând clic în colțul din dreapta sus pe Comunitatea Membrilor

Apăsați pe Profilul de utilizator pentru a vă accesa profilul

Dacă v-ați autentificat deja, linkul din e-mail vă va duce la aceeași pagină.

Vă puteți accesa ulterior profilul făcând clic pe numele dvs. din colțul din dreapta sus.

Apoi, faceți clic pe Editați profilul și Încărcați o imagine.

Editați informațiile de lângă numele dvs.

După ce faceți clic pe Editati, veți observa că prenumele și numele dvs. de familie sunt deja completate. Restul informațiilor solicitate sunt:

Obligatorii:

- Prefix
- Țară
- Scurtă descriere personală

Opționale:

- Limba maternă
- Alte limbi vorbite
- Website

Următorul pas este să adăugați organizația dvs., la MyOrganisations/ Organizațiile mele

În acest moment, veți putea căuta organizația dvs. după țară, regiune și oraș

Dacă organizația dvs. apare împreună cu căutarea, apăsați „Aceasta este organizația mea”

Dacă organizația dvs. nu este încă înregistrată pe platformă, puteți să o adăugați pe loc, astfel încât dvs., colegii și studenții dvs. să o puteți declara.

Apăsați Nu mi-am văzut organizația

Selectați Da la întrebarea care apare și adăugați detaliile organizației dvs.

Înregistrarea dvs. este acum finalizată și puteți naviga pe site în întregime, inclusiv comunitatea și resursele prețioase oferite.

Pregătire înainte și după proces

Membrii personalului școlii pot începe cu ușurință să învețe despre siguranța pe internet prin intermediul platformei. Platforma oferă resurse cu privire la problema în cauză pentru toate nivelurile de înțelegere. Implicarea comunității este o mare parte din acțiunile pe care școala trebuie să le întreprindă pentru a obține eticheta, așa că asigurați-vă că consultați alți membri ai comunității înainte de a vă publica munca pe site. Pentru pregătirea dumneavoastră:

- Citiți fișele informative: Fișele informative eSafety sunt împărțite în aceleași categorii în care este împărțită autoevaluarea: Infrastructură, Politică, Practică

Fiecare categorie este împărțită în secțiuni care oferă text explicativ al fiecărei secțiuni, orientări și liste de verificare ușor de înțeles, având o abordare holistică pentru ca toate lucrurile școlare să înceapă sau să continue educația cu privire la eSafety.

După cum sugerează creatorii eSL-ului, puteți începe să învățați prin fișele informative și să discutați cu alți membri de pe forum despre orice întrebări care pot apărea.

- Creați resurse pentru școala dvs.: După ce citiți fișele informative și în timp ce discutați cu alți actori din școală, din comunitate, vă puteți crea propriile resurse pentru siguranța online. Câteva exemple sunt:

- Video-uri
- Broșuri
- Broșuri
- Ateliere
- Planuri de lecție
- Campanii
- Gadget-uri
- proiecte eTwinning
- Afișe

Prin crearea de resurse, nu numai că veți câștiga puncte pentru scorul final al acreditării, dar îi veți ajuta pe membrii comunității dvs. în călătoria lor de a învăța și a preda eSafety.

- **Documentarea cazurilor de incidente:** Când un incident real de siguranță online, cum ar fi
 - hărțuire cibernetică
 - infecție cu malware
 - spargerea contului personal

are loc în școala dvs., asigurați-vă că completați raportul de tratare a incidentelor. Raportul este anonim și va ajuta personalul școlii din întreaga lume să gestioneze evenimente similare. După cum se menționează în secțiunea de tratare a incidentelor din fișele informative (sub Practică), o parte a politicii școlii/manualului personalului ar trebui să includă o procedură de gestionare a incidentelor de care tot personalul ar trebui să fie conștient.

Când apare un incident, îl vei putea revizui pas cu pas. Fișele informative sunt o modalitate excelentă de îndrumare prin revizuire și gestionarea acestora, precum și pentru actualizarea procedurii, dacă au avut loc practici bune sau proaste.

Discutați și cu alte cadre didactice

O mare parte a procesului de obținere a etichetei e-safely pentru școala dvs. este să fiți un membru activ al comunității. Principalele modalități de participare sunt următoarele:

- **Răspunde la sondajele lunare:** În fiecare lună, apare un sondaj pe tabloul de bord, referitor la e-safety. Vă puteți face cunoscută părerea celorlalți membri care discută pe tema lunii.
- **Participați la forum:** forumul promovează o multitudine de direcții despre siguranță pe internet, evenimente și resurse educaționale. Puteți interacționa cu alți membri pe o direcție deja existentă sau puteți crea una nouă. De exemplu, puteți cere informații despre formularul de evaluare sau puteți împărtăși planurile dvs. pentru un eveniment pe care l-ați pregătit pentru școala dvs. (ex zi Anti-cyberbullying) pentru feedback de la profesori mai experimentați din școli din întreaga Europă și internațional. De asemenea, comunitatea vă poate ajuta să vă modelați Resursele înainte de a le trimite.
- **Scriveți o postare pe blog:** acum vă puteți pregăti prima postare pe blog. Ați organizat un eveniment la școala ta? A avut succes? Ați aplicat una dintre resursele materiale educaționale în timpul orei? Notificați comunitatea și inspirați-o să organizeze un eveniment sau o clasă similară!

Formularul de evaluare

Când vă simțiți încrezător că ați înțeles materialul furnizat de fișele informative, ați creat resurse pentru școala dvs și ați documentat cazurile de incidente, în timp ce interacționați cu alți membri ai comunității, puteți continua cu formularul de evaluare.

- **Generați formularul dvs. de evaluare:** După autentificare pe site, puteți găsi Generarea formularului în fila Comunitate. Este disponibil în șaptesprezece (17) limbi.
- **Trimiteți resurse:** Toate resursele create (de exemplu, postare pe blog, videoclipuri, broșuri, broșuri, ateliere, planuri de lecție, campanii, gadgeturi, proiecte etwinning, postere) trebuie trimise la acest pas. După finalizare, ați putea interacționa cu membrii platformei care v-au ajutat să le creați pe forum. De asemenea, le-ați putea sugera/aminti în discuții relevante, pentru ca și alți membri ai școlii să poată fi ajutați.
- **Trimiteți cazuri de incident:** Cazurile de incident documentate pot fi acum transmise conform raportului furnizat. Rapoartele sunt anonime, pentru a proteja părțile implicate și pentru a se asigura că mai mulți membri sunt înclinați să le publice, fără a risca să compromită persoanele implicate.
- **Completați formularul de evaluare:** Evaluarea necesită reflectarea asupra muncii depuse și evaluarea performanței, în raport cu criteriile de evaluare (autoevaluare). Acesta constă din treizeci (30) de întrebări pe teme de infrastructură, politică și practică.
- **Trimiterea formularului de evaluare:** După ce ați răspuns la întrebările din formular și ați încărcat orice documente relevante în ultima filă, sunteți gata pentru trimitere.

Nu uitați: implicarea comunității este unul dintre elementele de bază ale etichetei e-Safety, așa că asigurați-vă că sunteți activ înainte și după trimitere.

Eticheta depinde de punctajul formularului de evaluare, de trimiterea resurselor și de Participarea activă în comunitate.

Rezultat final

eSL este conceput pentru a ajuta membrii comunității să își dezvolte capacitatea, cu implicarea experților, care sunt capabili să ofere îndrumări cu privire la procesul de acreditare și problemele legate de siguranța online.

După depunerea unui formular de autoevaluare, un punctaj este atribuit de către un coordonator național.

Scorul se bazează pe:

- Răspunsurile la cele 30 de întrebări
- Nivelul și calitatea activității în comunitate
- Cazurile de incident depuse
- Resursele trimise
-

În funcție de punctajul alocat, școala va câștiga una dintre următoarele etichete:

- **Etichetă de fier:**
 - Scor: mai puțin de 22 de puncte
 - Perioada de retrimiteră: 3 luni

- Sfaturi: puteți lucra la sugestiile din planul dvs. de acțiune (personalizat), puteți să revizuiți fișele informative și resursele pentru mai multe informații și să aplicați din nou
- **Etichetă de bronz:**
 - Scor: Mai mult de 22 de puncte, cu minim 5 puncte la fiecare dintre cele 3 categorii
 - Perioada de retrimiteră: 12 luni
 - Sfaturi: Citiți cu atenție Planul de acțiune și angajați-vă pe deplin în implementarea acțiunilor sugerate. Continuați implicarea în comunitate și încercați din nou
- **Etichetă de argint:**
 - Scor: Cel puțin 44 de puncte
 - Perioada de retrimiteră: 12 luni
 - Sfaturi: Școala poate lucra la îmbunătățiri ușoare ale resurselor, cazurilor de incident și răspunsurile din Formularul de evaluare și își poate crește activitatea pe platformă
- **Etichetă de aur:**
 - Scor: cel puțin 55 de puncte
 - Perioada de retrimiteră: 12 luni
 - Sfaturi: Pentru a primi această etichetă, școala dvs. trebuie să ofere sprijin eficient pentru părinți și sensibilizare către alte școli, în timp ce siguranța online trebuie să fie încorporată în programa școlară pentru toți elevii. Puteți menține acest nivel de standard ridicat pentru siguranța online în toate domeniile și puteți aplica din nou înainte ca eticheta să expire

Eticheta expiră după 18 luni..

Reflectează

Poate școala dvs. să creeze un mediu educațional cu acces sigur la tehnologia online? Cum ajută procedurile școlare de e-safety la prevenirea și gestionarea incidentelor de Cyberbullying?

Capitolul V. Resurse educative pe tema hărțuirii pe internet

Acest capitol își propune să familiarizeze educatorii cu o serie de resurse educaționale anti-cyberbullying, astfel încât aceștia să le folosească și să le aplice cu succes contextului lor. Capitolul analizează materiale practice, și anume sfaturi despre integrarea activităților de sensibilizare cu privire la hărțuirea pe internet în programa școlară (inclusiv activitățile elevului/părinților), chestionare de identificare a hărțuirii pe internet, fișe de lucru privind creșterea gradului de conștientizare (vorbind despre cyberbullying înainte de a avea loc, sentimente și emoții, modele pozitive etc.), planuri de lecție și fișe de lucru privind comunicarea (ce să spui și ce să faci) cu victima, cyberbully, spectator, părinți. Toate resursele sunt însoțite de activități de tipul „Înțelegere și reflecție / Gândeți-vă și discutați”. O activitate de încălzire este concepută pentru a stabili contextul subiectului (citat sau întrebare de discuție) și / sau pentru a testa cunoștințele anterioare ale educatorilor cu privire la acest subiect. Conținutul principal al subiectului este prezentat prin citirea paragrafelor, diagramelor și ilustrațiilor. Întrebările de înțelegere și reflecție sunt încorporate în text și la sfârșitul fiecărui subcapitol. În cele din urmă, fiecare subiect oferă educatorilor adulți linkuri către materiale, resurse și videoclipuri suplimentare care ar putea fi utilizate în funcție de nevoile educatorilor adulți.

Activități de încălzire

Citiți aceste citate. În ce măsură sunteți de acord cu ele?

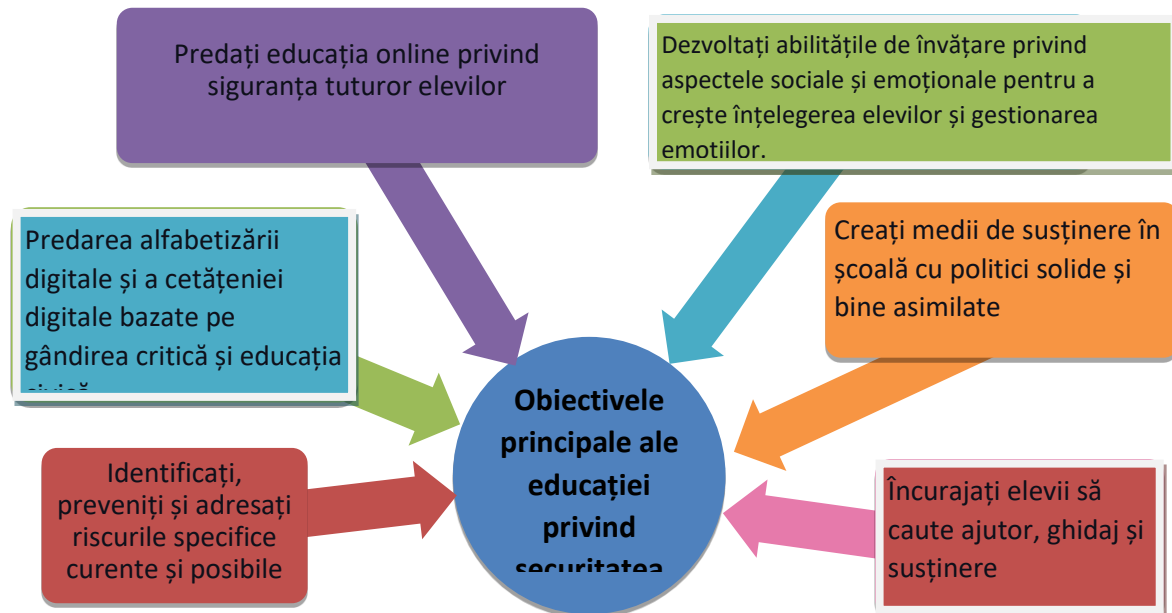
“Dacă insulti oamenii pe internet, înseamnă că ești urât pe dinăuntru” — Phil Lester

V. 1 Recomandări pentru profesori privind integrarea în curriculumul școlar a activităților menite să sensibilizeze pe tema hărțuirii pe internet (inclusiv activități/planuri de lecție pentru elev/părinte)

Educația online în materie de siguranță ar trebui să fie încorporată în programa școlară obișnuită, mai degrabă decât să organizeze o sesiune suplimentară o dată pe an. Activitățile legate de utilizarea și siguranța adecvată a internetului sunt utile și relevante în toate clasele, deoarece tehnologia modernă a devenit un element de bază în școlile din zilele noastre. Integrarea acestor activități în programa școlară poate impune și consolida norme online pozitive și poate aborda probleme de interes. Cea mai eficientă abordare școlară a siguranței online este de a o trata ca pe o problemă a întregii comunități școlare. Abordarea se concentrează pe problemele de siguranță online prin activități care variază de la discuții, dezbateri, jocuri, jocuri de rol etc. În întreaga programă, oricând și oriunde copiii folosesc tehnologia, indiferent de materia școlară.

Abordările practice pentru școlile primare și gimnaziale promovează bunăstarea elevilor, dezvoltarea spirituală, morală, socială și culturală și previn vătămarea elevilor. Educația online în materie de siguranță construiește cunoștințe și abilități în cadrul curriculumului. Acesta include aspecte tehnice și relaționale (interpersonale) necesare pentru a naviga în mediile digitale, pentru a utiliza tehnologia în condiții de siguranță și respect și pentru a identifica riscurile și pentru a raporta preocupările.

Reflectează

1. Care este cea mai eficientă abordare a educației digitale? De ce? Ați integrat vreodată activități de securitate online în lecțiile dvs?
2. Care sunt principalele direcții de integrare a educației digitale în curricula școlară?
Citiți următoarele recomandări și comparați-le cu sugestiile dvs.

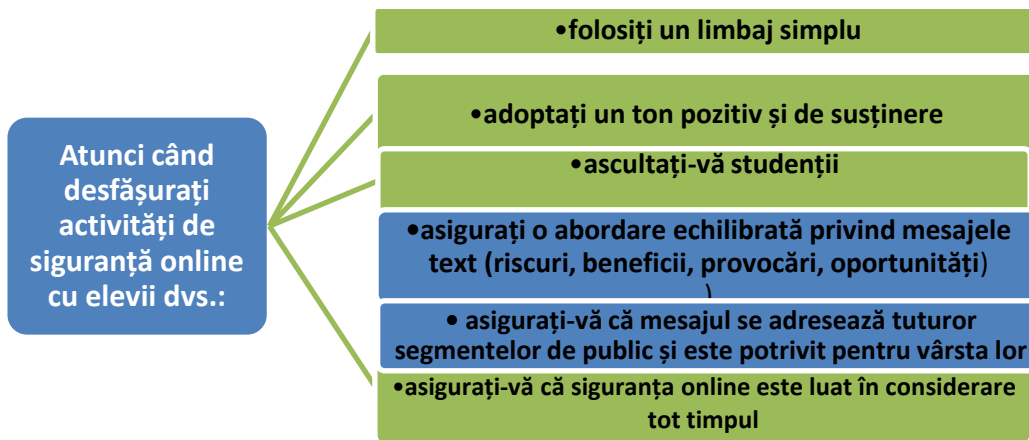
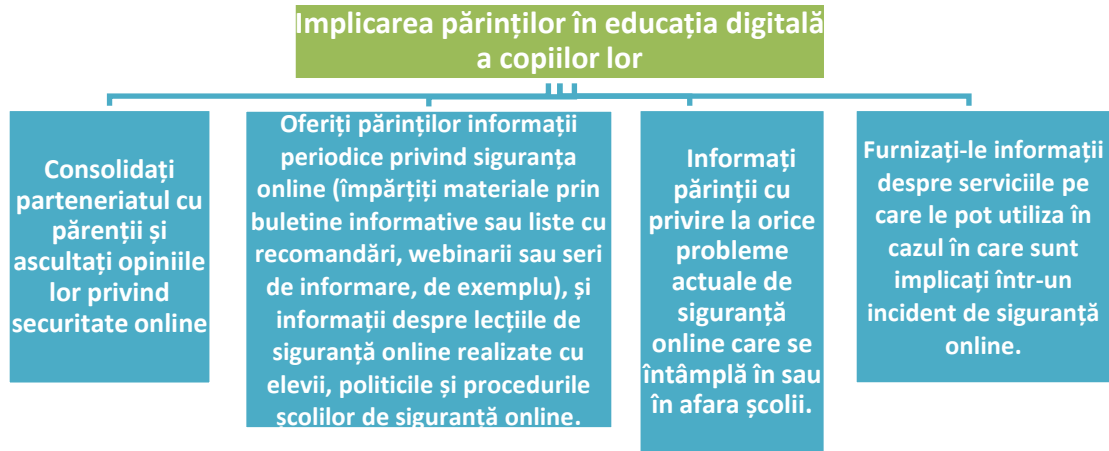
Primul pas pentru a începe atunci când creați un mediu școlar sigur este să vă evaluați practicile actuale pentru a identifica zonele puternice și slabe cu un instrument online de autoevaluare a siguranței.

- **Stabiliți o echipă care să se ocupe de siguranța online** și să acționeze ca punct de contact pentru personal, studenți și părinți atunci când raportează probleme de siguranță online.
- **Asigurarea faptului că procedurile de siguranță online în școli** fac parte din cadrul juridic și de politică al școlii și sunt în concordanță cu legile și politicile naționale (referitoare la protecția copilului, raportarea obligatorie, sănătatea și siguranța la locul de muncă, viața privată, bunăstarea, combaterea bullying-ului, gestionarea comportamentului și codurile de conduită).
- **Asigurați-vă că elevii sunt implicați pozitiv în online** și își cunosc drepturile și responsabilitățile în comunități online sigure.
- Expuneți elevii la exemple de relații online respectuoase, ajutați-i să identifice și să stabilească limite personale de siguranță online și să învețe unele dintre abilitățile de bază pentru a fi în siguranță și în siguranță online (de exemplu, de ce este esențial să întrebați, să verificați și să gândiți înainte de a acționa în lumea digitală).
- Sprijiniți studenții să-și exerseze **abilitățile de comunicare, rezolvare a problemelor și de rezolvare a conflictelor, off și online**. Sprijiniți studenții să devină "up standers" și să-și susțină colegii online.
- Încurajarea profesorilor să construiască **concepțe de siguranță online** (drepturile elevilor la protecția digitală, furnizarea digitală și participarea digitală) în lecții, dacă este cazul, printr-o serie de activități online de educație în materie de siguranță la nivel/etapă de învățare în fiecare an.
- Includerea în abordarea școlii a unor activități adecvate vârstei menite să sensibilizeze elevii cu privire la **riscurile, provocările, beneficiile și oportunitățile online**. De asemenea, includeți activitățile de căutare eficientă a ajutorului ale cursanților în planul lecției, astfel încât cursanții să învețe să exerseze și să-și pună în practică abilitățile de căutare a ajutorului atât în afara, cât și online.
- **Implicarea studenților în proiectarea, dezvoltarea și implementarea programelor de siguranță online**. Astfel, ei pot oferi exemple relevante din experiența lor online, pe care le puteți utiliza atunci când proiectați experiențe de învățare.
- Luați în considerare **crearea unei comunități de practică cu alte școli** pentru a împărtăși succesele și provocările și pentru a găsi soluții la educația online în materie de siguranță.

Reflectează

1. Cum puteți implica părinții în educația digitală a urmașilor lor?
2. Citiți următoarele sfaturi și comparați-le cu sugestiile dvs.

Exemple de activități pentru școala primară

Activitate	Descriere
Făcutul clic în siguranță	Explicați că Internetul este un loc minunat pentru a găsi o mulțime de lucruri interesante. Această primă activitate este despre găsirea de informații pe internet și făcând clic pe link-uri sigure. Accesați site-ul https://kids.nationalgeographic.com/animals/ și demonstrați cum să căutați informații despre un animal făcând clic pe unele dintre link-uri. Explicați că textul și imaginile dintr-o pagină pot fi accesate și pot conduce la mai multe informații. Faceți clic pe "Mamifere": veți trece la o altă pagină web axată pe diferite mamifere. Mergeți la "Elefant african". Explicați cursanților că este sigur să faceți clic pe linkuri sau imagini recomandate de un adult de încredere. Încurajați-i să găsească informații despre animalele lor preferate..

<p>Păpușarul și păpușa</p>	<p>Spuneți-le studenților o scurtă poveste pe care o cunoașteți bine (de exemplu, Scufița Roșie) folosind o marionetă de mână. Folosiți un cadru și filmați-vă spunând povestea doar cu marioneta în cadru. După ce ați terminat, arătați-le studenților filmul marionetei.</p> <p>Întrebați: În ce mod a fost diferit să vizionați în persoană prin comparație cu vizionatul pe ecran? Când privesc în persoană, văd păpușarul și marioneta. În timp ce când se uită la film văd doar ceea ce păpușarul vrea să arate: ecranul. Explicați că aceasta este ceea ce se poate întâmpla online; nu li se oferă toate informațiile, nu văd imaginea de ansamblu și trebuie să caute părțile lipsă.</p>
<p>Căutarea pe internet</p>	<p>Scopul acestei activități este de a simula ceea ce elevii vor sau ar trebui să facă acasă: navigarea pe internet cu un adult, dar având un anumit control asupra informațiilor pe care le primesc de pe Internet. Explică următorul scenariu: te-ai dus la petrecerea de ziua prietenului tău și ai mâncat acest fruct al cărui nume nu-l cunoști. Spuneți cursanților că veți găsi numele fructului folosind internetul. Luați în considerare principalele caracteristici ale fructului: dimensiuni mari și coajă exterioară țepoasă, dură, miros înțepător, carne asemănătoare cremei cu semințe mari. Utilizați motoarele de căutare sigure pentru copii (Kiddle, KidRex sau KidzSearch) și căutați. Evidențiați cât de repede ați găsit ceea ce căutați.</p>

Exemple de Activități pentru gimnaziu

Activitate	Descriere
<p>Termometru de pe agresivitate pe internet</p>	<p>Elevii învață diferite tipuri de comportament de hărțuire de tip cyberbullying. Acest lucru le va permite elevilor să înțeleagă cum arată un comportament online acceptabil și inacceptabil. Profesorul începe o discuție despre impactul Cyberbullying-ului. Elevii primesc carduri (ilustrând tipurile de cyberbullying) și le identifică în grupuri; elevii le discută și le ordonă de la cel mai puțin dăunător tip la cel mai dăunător tip.</p>
<p>Agresiunea pe internet – ce este?</p>	<p>Elevii învață despre diferitele tipuri de cyberbullying. Ei lucrează în grupuri, discută diferite moduri de cyberbullying. Profesorul oferă fiecărei echipe un set de card-uri goale. Rugați-i să scrie un tip de cyberbullying pe o parte a fiecărui card. Discutați cu membrii clasei și rugați-i să creeze o definiție a hărțuirii online în cadrul grupului lor și să o împărtășească. Rugați-i să se gândească la motivul pentru care oamenii o fac și scrieți acest lucru pe cealaltă parte. Discutați cu întreaga clasă.</p>
<p>Cel mai mare erou anti-agresivitate pe internet</p>	<p>Mulți oameni stau doar deoparte și urmăresc când cineva este hărțuit online. Studenții explorează rolul spectatorului în hărțuirea online și modul în care pot ajuta la prevenirea hărțuirii online. Discutați întrebările: Ce este un spectator? Credeți că trecătorii pot fi neutri atunci când îi văd pe alții fiind hărțuiți online? Cum te simți când îi vezi pe alții hărțuiți online? Ce faci de obicei? Care sunt unele dintre lucrurile pe care trecătorii le pot face pentru a opri bullying-ul în școlile lor? Elevii ajung în grupuri de aproximativ 8. Fiecare grup primește o cutie de creioane colorate și o foaie mare de hârtie. Ei trebuie să deseneze "Cel mai mare erou", care poate oricând zice "STOP CYBERBULLYING-ULUI!" Ar</p>

<p>trebui să vină cu un nume pentru persoana și să deseneze cum cred ei că ar arăta eroul. Pe partea hârtiei, studenții enumera „cele mai importante trăsături” ale super-eroului, cum ar fi acele lucruri care o fac pe această persoană capabilă să facă față unui agresor cibernetic. Afișați desenele și organizați un tur al galeriei, cerând fiecărui grup să-și împărtășească eroul și câteva dintre caracteristicile lor.</p>

Exemple de planuri de lecție despre agresiunea pe internet disponibile online

Plan de lecție - titluri	Grupa de vârstă	Obiective	Descriere/ link
Lecții de conștientizare a hărțuirii pe internet	adolescenți	creșterea gradului de conștientizare cu privire la hărțuirea online și la modul în care acesta afectează persoanele în fiecare zi	Există multe tipuri de hărțuire online. Aceste lecții explorează tipurile de comportament de hărțuire online și încurajează participanții să discute semnificația și impactul lor.
			LINK: https://4-h.ca.uky.edu/sites/4-h.ca.uky.edu/files/stc11_bullying_program.doc_1.pdf
Planuri de lecție de hărțuire pe internet	adolescenți	Familiarizați studenții cu riscurile online	Elevii joacă jocuri pentru a ajuta personajele cu situații pe care le întâlnesc online în timp ce parcurg o zi obișnuită din viața lor.
			LINK: https://mediasmarts.ca/teacher-resources/find-lesson?grade=All&topic=56&province=All&x=31&y=15&m=preset&home=1&ajax=1
Săptămâna fără porecle	Toate grupele de vârstă	Cum să construiești o cultură școlară	Elevii se angajează în activități menite să-i învețe cum să ia atitudine, să spună adevărul și să construiască o comunitate mai puternică la școală
			LINK: https://www.glsen.org/no-name-calling-week
Creșterea gradului de conștientizare – unirea forțelor pentru combaterea hărțuirii	Toate grupele de vârstă	creșterea gradului de conștientizare cu privire la hărțuirea pe internet	Planurile de lecție oferă profesorilor materiale utile (videoclipuri) și arată mai multe modalități de a implica elevii în lecție în vederea interacțiunii și a inițierii unui dialog, împingându-i în special să dezvolte propria idee. Ideile sunt următoarele: 1. toată lumea este responsabilă pentru oprirea/raportarea acesteia pentru a reduce daunele și 2. Empatia este un punct cheie: dacă ne punem în locul victimelor, nu există nicio scuză pentru a nu acționa împotriva ceea ce li se întâmplă.

cibernetice în școli		LINK: https://socialna-akademija.si/joiningforces/category/joining-forces-to-combat-cyberbullying-in-schools/chapter-6-awareness-raising/
----------------------	--	---

Reflectează

1. Ce activități ați desfășurat? Cum au primit elevii aceste activități? Cu s-au simțit?
2. Cum i-au ajutat aceste activități pe elevii tăi? Împărtășește-ți experiența cu colegii tăi.

Exemple de bune practici

Ațiuni de bune practici pentru a sprijini prevenirea / combaterea cyberbullying

Titlul practicii	Unirea forțelor pentru a combate cyberbullying în școli
Țară	Slovenia
Actori implicați	elevi, personalul școlii și părinții
Link	https://socialna-akademija.si/joiningforces/category/joining-forces-to-combat-cyberbullying-in-schools/chapter-6-awareness-raising/
Scurtă descriere a cazului de bună practică	„Uniunea forțelor pentru combaterea agresiunii online în școli” sugerează o abordare holistică combinată constând din patru activități: creșterea gradului de conștientizare, abordarea fără vină, cluburi de mediere și grupuri de creativitate. Acesta implică trei grupuri țintă (cele mai implicate în cazurile de hărțuire cibernetică în mediul școlar): elevi, personalul școlii și părinții.
De ce este o intervenție de succes?	Prin utilizarea unei game largi de strategii pentru a încuraja interacțiunile și dialogurile cu elevii, practicile îi încurajează pe elevi să-și găsească vocea și să contribuie cu idei pentru rezolvarea problemelor.

Titlul practicii	Ora de internet
Țară	România
Actori implicați	parents, teachers and specialists
Link	https://oradenet.ro/despre-proiect
Scurtă descriere a cazului de bună practică	Organizația Salvați copiii! oferă activități de formare și dezvoltă resurse educaționale pentru părinți, profesori și specialiști. Aceștia oferă tinerilor consiliere (https://oradenet.ro/ctrl-ajutor) răspunzând la întrebările lor legate de internet sau de utilizarea tehnologiei. De asemenea, oferă o linie de raportare (https://oradenet.ro/esc-abuz) unde tinerii pot raporta conținut ilegal găsit pe paginile web românești și pot ajuta la construirea unui internet mai sigur. Organizația se bazează pe o rețea largă de voluntari - profesori și specialiști care lucrează cu copiii - care implementează activități educaționale la nivel național.

De ce este o intervenție de succes?	Oferă studenților consiliere, susținere și sprijin
--	--

Titlul practicii	Cadru de bune practici eSafety pentru educația online privind siguranța
Țară	Australia
Actori implicați	Profesori, părinți, elevi
Link	https://www.teachermagazine.com/au_en/articles/teacher-resources-effective-online-safety-education-in-schools
Scurtă descriere a cazului de bună practică	Oferă profesorilor un cadru util și materiale practice, resurse, practici și studii de caz pentru a ajuta tinerii să navigheze în lumea online în siguranță. Cadru este organizat în cinci „elemente”: 1. Drepturile și responsabilitățile studenților; 2. Reziliență și risc; 3. Abordări eficiente ale întregii școli; 4. Curriculum integrat și specific; 5. Îmbunătățire continuă prin revizuire și evaluare
De ce este o intervenție de succes?	Îi ajută pe profesori să-și organizeze educația online pentru siguranța școlii și să creeze medii online mai sigure pentru comunitățile școlare.

V.2 Chestionare ce pot identifica agresiunea pe internet

Învățați

Chestionarele sunt instrumente de cercetare utilizate pentru colectarea datelor; se concentrează pe identificarea problemelor pe care cercetătorii își propun să le identifice sau să le evalueze pentru a lua măsurile necesare. Chestionarele și sondajele de hărțuire online sunt lungi, deoarece acoperă toate aspectele principale ale fenomenului; ele urmăresc să măsoare prevalența și frecvența generală a agresiunii online, a victimizării și ofensării prin hărțuire pe internet, a canalelor media pe care elevii le folosesc cel mai mult atunci când aceștia sunt hărțuiți online, tipurile și conținutul mesajelor ofensive, politica școlii, disciplina adecvată, conștientizarea și implementarea procedurilor de combatere a hărțuirii, aspectele de confidențialitate și siguranță, opiniile elevilor cu privire la prevenirea și reducerea acestui tip de hărțuire, opiniile elevilor cu privire la modul în care școlile pot aborda cel mai bine hărțuirea specifică online etc. Constatările oferă informații de neprețuit care stau la baza potențialelor programe anti-bullying. Întrebările din aceste chestionare pot fi adaptate fiecărui context pentru a identifica fenomenul, a întâlni anumiți elevi și a asigura un mediu de învățare școlar sigur și sănătos.

Chestionare pentru elevi

- colectează informații direct de la elevi.
- au un număr redus de întrebări și un limbaj adecvat pentru cei mai tineri.

Chestionare pentru părinți

- constau din toate întrebările de bază din chestionarele elevilor
- sunt legate de chestionarul studentului

Chestionarele de hărțuire online pentru elevi le permit educatorilor să:	Chestionarele de hărțuire online pentru părinți le permit educatorilor să:
<ul style="list-style-type: none"> • afle ce știu elevii despre hărțuirea online • afle cum se simt elevii la școală • înțeleagă motivul pentru care unii elevi îi agresează online pe alții • identifice factorii care produc hărțuirea pe internet în școli • afle despre istoria familiei sau istoria violenței care îi determină pe studenți să devină agresori online • obțină perspective semnificative asupra comportamentului elevilor și asupra acțiunilor corective • afle despre reacțiile elevilor atunci când văd hărțuire online • afle despre opiniile elevilor legate de cyberbullying • afle dacă elevii au avut vreodată vreo experiență cu hărțuirea pe internet 	<ul style="list-style-type: none"> • investigheze cunoștințele părinților despre hărțuirea online • afle despre modurile în care părinții tratează hărțuirea online (vorbesc cu copiii lor despre asta) • afle dacă părinții stabilesc reguli pentru copiii lor despre utilizarea internetului și care sunt aceste reguli • conștientizeze părinții cu privire la hărțuirea online • conștientizeze părinții cu privire la eficiența comunicării cu copiii despre regulile stabilite • afle despre măsurile (raport, etc)/ eforturile depuse de părinți pentru a opri comportamentul de cyberbullying • obțină informații despre comunicarea părinți-elevi cu privire la hărțuirea cibernetică și a fi hărțuit cibernetic.

Exemplu de chestionar

Următorul chestionar constă în întrebări care identifică cunoștințele elevilor sau părinților despre hărțuirea cibernetică, precum și investigarea experienței personale legate de acest fenomen. Întrebările pot fi selectate și limba lor simplificată în funcție de obiectivele sondajului și de vârsta respondenților.

a. Întrebări care se concentrează pe cunoștințele generale despre hărțuirea cibernetică:

1. Ce înțelegeți prin cyberbullying?

2. Crezi că este o problemă serioasă? De ce?

3. Ce sunt:

Agresori virtuali:

victime:

martori:

4. Ce formă poate lua? Cum sunt hărțuiți virtual oamenii? Alege din:

-oamenii sunt ironizați online

-oamenii primesc mesaje dăunătoare; sunt postate zvonuri/bârfe despre ei

-cineva se preface a fi ei și postează în numele lor

-persoanele sunt excluse dintr-un grup online

-oamenii sunt angrenați într-o luptă online

-alți oameni răspândesc materiale/fotografii care le dăunează reputației

-alte?

5. Unde poate avea loc?

- acasă
- la școală
- computere/telefoane mobile
- prin emailuri/mesaje/jocuri/pagini/whatsapp

6. De ce oamenii îi agrează cibernetic pe alții?

7. Cum reacționează oamenii?

Agresori:.....

Victime:

Martori:.....

8. Oamenii raportează hărțuirea cibernetică? Cine?

Victima

Un coleg

Părintele

Profesorul

Agresorul

9. Cui raportează oamenii hărțuirea virtuală? Cum?

10. Cum pot preveni hărțuirea cibernetică și să rămân în siguranță online?

11. Care este cea mai bună modalitate de a opri hărțuirea cibernetică odată ce apare?

12. Citiți și evaluați următoarele întrebări. Da sau nu?

Ar trebui studenții să aibă dreptul să spună sau să facă orice le place online?

Ar trebui studenții să poată naviga pe web fără cenzură/ restricții?

Dacă elevii fac o fotografie cu cineva, au nevoie de permisiunea acelei persoane pentru a o posta?

Considerați că elevii din școala dvs. se simt în siguranță și confortabil online și că pot informa un adult de încredere despre hărțuirea cibernetică care se întâmplă la ei/alții?

Elevii din școala dvs. sunt învățați cum să folosească un computer și internetul și să rămână în siguranță?

Elevii din școala dvs. sunt învățați despre cum să recunoască hărțuirea virtuală sau amenințările online?

Elevii din școala dvs. sunt învățați cum să răspundă în mod adecvat la hărțuirea cibernetică?

Profesorii din școala dumneavoastră știu să recunoască problemele de hărțuire online?

Știu profesorii din școala dumneavoastră să intervină/să ajute în mod corespunzător într-o situație de hărțuire cibernetică?

Are școala dumneavoastră o procedură sau o politică oficială pentru prevenirea, investigarea și oprirea hărțuirii online?

12. Ce organizații ar putea ajuta pe cineva care este agresat online?

b. Întrebări care se concentrează pe experiența personală:

13. Ați fost agresat cibernetic în ultimii 3 ani? Dacă nu, ați auzit de cineva de la școala dvs. care a avut?

Ce s-a întâmplat?

- A existat cineva de care și-au bătut alții joc online?/au fost postate mesaje dăunătoare, zvonuri/bârfe sau i-au fost trimise direct?
- s-a prefăcut cineva că este un anumit student și a postat în numele lor?
- a fost vreunul dintre colegii tăi excluși dintr-un grup online?
- a fost cineva implicat într-o luptă online/a răspândit cineva material care a făcut rău reputației altui elev?

Știau studenții cine i-a agresat cibernetic?

Ce formă a luat?

Unde s-a întâmplat?

Le-au spus colegilor?

Cum au reacționat studenții la hărțuirea cibernetică? Cum s-au simțit în legătură cu asta?

A încercat cineva să-i ajute?

Cum ai încercat să o oprești?

Dacă ați fi agresat cibernetic, cum ați raporta acest lucru?

14. Dacă un părinte suspectează că copilul său este agresat sau agresor online, ce ar trebui să facă?

Reflectează

Ați efectuat vreodată un chestionar despre hărțuirea cibernetică? De ce? Descoperirile v-au ajutat să creați un climat mai bun în clasă/Cum? Împărtășește-ți experiența cu colegii tăi.

Care sunt principalele avantaje ale efectuării de chestionare de hărțuire cibernetică?

V.3 Fișe de lucru/fișe de conștientizare privind hărțuirea online

vorbind despre hărțuirea cibernetică înainte de a avea loc/ sentimentele și emoțiile folosite în prevenirea hărțuirii cibernetică/ Rolul modelelor pozitive

Învățați

Discutați cu elevii despre utilizarea rețelelor sociale și limitele de vârstă. Este esențial să vorbești cu copiii despre siguranța online, deoarece mulți dintre ei vor folosi o gamă largă de tehnologii în mediul lor de acasă, chiar înainte de a începe școala. Tehnologia devine o parte integrantă a vieții copiilor; îi distrează, îi angajează și îi motivează. Discuțiile despre tehnologie nu ar trebui să se limiteze doar la cursurile de tehnologia informației. Sfaturile de siguranță pentru copiii mai mici trebuie să fie adecvate vârstei, simple și ușor de înțeles. Discuții despre utilizarea rețelelor sociale și de ce sunt importante limitele de vârstă. Majoritatea site-urilor de socializare nu sunt concepute pentru a fi folosite de copii sub 13 ani. Este important să respectați Termenii de utilizare ai oricărui site și să vă înregistrați cu vârsta corectă, deoarece există adesea straturi sofisticate de protecție pentru cei mai tineri utilizatori. Dacă un site descoperă utilizatori minori în serviciul său, ei vor șterge aceste conturi.

Fișe de lucru / Fișe de activitate

Întrebări pe care le puteți adresa elevilor pentru a afla despre preferințele lor de internet

1. La ce îți place să folosești tehnologia? Cum te ajută?
2. Câte ore petreci online? Câte ore sunt recomandate? Care sunt riscurile unui timp excesiv petrecut online? Ce l-ai sfătui pe prietenul tău care petrece prea mult timp online să facă?
3. Ce îți place să privești și să înveți online?
4. Pentru ce activități folosiți dispozitivul dvs.: jucați jocuri, rulați fotografiile, citiți cărți, efectuați apeluri telefonice, navigați pe internet, ascultați muzică, vizionați clipuri YouTube, trimiteți mesaje text, folosiți rețelele sociale, altele...
5. Unde te duci pentru a găsi informații și la ce le folosești?
6. Folosești rețelele sociale? Ce site-uri vizitezi? Care este preferata ta? Știi că există o limită de vârstă? De ce?
7. Care este jocul tău online preferat? Care sunt beneficiile jocurilor? Care sunt riscurile jocului excesiv? Crezi că unele jocuri prezintă riscuri mai mari decât altele? De ce? Părinții tăi îți monitorizează jocul? Discuți cu ei despre asta?

Înainte ca copiii să înceapă să folosească rețelele sociale, este important să fie echipați cu abilitățile necesare pentru a rămâne în siguranță online și pentru a utiliza aceste servicii în mod responsabil.

Asigurați-vă că copiii știu:

- ce sunt informațiile personale
- ce este ok să partajezi sau nu online.

Asigurați-vă că copiii știu.

- cum să protejeze informațiile personale
- cum se creează o parolă puternică
- cine este responsabil atunci când distribuie fotografiile și postează online

- Asigurați-vă că știu ce să posteze și să distribuie online, astfel încât să își protejeze informațiile și să nu rănească alte persoane. Ar trebui să se întrebe:
Oferă prea multe informații personale?
Majoritatea oamenilor din comunitatea ta ar crede că este în regulă?
Mă simt în regulă să-l trimit?

Familiarizați-vă cu ceea ce le place să facă online. Acestea ar putea include jocurile pe care le joacă, serviciile pe care le folosesc și persoanele cu care comunică/ cele mai populare aplicații/site-uri de rețete

sociale și să înțeleagă opțiunile de confidențialitate disponibile pentru utilizatorii mai tineri și funcțiile de raportare/blocare care sunt furnizate.

Elevii mai tineri - insistați să folosească motoarele de căutare pentru copii (Kiddle, Kido'z, KidRex), link-uri oferite de educatori sau au permisiunea părinților.

Copii mai mari - Odată ce copiii împlinesc 13 ani și folosesc rețelele sociale în mod independent, este important să-și precizeze vârsta corectă. Site-urile de rețele de socializare au adesea straturi suplimentare de protecție pentru utilizatorii cu vârsta cuprinsă între 13 și 18 ani, inclusiv cei care le pot vizualiza profilurile și trimite cereri de prietenie etc. Dacă un copil s-a înregistrat ca un tânăr de 20 de ani, de exemplu, nu va beneficia de aceste funcții. Nu uitați să țineți cont de faptul că un canal deschis de comunicare, între dvs. și copiii cu care lucrați, este cu adevărat valoros și le va oferi copiilor încrederea de a veni la dvs. pentru sprijin atunci când este nevoie.

Fișe de activitate – siguranța online

Rămâneți în siguranță online pentru copiii de școală primară

Elevi de școală primară	
Rămâneți în siguranță online	De ce este importantă securitatea online? Cum rămâi în siguranță online? Care sunt informațiile personale? Ce s-ar putea întâmpla dacă îți partajezi informațiile personale online? Ce informații personale puteți partaja? Ce informații trebuie să păstrați private? Cum poți crea o parolă puternică? Poți partaja fotografii?
Care sunt informațiile personale?	<i>Pe care dintre următoarele sfaturi le-ați folosi pentru a vă păstra informațiile personale în siguranță?</i> Prenume, porecla sau pseudonim Hobby-uri, interese fără detalii specifice, cum ar fi numele clubului Doar fotografii în care detaliile specifice nu pot fi identificate, cum ar fi uniforma școlară sau sportivă, Ce îți place și ce nu, cum ar fi filmele sau mâncarea Numele complet Numele complet al prietenilor sau familiei Data nasterii Numele școlii sau al cluburilor/echipelor din care faceți parte Fotografii care te pot identifica cu ușurință, de ex. uniformă școlară Adresa de domiciliu, număr de telefon
Crearea unei parole puternice	<i>Discută: Când folosești o parolă?</i> <i>Ce crezi că s-ar putea întâmpla dacă cineva ți-ar cunoaște parola?</i> <i>Este parola ta slabă sau puternică? De unde știți?</i> Pe care dintre următoarele sfaturi ați folosi pentru a avea o parolă puternică? Utilizați între 12 și 20 de caractere — parolele mai lungi sunt mai puternice.

	<p>Folosiți o combinație de cuvinte care nu sunt previzibile, dar pe care le puteți aminti.</p> <p>Nu folosiți nume de animale de companie, date de naștere, nume de familie sau prieteni, alimente preferate, culori sau cântăreți în noile voastre parole.</p> <p>Utilizați o combinație de cuvinte, care vă este ușor de reținut: de ex. „ilovehiking”, un cuvânt specific contextului, de ex. „google” sau caractere secvențiale repetate, de ex. „aaaaa” sau „123456”.</p> <p>Nu folosiți citate celebre care ar putea fi ușor de ghicit.</p> <p>Nu împărtășiți parolele altora, chiar și prietenilor.</p> <p>Nu le stocați pe dispozitiv, decât dacă este printr-un manager de parole care le stochează într-o bază de date criptată.</p>
<p>Prieteni online</p>	<p>Discutați următoarele întrebări despre cine este un bun prieten online: <i>Este în regulă să conversați cu cineva pe care nu ați întâlnit-o personal?</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • Dacă aveți prieteni comuni, s-ar putea să fie ok. • Nu știu. • Da, îmi place să am mulți prieteni. • Nu, dacă nu cunosc persoana respectivă, acest lucru ar putea duce la probleme <p>Cu cine este sigur să te conectezi online?:</p> <ul style="list-style-type: none"> • oameni pe care îi cunoașteți bine • colegi de la școală • prietenii prietenilor tăi • străini online care vă cer prietenia <p>Ce părere ai despre acceptarea unei cereri de prietenie de la o persoană pe care nu o cunoști?:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Adăugarea de persoane online este riscantă. • Da, de ce nu? • Voi verifica cu părinții. <p>Cum știi că nu e în regulă să discuți cu cineva online? Vă cere să le faceți favoruri Vă cere să-i întâlniți în viața reală Vă solicită să le trimiteți fotografii sau videoclipuri private Se oferă să vă cumpăre cadouri</p> <p>Dacă cineva îți cere să faci ceva online pe care nu vrei, ce ai face? Enumerați în ordine pașii pe care îi faceți dacă persoana respectivă vă întrebă în continuare? Deconectați-vă Spune-i unui adult blocare Raportare</p> <p>Ce l-ai sfătui pe prietenul tău să facă înainte de a accepta o cerere de prietenie? Bifați întrebările la care ați răspunde de la un prieten online pe care nu-l cunoașteți: Ai un animal de companie? La ce școală mergi?</p>

		<p>Care e anotimpul tău preferat? Ce pasiuni ai? Părinții tăi te iau de la școală? Unde locuiești? Ce gen de muzică îți place?</p>
<p>Partajare fotografii videoclipuri</p>	<p>de sau</p>	<p>Întrebări de discutat <i>Ce faci dacă unul dintre prietenii tăi online îți cere să distribui fotografii private online cu tine:</i> ai dreptul să spui "nu" nicio problemă atâta timp cât este o postare privată și este o imagine frumoasă de care te simți mulțumit discutați cu un adult de încredere dacă persoana insistă și vă simțiți jenat <i>La cine ai apela pentru ajutor dacă prietenul tău online insistă să distribui fotografii private și nu te simți confortabil cu cererea lui?</i> un membru al familiei, cum ar fi un părinte, o mătușă sau un unchi sau un frate sau o soră mai mare un antrenor de sport sau un profesor de muzică mama unui prieten un profesor preferat de la școală un vecin. <i>Ce ai face?</i> Verificați setările și setările de confidențialitate securizate Ștergeți prietenii online Blocați și raportați <i>Ce tipuri de conținut/imagini ar trebui să te gândești de două ori înainte de a posta?</i> comentarii urâte o poză urâtă a unui membru al familiei un videoclip cu prietenul tău dansând fără a cere mai întâi permisiunea <i>Cui ar trebui să partajați conținut/imagini?</i> Prietenii, Familie, Oameni pe care îi cunoști <i>Când ar trebui să împărtășești online ceva care nu vă aparține?</i> Doar dacă ai permisiunea lor Nu contează <i>Cum controlezi cine vede ceea ce distribui online?</i> ajustați setările de confidențialitate spune altor persoane ce simți că imaginile tale sunt partajate altora fără permisiune <i>Ce postezi, distribuiți sau ștergeți?</i> a. poza ta cu familia în vacanță pe care vrei să o împărtășești cu prietenii tăi apropiați b. o poză urâtă a prietenului tău c. o imagine bună a prietenului tău de care nu este prea mulțumit</p>

Rămâneți în siguranță online pentru elevii de gimnaziu

Lower secondary school pupils	
Rămâneți în siguranță online	<p>De ce este importantă securitatea online? Cum rămâi în siguranță online? Care sunt informațiile dvs. personale? Ce s-ar putea întâmpla dacă îmi partajez informațiile personale online? Ce informații personale putem împărtăși? Ce informații trebuie să păstrăm private? Cum ne putem proteja informațiile personale? Cum putem crea o parolă puternică? Știi cum să-ți folosești dispozitivul în siguranță? Nu faceți clic pe linkuri sau atașamente suspecte din e-mailuri, folosiți software antivirus și de securitate pentru internet. Deconectați-vă de la site-uri imediat ce ați terminat de utilizat</p>
Sfaturi pentru a ajuta copiii cu vârsta între 13 și 18 ani să profite la maximum de rețelele de socializare	<p>Protejați-le reputația online: încurajează-i pe copii să „gândească înainte de a posta” și să folosească setările de siguranță oferite pentru a-și gestiona prezența digitală. Cunoașteți publicul: este posibil să setați profiluri la „privat” sau „numai prieteni”, ceea ce restricționează accesul numai celor cărora li s-a acordat permisiunea de a-l vedea. Păstrați informațiile personale în siguranță</p>
Protejarea informațiilor personale	<p>Folosește parole puternice Deconectați-vă de la rețelele sociale și de la e-mail în timp ce navigați pe web Oferă cât mai puține informații personale Evitați să vă folosiți numele complet online Nu minți despre vârsta ta Acceptă prietenii pe care îi cunoști sau urmărește doar oamenii pe care îi cunoști Ștergeți solicitările de la persoane pe care nu le cunoașteți Păstrați e-mailul și numărul de telefon privat Nu completați toate câmpurile din formulare Nu vă întâlniți cu prietenii online Nu împărtășiți parola dvs</p>
Partajarea de poze și videoclipuri	<p>Cereți permisiunea înainte de a partaja dacă doriți să partajați o fotografie sau un videoclip cu altcineva în el. Gândiți-vă bine înainte de a partaja o imagine sau un videoclip - este foarte dificil să dispară. Îl poți șterge, dar poate fi partajat sau copiat de altcineva. Nu postați nimic din ce nu ați dori ca oamenii să vadă peste 5 ani. Nu postați nimic din ce nu ați dori să vă vadă profesorii, părinții sau bunicii. Verificați ceea ce distribuiți - verificați dacă o fotografie sau un videoclip nu dezvăluie prea multe despre identitatea dvs.</p>

Ștergeți fotografia dacă ați distribuit o fotografie sau un videoclip și persoana din ea ți-a cerut să o anulați!

Ajutați studenții să definească hărțuirea cibernetică Discuții despre amenințări și lucruri la care trebuie să fiți atenți cu prietenii online

Hărțuirea cibernetică are loc adesea pe dispozitivele personale la care tinerii au acces continuu. Aceasta înseamnă că se poate întâmpla oriunde și în orice moment, așa că pot simți că este greu să scapi. Ajutați-i să definească cyberbullying; discutați despre amenințări și lucruri la care trebuie să fiți atenți cu prietenii online. Evidențiați exemple de știri false, astfel încât copilul să știe la ce să se uite: cum ar fi site-uri de știri pentru impostori sau reclame proaste. Întrebați-i despre tipurile de povești pe care le-au văzut sau le-au împărtășit online și dacă și-au dat vreodată timp să se gândească dacă sunt sau nu reale.

Fișe de lucru, fișe de activități

Elevi de școală primară		
Întrebări cu răspuns sugerat pentru o discuție cu elevii	<p>Ce probleme nu vă place să vedeți online? Crezi că este corect ca oamenii să posteze mesaje/fotografiile jenante cu alte persoane? Cum decizi dacă poți avea încredere în ceva/cineva online? Cum îți faci prieteni online/ Cine sunt acești prieteni? Crezi tot ce vezi online? Ce sunt știrile false? Știi cum să identifici știrile false? Ce este agresiunea cibernetică? Este agresiunea cibernetică o problemă la școala dvs.? Cum arăți bunătate și respect online? Ce facem când ceva nu este în regulă online?</p>	
Ce înseamnă agresiune cibernetică?	<p>Atrageți de la copiii ce probleme de internet nu le plac sau nu îi supără: mesaje, comentarii sau imagini ce pot răni; a fi ignorat online; răspândirea minciunilor despre ei online; amenință că vor împărtăși ceva online pe care nu-l doresc</p>	<p>Ce să facă: Vorbește cu un adult de încredere Colectați dovezi și blocați online Raportați la poliție Obțineți ajutor și sprijin</p>
Identificarea de fake new/ știri false	<p>O poveste care nu spune adevărul sau nu se bazează pe fapte.</p>	<p>Ce să fac: Puneți o mulțime de întrebări – puneți întrebări despre ceea ce vedeți și citiți online.</p>

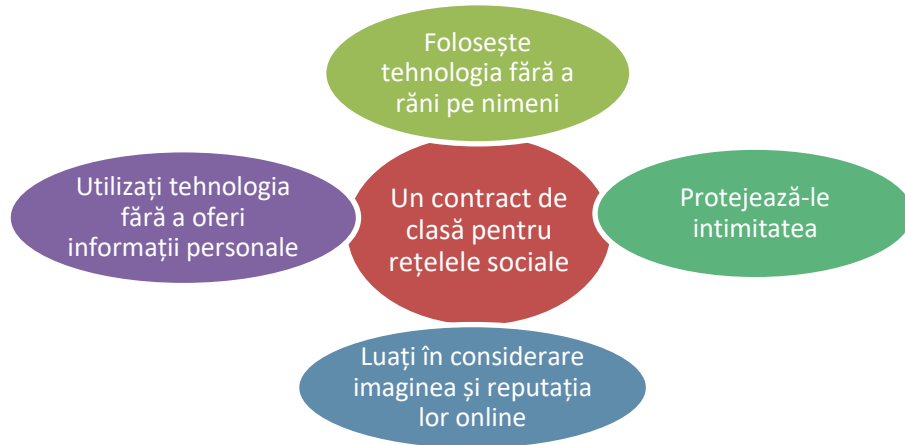
	<p>Un site care pare real, dar care chiar încearcă să vă fure banii sau informațiile personale. O imagine care nu spune întreaga poveste - ar putea fi modificată într-un fel pentru a omite informații importante. Cineva care se preface a fi altcineva online.</p>	<p>Verificați informațiile și imaginile: Întrebați-vă părinții sau profesorii Corectează povestea — dacă prietenii tăi răspândesc informații false online și cunoști povestea reală, împărtășește versiunea corectă. Dacă un site web vă oferă premii sau ceva gratuit, atunci probabil că este fals. Închide-l! Dacă modul în care cineva conversează online nu se potrivește cu profilul său și cine spune că este, vorbește cu părinții tăi sau cu un adult în care ai încredere.</p>
<p>Sfaturi care semnalează că ceva nu este în regulă online</p>	<p>Profilul lor online nu se potrivește cu ceea ce vezi și auzi când vorbești sau discutați cu ei. Îți spun că webcam-ul lor este stricat și că nu îi poți vedea Ei vă contactează tot timpul și în moduri diferite Ei vă întreabă cine vă mai folosește computerul sau tableta Ei insistă să se întâlnească cu tine Îți cer să păstrezi relația secretă</p>	<p>Ce să faci: Vorbește cu un adult de încredere Colectați dovezi și blocați online Raportați la poliție Obțineți ajutor și sprijin</p>

Elevi de gimnaziu	
<p>Întrebări cu răspuns sugerat pentru o discuție cu studenții</p>	<p>Care este cea mai mare provocare pentru studenții de vârsta ta online astăzi? Ce probleme și provocări vezi online? Crezi că este corect ca oamenii să posteze mesaje/fotografii jenante cu alte persoane? Cum decizi dacă poți avea încredere în ceva/cineva online? Cum îți faci prieteni online/ Cine sunt acești prieteni? Ce sunt știrile false? Știi cum să identifici știrile false? Ce este cyberbullying/agresiunea cibernetică? Este agresiunea cibernetică o problemă la școala dvs.? Cum arăți bunătate și respect online? Ce facem când ceva nu este în regulă online? (cere ajutor) Luăm de la sine înțeles tot ce vedem sau auzim online? (Nu, investigăm; punem la îndoială ceea ce vedem sau auzim.)</p>
<p>Identificarea de fake new/ știri false</p>	<p>De unde știi ce este adevărat online și ce este fals? Verificați de două ori - cine este sursa de știri? (autor, publicație, site etc.) Puneți câteva întrebări rapide: articolul se bazează pe fapte sau opinii?</p>

	<p>Dacă este o „piesă de opinie”, scriitorul include punctul de vedere al oricărei persoane care nu este de acord cu el? Titlul se potrivește cu conținutul articolului? Fii o voce care ajută la stoparea răspândirii știrilor false.</p>
<p>Sfaturi care semnalează că ceva nu este în regulă online</p>	<p>Simți că ceva nu este în regulă - ai încredere în sentimentele tale. Informațiile nu pot fi verificate — profilul lor online nu se potrivește cu ceea ce vezi și auziți când vorbești sau discuți cu ei. Îți spun că camera lor web este defectă – uneori, oamenii care vor să te rănească se prefac că sunt un băiat sau o fată de vârsta ta și spun că le este stricată camera web, ca să nu îi poți vedea. Ei vă contactează tot timpul și în moduri diferite - vă întâlniți într-un joc online și vă cer să începeți să le trimiteți mesaje. Ei vă întreabă cine vă mai folosește computerul sau tableta – sau chiar în ce cameră a casei vă aflați. Îți cer favoruri și fac lucruri în schimb - oamenii care vor să-ți facă rău adesea folosesc promisiuni și favoruri pentru a-ți câștiga încrederea. Ei spun lucruri drăguțe despre felul în care ești îmbrăcat sau despre corpul tău – sau întreabă lucruri precum „ai fost vreodată sărutat”? Ei insistă să se întâlnească — continuă să vorbească despre întâlnirea în persoană sau încearcă să te facă să te simți prost dacă spui nu. Îți cer să păstrezi relația secretă - oamenii care vor să-ți facă rău încearcă adesea să-și păstreze relațiile private de la început.</p>
<p>Ce este agresiunea cibernetică? Citiți următoarele cazuri și identificați care sunt cazuri de hărțuire cibernetică și explicați de ce.</p>	<p>Un student creează o adresă de e-mail falsă pentru un nou coleg de clasă și o folosește pentru a trimite e-mailuri secrete de admirație altui coleg de clasă. La fiecare prânz, un student le spune prietenilor să se joace într-o zonă departe de un student nou. Un student folosește un telefon pentru a face o fotografie amuzantă unui prieten. Ei cred că poza este foarte amuzantă, așa că adaugă un comentariu jenant și trimite fotografia tuturor de la școală. Este o zi de îmbrăcăminte casual la școala ta. Un elev tachinează pe cineva în autobuzul școlar, toată lumea se alătură cu porecle. Un student continuă să trimită mesaje text anonime cuiva care nu îi place. Acel elev, destinatarul, nu i se pare amuzant. Cineva postează o fotografie a unui prieten pe pagina sa de Facebook fără permisiunea acestuia. Prietenul le cere să o scoată, dar el refuză.</p>

Stabilirea regulilor cibernetică

Când vine vorba de prevenirea hărțuirii cibernetică, stabilirea din timp a regulilor de bază și declararea lor des este esențială. Stabilirea regulilor de siguranță cibernetică este un pas important în protejarea studenților online. În acest scop, luați în considerare încheierea unui „contract de social media” cu studenții dvs. Asigurați-vă întotdeauna de un dialog deschis și sincer între dvs. și studenții dvs. Acest lucru îi va ajuta pe copii să aibă încredere în dvs. și să se simtă confortabil; vor simți întotdeauna că sunt luați în serios atunci când vă vorbesc despre comportamente inadecvate dacă/când întâlnesc online.

Exemplu de fișă de lucru

Fișă de lucru: Un exemplu de reguli cibernetice

Utilizați afirmațiile de mai jos pentru a începe o conversație cu elevii dvs. despre comportamentul online respectuos. Vorbește despre fiecare dintre afirmații, ce înseamnă ele și cum se leagă între ele. Alegeți ce să includeți în acordul dvs. de clasă sau, alternativ, adăugați declarații care simțiți că lipsesc.

Fii atent la informațiile tale personale

Creați o parolă puternică

Nu postați nimic din ceea ce nu doriți să vadă bunicii voștri

Nu postați fotografii sau videoclipuri online fără permisiune

Nu vă „împrieteniți” cu străinii. Fiți atenți la prietenii online.

Nu cumpăra nimic online fără a vorbi mai întâi cu părinții tăi.

Nu deschide niciodată un atașament de la cineva pe care nu-l cunoști.

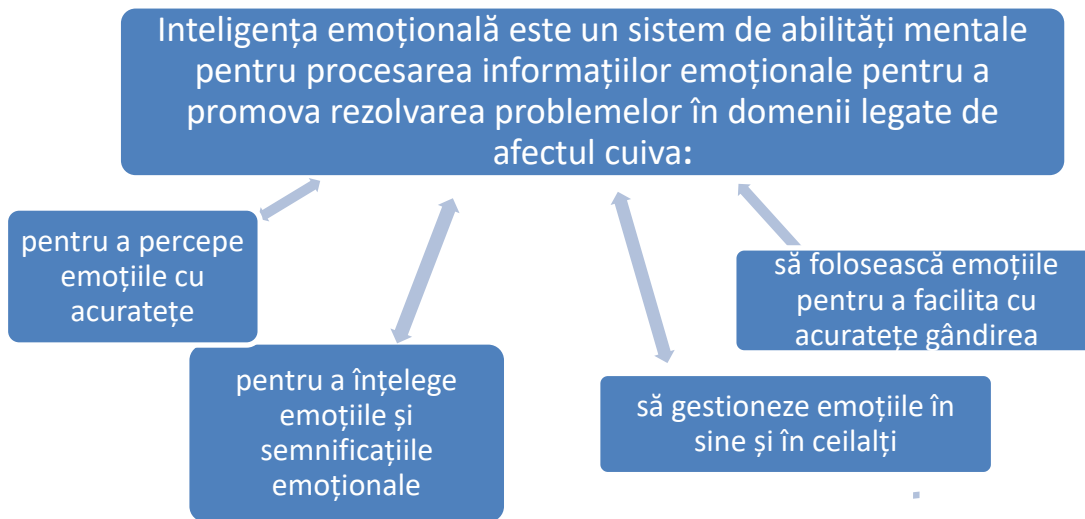
Nu trimite și nu răspunde la mesaje răutăcioase sau jignitoare.

Discutați cu profesorul sau părintele dvs. despre site-uri web sigure și precise pentru cercetare.

Reglarea emoțiilor poate servi ca instrument de prevenire și combatere a hărțurii cibernetice?

Hărțuirea online în rândul copiilor și adolescenților utilizatorilor de internet este una dintre cele mai grave amenințări la adresa bunăstării individuale și sociale online, deoarece are potențial pentru un public aproape nelimitat. Oprirea acestora și găsirea unor modalități de a ajuta victimele la vătămarea online sunt sarcini cruciale.

Inteligența emoțională (IE) este considerată un potențial mecanism de protecție pentru indivizi împotriva hărțurii pe internet prin promovarea unor modalități pozitive de a face față situațiilor stresante

Dezvoltarea abilităților sociale și emoționale ale studenților (SEL) este o abordare promițătoare pentru prevenirea hărțurii cibernetice, scăzând riscul ca studenții să devină ținte ale hărțurii cibernetice și, de asemenea, de a agresa pe alții. Prin SEL elevii pot dezvolta empatia și pot rezolva mai bine conflictele. Empatia joacă un rol central în comportamentul uman în contextul online, reglementând comportamentele prosoziale ale tuturor actorilor (victime, agresori și martori).

De asemenea, pot dezvolta abilități speciale care îi pot împiedica pe elevi să se implice în bullying: autocontrol, ascultare activă și empatică, capacitatea verbală de a-și exprima sentimentele, imaginea de sine pozitivă, solicitarea ajutorului atunci când este necesar, manifestarea afecțiunii față de oamenii familiari, conștientizarea a sentimentelor altora. Dezvoltarea abilităților sociale și emoționale poate îmbogăți sănătatea mintală, comportamentul și educația elevilor și, de asemenea, o scădere a problemelor de conduită a elevilor, a consumului de substanțe și a suferinței emoționale.

Creșterea gradului de conștientizare a elevilor cu privire la instrumentele de bunăstare. De exemplu, multe dispozitive și platforme oferă instrumente pentru a sprijini sentimentul de bine digital. De

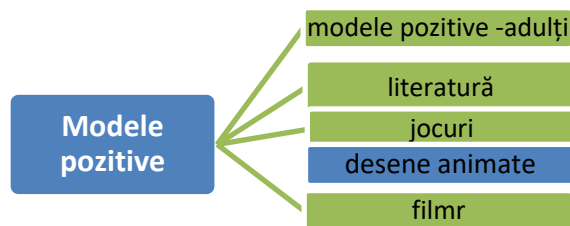
asemenea, este posibil să puteți dezactiva notificările pentru aplicații sau să utilizați modurile „dezactivare” sau „nu deranja”. Discutați cu elevii cum să le folosiți.

Utilizați linkul de mai jos pentru a vedea dacă dvs./elevii dvs. puteți controla emoțiile.

Chestionar-controlul emoțiilor <https://www.theemotionmachine.com/emotional-intelligence-test-are-you-good-at-managing-your-emotions/>

Fii un model pozitiv și oferă modele pozitive

Copiii copiază adesea ceea ce văd că fac adulții. Când profesorii și părinții sunt respectuoși față de ceilalți online, este mai probabil ca copilul să le urmeze exemplul.

Oferiți modele pozitive preluate din lumea studenților: literatură, desene animate, filme sau jocuri. De-a lungul istoriei înregistrate, poveștile și literatura au fost folosite de toate culturile pentru a preda valorile societății și au servit la transmiterea acestor valori culturale de la o generație la alta. Elevii se identifică adesea cu aceste personaje fictive, ceea ce îi poate ajuta să facă distincția între modele pozitive și agresori. Răspunsurile individuale și de grup au demonstrat în mod covârșitor utilizarea eficientă a literaturii ca instrument pentru a ajuta elevii de gimnaziu să distingă modelele pozitive de agresori și să identifice responsabilitatea acestora în alegerea celor pe care să-i urmeze.

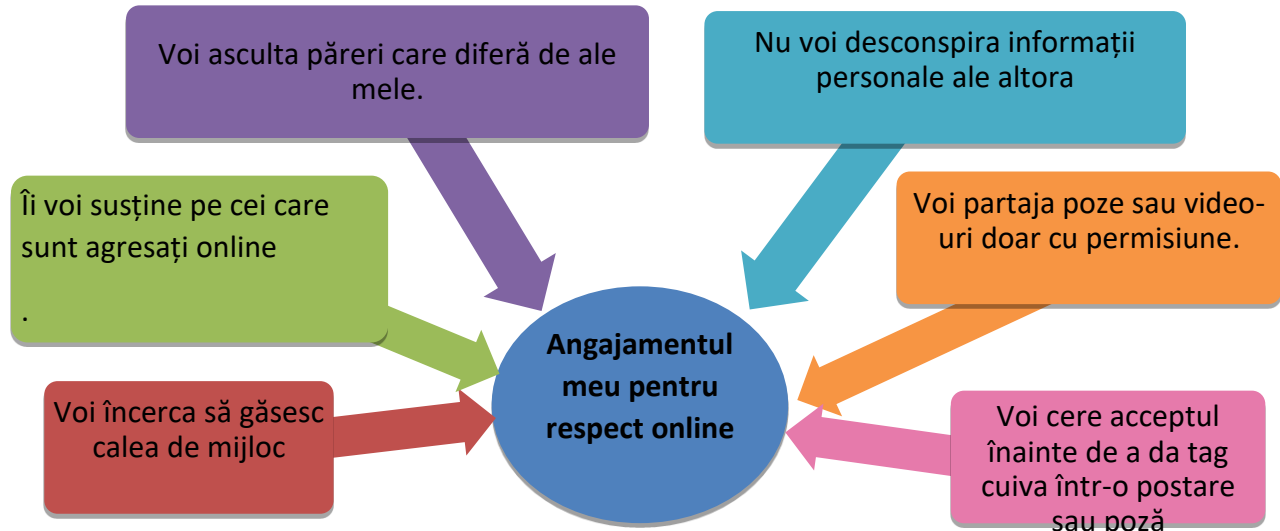
Promovarea și modelarea comportamentelor sociale pozitive înainte de apariția unor rezultate negative, cum ar fi hărțuirea cibernetică, este o modalitate bună de a crea școli și comunități mai sigure și mai sănătoase pentru toți copiii. Modelul pozitiv pentru adulți, mentorat și abordările adecvate vârstei cu privire la bunătate, acceptare și incluziune pot avea un impact mare asupra modului în care copiii se tratează reciproc în sala de clasă, pe terenul de joacă, acasă și în comunitate. Copiii mici doar învață ce înseamnă să se înțeleagă, cum să împartă jucării, descoperă modalități de a lucra împreună și înțeleg modul în care sentimentele și comportamentul lor îi afectează pe ceilalți. Practicați activități de joc de rol, jucați jocuri, creați artă, explorați sentimentele și stabiliți un set clar de reguli comportamentale. Aceste strategii întăresc relațiile și comportamentele pozitive și sunt cheile pentru a ajuta copiii să se înțeleagă, ceea ce în cele din urmă poate ajuta la prevenirea hărțuirii cibernetică.

Exemplu de fișă de lucru

Identificați vedetele preferate din lumea sporturilor/muzicii pe rețelele sociale. Găsiți un exemplu pe fiecare dintre profilurile lor care demonstrează „R E S P E C T”. Cereți elevilor să demonstreze acest lucru, apoi scrieți un angajament personal față de respectul online.

Exemplu:

Reflectează

Ați folosit vreodată modele pozitive în prevenirea comportamentului negativ? Împărtășește-ți experiența cu colegii tăi. Cum au primit elevii aceste activități? Cum s-au simțit?

V.4 Fișe de lucru privind comunicarea (ce să spun și ce să facă) cu victima, agresorul cibernetic, martorul, părinții

Învățați

Comunicarea este cheia în programele de hărțuire cibernetică. Trimiteți un mesaj clar că acel comportament nu este permis. Semnalați unui copil vulnerabil că este în siguranță și că are sprijinul unui adult de încredere. Aceștia pot primi ajutor, ceea ce înseamnă să contactați un director, un consilier, un profesor sau un antrenor. Să știe toată lumea că adultul este acolo și nu se teme să intervină pentru a pune capăt hărțuirii cibernetice.

Este atât de important să spuneți ceva celor implicați în comportament, dar să luați măsuri. Neabordarea subiectului, tăcerea transmite un mesaj clar persoanei care agrează cibernetic că comportamentul său este acceptabil și în conformitate cu normele. Pentru persoana care este agresată cibernetic, tăcerea implică faptul că nu este în siguranță în acel mediu. Cooperarea și sprijinul părinților sunt, de asemenea, esențiale pentru a crea un mediu fără agresiune cibernetică în programul dvs. și pentru a-l extinde la familia și comunități.

Comunicarea cu elevii

Asigurați-vă că copiii și tinerii se simt confortabil să le spună profesorilor și părinților lucruri care s-au întâmplat online.

Acest lucru vă ajută să înțelegeți modul în care folosesc internetul, rețelele sociale și telefonul mobil. De asemenea, este important să vorbești cu copiii despre comportamentul responsabil.

Asigurați-vă că știu că pot merge să vorbească cu un adult sau cu un părinte dacă sunt victime de hărțuire cibernetică și au nevoie de sprijin.

Creați oportunități pentru copii de a vorbi în privat cu personalul. Luați în considerare o „casetă de prevenire a agresiunii cibernetice” în care copiii își pot transmite în mod confidențial preocupările și sugestiile, precum și recomandările lor cu privire la copiii care merită lăudați pentru prevenirea hărțuirii cibernetice. Implicați părinții.

Comunicarea cu părinții

Cooperarea și sprijinul părinților sunt esențiale pentru a crea un mediu fără agresiune cibernetică în programul dvs. și pentru a-l extinde în familii și comunități.

Informați părinții atunci când are loc hărțuirea cibernetică și încurajați-i să contacteze personalul programului dacă cred că un copil este agresat. Transmiți mesajul că iei în serios hărțuirea cibernetică și provoacă cooperarea și sprijinul părinților.

Împărtășiți-le părinților politicile programului dvs. și invitați-i să participe la ateliere de prevenire a hărțuirii cibernetice.

Fișe de lucru

Cum să tratăm și cum să vorbim cu agresorii cibernetici:

Cum să tratăm agresorii cibernetici

Pune capăt acțiunilor lor.

Spuneți-le că comportamentul nu este corect, ok sau permis

Întrebați-i cum s-ar simți dacă cineva le-ar face asta și ce ar face pentru a îndrepta lucrurile.

Spune-i persoanei că vrei să vorbești cu ea. Și apoi fii pregătit să asculți cu adevărat. Acordarea timpului pentru a asculta cu adevărat vă va ajuta să înțelegeți mai bine problema copilului.

Află de ce? Pune-ți aceste întrebări: Ce se întâmplă în viața lor care îi face să se îndrepte către hărțuirea cibernetică? /Ce au de câștigat?/Ce au de pierdut?

Oferă ajutor

Asigură agresorul că poate conta pe ajutorul tău.

Ce să spui agresorilor cibernetici

Nu mai face asta - nimeni nu merită să fie tratat astfel! Este dureros și complet nepotrivit. Oprește-te și gândește-te la ceea ce spui.

Nu mai faci, nu aici, niciodată.

Îți dai seama că comportamentul tău nu este frumos? Cum crezi că te-ai simți dacă un alt copil ți-ar face asta? Ți-ar plăcea dacă i s-ar întâmpla asta fratelui tău mai mic?

Spune-mi, te rog, ce te enervează atât de mult încât vrei să te răzbuni pe el/ea?

Întreabă de ce, ca să găsești rădăcinile unui comportament, care te ajută să-i prezici calea, să intervii eficient și să previi hărțuirea cibernetică în viitor.

Abuzul tău asupra altora nu te face mai bun. Nu trebuie să fii genul ăsta de persoană. Ai puterea de a face lumea mai bună, așa că hai să ne dăm seama cum vei folosi această putere.

Deși nu te pot asigura că pot rezolva imediat sau complet acest lucru, nu voi renunța să te ajut dacă nu renunți la mine în timp ce încerc să te ajut..

Copii de școală primară	
Ce trebuie să spună	Ce trebuie să facă
<ul style="list-style-type: none"> nimeni nu merită să fie rănit online fii bun cu tine însuși – nu este vina ta hărțuirea cibernetică te poate face să te simți foarte singur și speriat, dar există ajutor disponibil. Sunt aici pentru tine, să te ajut. 	<p>Obține ajutor de la un adult de încredere</p> <p>Încearcă să nu răspunzi - ar putea înrăutăți lucrurile.</p> <p>Păstrează dovezi — un adult te poate ajuta să faci capturi de ecran sau să ții un jurnal în cazul în care ai nevoie de dovezi pentru a le raporta.</p> <p>Blochează sau raportează agresorul.</p>

Copii de gimnaziu

Copii de gimnaziu	
Ce trebuie spus victimei	Ce ar trebui să facă victima
<p>Nu ești responsabil pentru comportamentul unui agresor cibernetic. Nu e vina ta.</p> <p>Nu răspunde agresorilor ciberneticici cedând, supărându-vă sau răspunzând - acest lucru îi va încuraja.</p> <p>Răzbunându-te pe un cyberbully te transformă într-unul.</p> <p>În schimb, stai calm și fii asertiv.</p> <p>Ignorarea- cel mai bun răspuns este adesea „fără răspuns”.</p> <p>Obține ajutor de la un adult de încredere, care te poate ajuta să găsești noi modalități de a răspunde data viitoare când te deranjează un agresor cibernetic.</p>	<p>Rezistă impulsului de a răspunde.</p> <p>Nu răspunde sau nu te răzbuna.</p> <p>Salvează dovezile.</p> <p>Spune-i persoanei să se oprească.</p> <p>Cere ajutor.</p> <p>Utilizează instrumentele tehnice disponibile.</p> <p>Blochează persoana!</p> <p>Protejează-ți conturile.</p> <p>Utilizează mecanisme online pentru a raporta agresorul.</p>

Ce ar trebui să le spuneți MARTORILOR și ce ar trebui să facă un martor:

Copii de școală primară

Copii de școală primară	
Ce trebuie spus unui martor	Ce ar trebui să facă un martor
<p>Spune-le ce să caute și crește gradul de conștientizare a problemei (mesaje răutăcioase, comentarii, minciuni despre unii copii etc.)</p>	<p>Spuneți NU agresiunii ciberneticice: opriți-l – nu redirecționați și nu distribuiți mesaje, postări sau imagini răutăcioase. Blocați-i!</p> <p>Adresați-vă persoanei agresate – spuneți-i că vă pasă de ea.</p> <p>Nu trimite niciodată mesaje răutăcioase înapoi - acest lucru ar putea înrăutăți lucrurile.</p> <p>Vorbește cu un adult în care poți avea încredere – acesta îți poate oferi ajutor și sprijin.</p>

Copii de gimnaziu

Copii de gimnaziu	
Ce trebuie spus unui martor	Ce ar trebui să facă un martor

<p>Implicarea ta face diferența. Nu sta doar și privi în liniște.</p> <p>Suține persoana agresată. Dacă te simți în siguranță, spune-i agresorului să se oprească. Folosiți expresii precum: „Oprește-te!” "Lasa-l in pace!" și „Nu este amuzant!”</p> <p>Nu vă alăturați. Nu râdeți de victimă și nu participați la hărțuire. Acest lucru îl încurajează pe agresor să continue.</p> <p>Ajută victima.</p> <p>Încurajează-i pe ceilalți martori să ajute victima.</p> <p>Spune-le să nu se alătore hărțuirii cibernetice.</p> <p>Obțineți ajutor de la un adult. Raportați hărțuirea cibernetică.</p> <p>Spune-i victimei că te simți prost pentru ceea ce s-a întâmplat. Încurajează victimele să vorbească cu un adult și oferă-te să mergi cu ele.</p> <p>Include victima în activități. Fii un prieten bun.</p>	<p>Ce ar trebui să faci dacă cineva trimite unei persoane pe care o cunoști un mesaj online, o imagine sau un videoclip care o face să se simtă inconfortabil?</p> <p>Scenariul 1: Dacă cunoști persoana respectivă sau ea merge la școala ta</p> <ul style="list-style-type: none"> • Cereți persoanei să se oprească. • Raportați mesajele către serviciul de social media. • Vorbește cu părinții tăi, cu un adult de încredere sau cu un profesor. <p>Scenariul 2: Dacă nu cunoști persoana respectivă</p> <ul style="list-style-type: none"> • Vorbește cu părinții tăi sau cu un adult de încredere și decide ce să faci în continuare. • Raportați mesajele către serviciul de social media.
--	--

Reflectează

1. Ai rezolvat vreodată o situație de cyberbullying? Ce-ai făcut?
2. Împărtășește-ți experiența cu colegii tăi.

Link-uri și resurse suport

Capitolul I. Înțelegerea hărțurii online

[Comportamentele spectatorilor și factorii asociați în hărțuirea cibernetică](#)

[Fenomenul de cyberbullying la copii și adolescenți](#)

[Psihologia cyberbullying-ului](#)

[Cine este implicat în cyberbullying?](#)

Capitolul II. Identificarea hărțurii online

[Prevalența hărțurii cibernetică și factorii de risc pentru a fi victimă a agresiunii și a observatorului](#)

[Hărțuirea cibernetică – Prevalența, factorii de protecție a riscurilor și eficacitatea intervențiilor de hărțuire cibernetică](#)

[Valoarea intrinsecă a auto-dezvăluirii de-a lungul adolescenței](#)

[Efectele în viața reală ale hărțurii cibernetică asupra copiilor](#)

[De ce copiii și adolescenții \(nu\) caută și accesează ajutor profesional pentru sănătatea lor mintală](#)

[Probleme?](#)

Capitolul III. Strategii de intervenție pentru prevenirea/oprirea hărțurii cibernetică

[Idei pentru abordarea cyberbullying-ului \(video\)](#)

[Ce vor copiii să știe părinții despre Cyberbullying \(video\)](#)

[Discuții ale adolescenților despre Cyberbullying \(video\)](#)

[Motive și tipuri de hărțuire cibernetică în educația școlară de alfabetizare \(versiunea turcă\)](#)

[Çocuğa karşı şiddeti önlemek için ortaklık ağı](#)

[Türkiye’de dijital vatandaşlık algısı ve bu algıyı internetin bilinçli, güvenli ve etkin kullanımı ile artırma yöntemleri](#)

[Colegiul Çağ](#)

[Politica anti-bullying și anti-cyberbullying - Bedford School](#)

[Politica de agresiune cibernetică - Saint John’s College](#)

[Construiți un mediu școlar sigur](#)

[Construirea de școli respectuoase și sigure](#)

[Spațiul meu](#)

[Politici și Legislație împotriva agresiunii](#)

[Promovarea comportamentelor pro-sociale n clasă](#)

[6 Strategii pentru relații mai bune între studenți](#)

[Strategii pentru dezvoltarea unor relații mai bune cu studenții](#)

[Mediul interior: proiectare și organizare](#)

[Promovarea vocilor studenților: practici eficiente pentru încorporarea experiențelor studenților în procesul decizional](#)

Capitolul IV. Cyberbullying în era digitală

[eticheta eSafety \(eSL\)](#)

[etichetă eSafety \(eSL\)](#)

[Eticheta eSafety](#)

[rețea școlară europeană](#)

Capitolul V. Resurse educaționale anti-cyberbullying

[Centru de cercetare cyberbullying](#)

[11 Motoare de căutare sigure pentru copii grozave](#)

[Copii din UE online](#)

[Educație ESafety](#)

[Jocuri- ajutor și sfaturi](#)

[Cum să construiți abilități de învățare social-emoțională în sala de clasă](#)

[Chestionar de supraveghere a agresiunii online la Kenton](#)

[Sănătatea copiilor, hărțuirea cibernetică](#)

[Planul meu personal de securitate online](#)

[Biblioteca publică din New York, Sfaturi de siguranță pe internet pentru copii și adolescenți](#)

[Siguranța online în școli și colegii: Întrebări de la Consiliul de conducere](#)

[Siguranța online](#)

[Siguranța online Instrument de autoevaluare](#)

[Chestionar adresat studenților cu vârste între 12 și 14 ani care identifică agresorii cibernetic](#)

[Sondaj de hărțuire cibernetică Reelise](#)

[Securitate și confidențialitate pentru dispozitivul meu](#)

[SEL & prevenirea agresiunii](#)

[6 sfaturi pentru părinți în prevenția agresiunii online](#)

[Trusa de instrumente pentru școli](#)

[Planuri de lecție de conștientizare a agresiunii](#)

[Cadrul de bune practici eSafety pentru educația online privind siguranța online](#)

[Lecții, activități și resurse de conștientizare a agresiunii](#)

[Curriculum pentru siguranța pe internet](#)

[Unirea forțelor pentru a combate intimidarea cibernetică în școli](#)

[Planuri de lecție de conștientizare a agresiunii](#)

[Un scurt sondaj de hărțuire cibernetică](#)

[Sondajul de hărțuire cibernetică și agresiune online](#)

[Întrebări frecvente despre hărțuirea cibernetică, care pot fi folosite pentru a crea un chestionar](#)

[Chestionar care testează cunoștințele despre hărțuirea cibernetică](#)

[Chestionar de identificare a cunoștințelor și experienței elevilor legate de hărțuirea cibernetică](#)

[Acord de tehnologie de clasă](#)

[Crearea unui acord tehnologic de familie](#)

[Planul meu personal de securitate online](#)

[Modele pozitive vs. bătăuși: pot fi distinși prin urmărirea animalelor articulate în lumi de neîncredere suspendată](#)

[Rețele sociale inteligente: cincisprezece sfaturi pentru adolescenți](#)

[Învățare social-emoțională](#)

[21 de moduri simple de a integra SEL pe parcursul zilei](#)